

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΖ'

Δευτέρα 28 Απριλίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Ο. Βαλαβάνη, Β. Κατριβάνου και Ε. Διαμαντόπουλου, σελ. 10679

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Γυμνάσιο Φλώρινας, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Ληξουρίου Κεφαλλονιάς και το 1ο Δημοτικό Σχολείο Ωραιοκάστρου Θεσσαλονίκης, σελ. 10671, 10675, 10681, 10688

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 10683, 10687, 10692, 10693, 10697, 10698, 10699, 10700, 10701, 10706

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση σχεδίων νόμων:

α) Οι Υπουργοί Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, κατέθεσαν στις 17.4.2014 σχέδιο νόμου: «Άσκηση εμπορικών δραστηριοτήτων εκτός καταστήματος», σελ. 10671

β) Οι Υπουργοί Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Οικονομικών, Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υγείας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Τουρισμού, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ναυτιλίας και Αιγαίου, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Απλούστευση της αδειοδότησης για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας», σελ. 10671

γ) Ο Υπουργός Επικρατείας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών και ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου Συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας σε θέματα Τύπου και Πληροφόρησης», σελ. 10671

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτων της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ), κατάργηση του ν.3601/2007 και άλλες διατάξεις», σελ. 10671

3. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ), κατάργηση του ν. 3601/2007 και άλλες διατάξεις», σελ. 10671

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 10683-10699

ΚΟΛΜΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 10671-10683

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 10699-10709

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 10683

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 10687

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 10700, 10701

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 10687, 10692, 10693, 10697, 10698, 10699

ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 10697

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 10697, 10701

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 10700, 10701

ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 10700

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 10706

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 10681, 10682, 10683

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 10685

ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 10671, 10697

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 10687

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 10698, 10699, 10700

ΓΕΛΑΛΗΣ Δ. , σελ. 10685

ΓΛΕΖΟΣ Ε. , σελ. 10690

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 10706

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 10706

ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 10701

ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 10678

ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 10701

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 10675

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 10683, 10685, 10692,

10693, 10697, 10698,

10699, 10700

ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 10677

ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 10703

ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. , σελ. 10679

ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ Μ. , σελ. 10687

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 10688

ΣΑΜΟΪΛΗΣ Σ. , σελ. 10689

ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ Ι. , σελ. 10691, 10692, 10693

ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι. , σελ. 10689, 10690

ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 10673, 10675

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 10705

ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 10709

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΖ'

Δευτέρα 28 Απριλίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 28 Απριλίου 2014, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Σας εύχομαι Χριστός Ανέστη και χρόνια πολλά.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα τα εξής:

1. Οι Υπουργοί Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, κατέθεσαν στις 17-4-2014 σχέδιο νόμου: «Άσκηση εμπορικών δραστηριοτήτων εκτός καταστήματος».

2. Οι Υπουργοί Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Οικονομικών, Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υγείας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Τουρισμού, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ναυτιλίας και Αιγαίου, κατέθεσαν στις 24-4-2014 σχέδιο νόμου: «Απλούστευση της αδειοδότησης για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας».

Επίσης, η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων κατέθετε την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτων της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ), κατάργηση του ν.3601/2007 και άλλες διατάξεις».

Επίσης, ο Υπουργός Επικρατείας, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών και ο Υπουργός Οικονομικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου Συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας σε θέματα Τύπου και Πληροφόρησης».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση της οδηγίας 2013/36/ΕΕ), κατάργηση του ν.

3601/2007 και άλλες διατάξεις».

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω ότι από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ ενημερωνόμαστε ότι ειδικός αγορητής ορίζεται ο Βουλευτής κ. Οδυσσέας Κωνσταντινίδης. Από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ορίζεται ως ειδική αγορήτρια η Βουλευτής κ. Ραχήλ Μακρή και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος η Βουλευτής κ. Έλενα Κουντουρά. Από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή ως ειδικός αγορητής ορίζεται ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. Δημήτριος Κουκούτσης και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Σερρών κ. Αρτέμιος Ματθαϊόπουλος.

Επίσης, από τη Δημοκρατική Αριστερά ορίζεται ως ειδική αγορήτρια η Βουλευτής κ. Ασημίνα Ξυροτήρη-Αικατερινάρη. Τέλος, από την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Αθήνας κ. Δημήτριος Ανδρουλάκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνδοί τους από το 2^ο Γυμνάσιο Φλώρινας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα και του οποίου έχω την τιμή να είμαι εισηγητής, είναι από τα πιο σημαντικά που έχουν έρθει προς ψήφιση σε αυτή την κοινοβουλευτική θητεία.

Ως κεντρικό σημείο αναφοράς έχει την πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων σε ό,τι αφορά την προληπτική εποπτεία και τον έλεγχο των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων. Είναι η ενσωμάτωση της οδηγίας 2013/36 της Ευρωπαϊκής Ένωσης που καταργεί το ν. 3601/2007 και δημιουργεί μία νέα τραπεζική νομοθεσία, απαραίτητη ιδίως σε ό,τι αφορά θέματα εποπτείας και ελέγχου, αφού σε ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον οι αλληλεπιδράσεις μίας κρίσης μπορούν να είναι αλυσιδωτές και να επεκταθούν σε όλο το εύρος της οικονομίας.

Είναι διάχυτη η αίσθηση ότι η Ευρώπη πρέπει να οδεύσει σε μία τραπεζική ένωση. Την αίσθηση αυτή ενίσχυσε η κρίση χρέους στην Ευρωζώνη, αλλά και όσα συνέβησαν με την κατάρρευση της «Lehman Brothers». Όλοι αντιλαμβάνομαστε πλέον ότι η κατάρρευση μίας τράπεζας που οφείλεται στην απουσία ελέγχου

και εποπτείας, μπορεί να έχει πολλαπλές αρνητικές επιπτώσεις.

Θα έλεγα ότι με την ενσωμάτωση της συγκεκριμένης οδηγίας η Ευρώπη αποκτά ένα ενιαίο θεσμικό πλαίσιο ελέγχου και εποπτείας. Είναι μία πρώτη κίνηση στην κατεύθυνση της τραπεζικής ένωσης στην Ευρωζώνη, μία κίνηση που κάνει περισσότερο ισχυρό και αξιόπιστο το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα.

Είχα την ευκαιρία να επιστημάνω κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην επιτροπή ότι οι ίδιες οι συνθήκες επιβάλλουν τη δημιουργία ενός ενιαίου πλαισίου εποπτείας και ελέγχου του τραπεζικού συστήματος στην Ευρώπη. Ζούμε σε μία παγκοσμιοποιημένη οικονομία. Ό,τι συμβαίνει στο τραπεζικό σύστημα μπορεί να επηρεάσει άμεσα τις οικονομίες όλων των χωρών, να δημιουργήσει κλίμα ρευστότητας και ανασφάλειας στους πολίτες.

Συνεπώς, επιβάλλεται να διασφαλίσουμε την ασφάλεια των καταθέσεων, να υπάρχει προληπτικός έλεγχος στη λειτουργία των τραπεζών και να περιοριστούν οι λεγόμενοι συστημικοί κίνδυνοι, αν και οι ελληνικές τράπεζες θεωρούνται επαρκώς θωρακισμένες, δεν έχουν εκτεθεί σε τοξικά προϊόντα της χρηματοπιστωτικής και χρηματοοικονομικής αγοράς, ενώ μετά την ανακεφαλαιοποίησή τους έχουν ισχυροποιηθεί. Παράλληλα, όπως αποδεικνύουν και οι τελευταίες εξελίξεις, απολαμβάνουν της εμπιστοσύνης των αγορών, υπάρχει έντονο επενδυτικό ενδιαφέρον στις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου.

Θα ανέμενε κανείς σε ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο να υπάρχει έστω και η κριτική έστω, στήριξη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Οι ίδιοι κατηγορούν την Κυβέρνηση για την επανιδιωτικοποίηση των τραπεζών και απειλούν μάλιστα με ειδικά δικαστήρια. Τώρα που έρχεται ένα νομοσχέδιο, με το οποίο μπορεί να υπάρχει έλεγχος και εποπτεία των τραπεζών, αρνούνται να το στηρίξουν. Φαίνεται ότι το κενό στρατηγικής και τα αδιέξοδα του ΣΥΡΙΖΑ εκδηλώνονται πλέον παντού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα και πριν, η ανάγκη επικαιροποίησης του θεσμικού πλαισίου ελέγχου, εποπτείας αλλά και λειτουργίας των τραπεζών επέβαλλε στην επιτροπή την υιοθέτηση της οδηγίας 2013/36 αλλά και τον Κανονισμό 575/2013, που προβλέπει την προληπτική εποπτεία των τραπεζών. Ουσιαστικά, τροποποιείται και αντικαθίσταται στις περισσότερες διατάξεις του ο ν.3601/2007.

Τι πετυχαίνουμε; Εισάγονται ενιαίοι κανόνες για όλα τα κράτη-μέλη σε ό,τι αφορά τον τομέα και το περιεχόμενο της εποπτείας. Είναι γνωστό ότι υπάρχουν αποκλίσεις στον τρόπο που αντιμετωπίζουν τα κράτη-μέλη το πεδίο, αλλά και τους μηχανισμούς εποπτείας των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και οργανισμών. Κάθε κράτος-μέλος είχε το δικό του θεσμικό πλαίσιο και αυτό δημιουργούσε περιπλοκές σε θέματα ελέγχου και εποπτείας.

Κατοχυρώνεται η ασφάλεια, η επάρκεια και η βιωσιμότητα της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών και παράλληλα ελαχιστοποιούνται οι κίνδυνοι. Επιβάλλονται κανόνες διαφάνειας, αφού πλέον οι τράπεζες είναι υποχρεωμένες να δίνουν όλα τα στοιχεία που ζητάει η εποπτική αρχή και αφορούν τους μετόχους, τη διοίκηση, αλλά και κάθε αλλαγή στη μετοχική σύνθεση.

Με απόλυτο τρόπο και σαφήνεια καθορίζεται ότι ρόλο εποπτικής αρχής θα διαδραματίζει η Τράπεζα της Ελλάδος και το πεδίο της εποπτείας θα αφορά τη φερεγγυότητα, τη διασφάλιση της ρευστότητας και της τήρησης των υποχρεώσεων των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Αντίστοιχα, σε ό,τι αφορά τις επενδύσεις, τον εποπτικό ρόλο έχει η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Και οι δύο, βέβαια, θα συνεργάζονται στενά. Η Τράπεζα της Ελλάδος είναι αυτή που θέτει όρους και προϋποθέσεις για την ίδρυση και λειτουργία μία τράπεζας.

Εγκαινιάζεται μία νέα και στενή συνεργασία ανάμεσα στην Τράπεζα της Ελλάδος, το Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοοικονομικής Εποπτείας, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου και την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών.

Προσδιορίζει το ύψος του κεφαλαίου που πρέπει να διαθέτει μια τράπεζα ανάλογα με τις δραστηριότητες της. Στα πλαίσια της διαφάνειας απαιτείται η γνωστοποίηση στην Τράπεζα της Ελλάδος των βασικών μετόχων.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Τράπεζα της Ελλάδος, εκτός από τα κριτήρια που καθορίζει για κάθε μια τράπεζα, μπορεί να ζητά τη λήψη οριζόντιων μέτρων για όλες τις τράπεζες ή για κάθε μια ξεχωριστά, αν διαπιστωθεί ότι υπάρχει πρόβλημα. Έχει την ευχέρεια και τη δυνατότητα να ελέγχει την τήρηση των υποχρεώσεων των τραπεζών με επιτόπιους ελέγχους με αίτημα άμεσης υποβολής στοιχείων, αλλά και γραπτών επεξηγήσεων.

Στην κατεύθυνση της ασφάλειας των καταθέσεων και του επενδυτικού κοινού καθορίζεται συγκεκριμένο πλαφόν για τα κεφάλαια που απαιτούνται για την ίδρυση των τραπεζών, υποκαταστημάτων και συνεταιριστικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Για πρώτη φορά υπάρχει ένα ενιαίο πλαίσιο, που προσδιορίζει το απαιτούμενο πλαφόν για την κεφαλαιακή επάρκεια μιας τράπεζας ή ενός νομικού προσώπου που θέλει να πάρει άδεια λειτουργίας χρηματοπιστωτικού ιδρύματος.

Το 80% του ενεργητικού πρέπει να είναι σε μετρητά. Μειώνονται οι κίνδυνοι μιας ανεξέλεγκτης πιστωτικής επέκτασης μέσα από την εξίσου ανεξέλεγκτη χορήγηση δανείου.

Μίλησα προηγουμένως για ενίσχυση διαφάνειας. Με το νομοσχέδιο που συζητάμε, σήμερα οι τράπεζες υποχρεούνται να γνωστοποιούν στην εποπτική αρχή την ταυτότητα των είκοσι σημαντικότερων μετόχων, εταίρων ή φυσικών προσώπων που συνδέονται με τον έλεγχο της τράπεζας. Είναι σημαντικό ότι αυτό συμπεριλαμβάνεται στους όρους και στη χορήγηση άδειας λειτουργίας και επεκτείνεται και στους μετόχους ακόμα και κατά το 1% κι αφορά τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου μιας τράπεζας, καθώς και όσους υπηρετούν ως επικεφαλές κρίσιμων και νευραλγικών τομέων για τη λειτουργία μιας τράπεζας.

Επιπρόσθετα, οι αγορές μεγάλου αριθμού μετοχών και οι αλλαγές στη μετοχική σύνδεση με την είσοδο νέων μεγαλομετόχων ή επενδύσεων πρέπει να γνωστοποιούνται. Αν υπάρχει παρακώλυση ελέγχου ή άρνηση συνεργασίας μιας τράπεζας στον έλεγχο ή στην εποπτεία, η άδεια λειτουργίας μπορεί να αφαιρεθεί.

Η Τράπεζα της Ελλάδος θα μπορεί να εποπτεύει και να ελέγχει τη ρευστότητα υποκαταστημάτων τραπεζών που έχουν την έδρα τους εκτός Ελλάδος, ενώ μπορεί να παρεμβαίνει επίσης σε ζητήματα παραπλανητικής διαφήμισης των πιστωτικών ιδρυμάτων που απευθύνονται στο κοινό, αν κρίνει ότι δεν παρέχουν ολοκληρωμένη πληροφόρηση ή δημιουργούν σύγχυση και παραπλάνηση.

Τίθενται, επίσης, όροι και προϋποθέσεις για την κεφαλαιακή επάρκεια. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι διαρκώς σε ισχύ και προβλέπουν ως μέγιστη προθεσμία αναπροσαρμογής κεφαλαίου το ελάχιστο αρχικό, τους είκοσι τέσσερις μήνες.

Για πρώτη φορά και για την ασφάλεια των καταθετών, αλλά και πολιτών που επενδύουν οι τράπεζες και οι επιχειρήσεις επενδύσεων πρέπει να τηρούν αποθέματα ασφαλείας. Αυτή είναι μια πρόβλεψη ασφαλείας, αλλά και μια πρόβλεψη με όρους μέλλοντος, αφού με τον τρόπο αυτό θα διαθετούν κεφαλαιακή επάρκεια, σε εποχές που ευνοείται η οικονομική ανάπτυξη και η πιστωτική επέκταση. Το πιο σημαντικό είναι ότι θα μπορούν να αντέξουν ζημιές σε περιόδους κρίσης ή ύφεσης.

Στις κυρώσεις που μπορεί να επιβάλει η Τράπεζα της Ελλάδος ως εποπτική αρχή συμπεριλαμβάνονται: Η δημοσιοποίηση της παράβασης από την εποπτευόμενη ή ελεγχόμενη τράπεζα. Θα κατονομάζεται το υπεύθυνο φυσικό πρόσωπο, αλλά και θα δίνονται στοιχεία για τη φύση και το μέγεθος της παράβασης. Η δέσμευση εντολή για συμμόρφωση και για τερματισμό της παράνομης συμπεριφοράς. Η προσωρινή απαγόρευση των μελών του διοικητικού συμβουλίου και όσων εμπλέκονται στην παράβαση να ασκούν τα καθήκοντά τους στην τράπεζα. Τα πρόστιμα θα φτάνουν μέχρι τα 5.000.000 ευρώ σε φυσικά πρόσωπα, αλλά θα υπάρχουν και πρόστιμα που ισοδυναμούν με το διπλάσιο των κερδών που αποκτήθηκαν από την παράβαση και η ανάκληση της άδειας.

Μέσα από τα εκατόν εξήντα έξι άρθρα και τα εννέα κεφάλαια του νομοσχεδίου που αναφέρεται στο Νέο Πλαίσιο Εποπτείας και Ελέγχου, μεταβαίνουμε σε ένα νέο ρυθμιστικό και κανονιστικό πλαίσιο για τη λειτουργία των τραπεζών. Απομακρύνεται η πιθανότητα εκδήλωσης συστημικού κινδύνου, που μπορεί να

προκαλέσει συνολικά προβλήματα στην ομαλή λειτουργία του τραπεζικού συστήματος, αλλά και της οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι όμως σημαντικές και οι άλλες διατάξεις και οι τροπολογίες που κατατέθηκαν στο νομοσχέδιο. Περισεύει όμως κι εδώ η μικροψυχία από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που αρνείται να αναγνωρίσει το θετικό χαρακτήρα τους.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο νέο κι ευέλικτο καθεστώς ασφάλισης των αυτοκινήτων. Στο εξής, η ενημέρωση για την έναρξη της ασφάλειας για τη διάρκεια της θα γίνεται σε πραγματικό χρόνο. Πρακτικά, αυτό μεταφράζεται στο ότι η σύμβαση για την ασφάλεια του αυτοκινήτου θα ανανεώνεται και θα τίθεται σε ισχύ μετά την καταβολή του ασφαλιστρού από τον ασφαλισμένο, ενώ η εταιρεία θα αποστέλλει άμεσα κι εντός πέντε ημερών και τη σχετική βεβαίωση.

Καταργείται η υπουργική απόφαση που προέβλεπε το ειδικό αυτοκόλλητο σήμα.

Το νομοσχέδιο επιφέρει, επίσης, αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο και σχετίζεται με τα τεχνικά παίγνια, επικεντρωμένο στην εναρμόισή του με την κοινοτική νομοθεσία. Καθορίζεται, επίσης, ότι οι τράπεζες δεν θα μπορούν να πραγματοποιούν πληρωμές για κέρδη που σχετίζονται με λογαριασμούς, οι οποίοι συνδέονται με μη αδειοδοτημένους παρόχους τεχνικών παιχνιδιών. Καθορίζεται η διαδικασία για τη φραγή μη εξουσιοδοτημένων ή αδειοδοτημένων ιστότοπων για on line στοιχηματισμό.

Προβλέπεται η προστασία των ανήλικων από τη χρήση και τον εθισμό στα τυχερά παιχνίδια, αλλά και τα ζητήματα που αφορούν τη λειτουργία των καζίνο και ιδιαίτερα τους όρους λειτουργίας. Παράλληλα, σε περίπτωση παραβάσεως στους όρους λειτουργίας των καζίνο, τα πρόστιμα γίνονται πιο αυστηρά. Θα επιβάλλεται πρόστιμο ύψους ενός έως πέντε εκατομμυρίων ευρώ για κάθε παράβαση, ενώ σε περίπτωση που υπάρχει υποτροπή, τα πρόστιμα θα διπλασιάζονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μίλησα πριν για μικροψυχία. Αλήθεια, τι σας εμποδίζει, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να στηρίξετε την τροπολογία για τον συμψηφισμό του ΦΠΑ μεταξύ ιδιωτών και δημοσίου, αλλά και μεταξύ ιδιωτών; Οι παραγωγικές τάξεις το επιζητούσαν διακαώς. Οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες το καθιστούσαν αναγκαιότητα, ενώ υπήρξε και δέσμευσή μας. Αποδεικνύετε άγνοια των θεμάτων και των αναγκών της πραγματικής οικονομίας, αλλά και την έμφυτη εχθρότητα που σας χαρακτηρίζει απέναντι στην επιχειρηματικότητα. Και μιλάμε για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που πλέον δεν θα είναι υποχρεωμένες να αποδώσουν ΦΠΑ, που δεν έχουν εισπράξει.

Σημαντικές είναι και οι διατάξεις για την προστασία των άνεργων, των φοιτητών και των ανθρώπων με χαμηλό εισόδημα από την υπέρμετρη φορολόγησή τους, με βάση τα τεκμήρια διαβίωσης. Συγκεκριμένα, θα φορολογούνται με την κλίμακα μισθωτών και συνταξιούχων τα άτομα που το πραγματικό εισόδημά τους δεν υπερβαίνει τα 5.000 ευρώ και το τεκμαρτό τα 9.500 ευρώ. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι αλλάζει το καθεστώς και προστατεύονται άνεργοι, άνθρωποι με χαμηλά εισοδήματα και μικροκαταθέτες, που θα φορολογούνταν με το εισόδημα που προκύπτει από τα τεκμήρια διαβίωσης, αλλά και με την κλίμακα των ελευθέρων επαγγελματιών, που ως γνωστόν δεν έχει αφορολόγητο.

Σημαντική είναι, επίσης, και η διάταξη που δίνει τη δυνατότητα σε φορολογούμενους που αδυνατούν να καταβάλλουν το φόρο κληρονομιάς, να εκχωρήσουν την κυριότητα ακινήτου στο δημόσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα προχωράει μπροστά, η Ελλάδα προχωράει μπροστά. Αυτή τη χώρα αλλάζουν αυτοί που τολμούν, αυτοί που μπορούν, αυτοί που αναλαμβάνουν ευθύνες και έχουν συναίσθηση αυτών των ευθυνών.

Σας καλώ να στηρίξετε αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Βεζυρόπουλε.

Ο κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος, εισηγητής από τον ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας ένα μεγάλο νομοσχέδιο στο οποίο τα πρώτα εκατόν τριάντα άρθρα έχουν σχέση με την οδηγία και τους κανονισμούς για τη Βασιλεία ΙΙΙ, μετά έχουμε ένα κομμάτι που είναι για το ελληνικό σύστημα, που παίρνει τη θέση ενός παλαιότερου νομοσχεδίου και μετά, ως συνήθως, έχουμε διάφορα άρθρα.

Επειδή τα πρώτα εκατόν τριάντα άρθρα έχουν σχέση με τη Βασιλεία ΙΙΙ, που θεωρούμε ότι έχει κάποιες βελτιώσεις από τη Βασιλεία Ι και τη Βασιλεία ΙΙ, εμείς έχουμε την πρόθεση να ψηφίσουμε «Παρών» στο νομοσχέδιο επί της αρχής και θα κάνουμε έντονη κριτική σε διάφορα άρθρα, που έχουν να κάνουν με το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, για τον αιγιαλό, για τους εργαζόμενους στο ΜΕΧ και πολλά άλλα πράγματα που νομίζουμε ότι είναι απαράδεκτα.

Όμως, θέλω να αρχίσω για να καταλάβετε τη θέση μας –δηλαδή το «Παρών»– και να σας εξηγήσω με μια επικεφαλίδα τι θεωρούμε. Αυτό το νομοσχέδιο, αυτή η οδηγία και αυτοί οι κανονισμοί, αυτό που κάνουν είναι ότι διορθώνουν ένα πολύ κακό τραπεζικό σύστημα. Διορθώνουν, δηλαδή, και κάνουν κάποιες δικλίδες ασφάλειας σε ένα σύστημα που δεν πάει καλά. Και για να σας το εξηγήσω αυτό, θέλω να σας πω πώς προσεγγίζουμε εμείς το τραπεζικό σύστημα.

Το τραπεζικό σύστημα είναι πολύ σημαντικό κομμάτι της οικονομίας και είναι εκ φύσεως μια δραστηριότητα με πολύ μεγάλο ρίσκο. Γιατί στο τραπεζικό σύστημα η βασική λειτουργία θα έπρεπε να είναι –και ήταν παλιά– η διαμεσολάβηση. Παίρνουν λεφτά από ανθρώπους που θέλουν να αποταμιεύσουν περισσότερο, που δεν θέλουν να καταναλώσουν, δεν θέλουν να επενδύσουν, για να δώσουν λεφτά σε αυτούς που θέλουν να πάρουν περισσότερο ρίσκο, να επενδύσουν και να καταναλώσουν περισσότερο.

Αυτή η διαμεσολάβηση έχει μια τάση να έχει μεγάλο ρίσκο, γιατί δίνεις λεφτά τώρα, που θα τα πάρεις στο μέλλον και στην ενδιάμεση περίοδο μπορούν πολλά πράγματα να πάνε λάθος. Μπορεί ένας κλάδος ολόκληρος να έχει χειροτερέψει, μπορεί να έχουμε κακούς πληρωτές, μπορεί να έχουμε έναν συστημικό κίνδυνο όπου όλη η οικονομία ή οι οικονομίες πολλών χωρών πέφτουν κάτω μαζί.

Παραδοσιακά θεωρούσαμε –και αυτό δίδασκε ο κ. Στουρνάρας, όταν ήταν στο πανεπιστήμιο σε μία προηγούμενη ζωή– ότι οι τράπεζες μπορούσαν να εκπληρώσουν αυτόν τον ρόλο διαμεσολάβησης καλύτερα, γιατί είχαν περισσότερη γνώση για την οικονομία και λειτουργούσαν κάπως συντηρητικά.

Εμείς, κατά κάποιο τρόπο, όπως θα σας εξηγήσω, παραδόξως είμαστε και πιο συντηρητικοί από την Κυβέρνηση. Είμαστε πιο συντηρητικοί για τον λόγο ότι θέλουμε οι τράπεζες και το χρηματοπιστωτικό σύστημα να επιστρέψει σ' αυτήν τη δραστηριότητα διαμεσολάβησης, στον βασικό ρόλο των τραπεζών, δηλαδή να παίρνουν τα χρήματα από αυτούς που έχουν καταθέσεις και να τα δώσουν στην πραγματική οικονομία.

Τι κάνουν οι τράπεζες αυτήν τη στιγμή; Πολύ μεγάλο κομμάτι της δραστηριότητάς τους δεν είναι αυτό. Πάρτε οποιαδήποτε από τις μεγάλες είκοσι οκτώ-είκοσι εννιά συστημικές τράπεζες που δημιουργούνται, κοιτάξτε τους ισολογισμούς τους και θα δείτε από την αριστερή μεριά, από το ενεργητικό κομμάτι, ότι αυτό που ο κόσμος νομίζει ότι κάνει η τράπεζα, δηλαδή να δανείζει στους ανθρώπους που θέλουν στεγαστικά, στις επιχειρήσεις, είναι πολύ μικρό κομμάτι των δραστηριοτήτων τους. Το μεγάλο κομμάτι –θα το δείτε στο ενεργητικό– είναι σε παράγωγα, σε επενδύσεις, που βασίζονται τι θα κάνει το ένα ή το άλλο χρηματιστήριο.

Είμαστε συντηρητικοί, γιατί θέλουμε να επιστρέψει η τράπεζα στον πυρήνα των δραστηριοτήτων της και δεν το κάνει αυτό. Συγχρόνως, όμως, θέλουμε η τράπεζα να παρακολουθεί τα δάνειά της, να επιστρέψει, δηλαδή, στο κύριο μέλημά της, που είναι να μπορεί να ενδιαφέρεται για την απόδοση των πόρων που δανείζεται και όχι την τιμή της μετοχής, να μπορεί δηλαδή αυτό να είναι ο κυρίαρχος ρόλος.

Συγχρόνως, όμως, είμαστε και πιο ριζοσπάστες, γιατί κατανο-

ούμε ότι το τραπεζικό σύστημα ουσιαστικά δανείζει λεφτά και δημιουργεί χρήμα και μετά δημιουργεί χρήμα και, συγχρόνως, ξέρει ότι θα σώζεται πάντα από την κυβέρνηση. Επειδή υπάρχει αυτό, πρέπει να είναι σαν μια δραστηριότητα κοινής ωφέλειας. Γι' αυτό μιλούμε εμείς για μια πιο ριζοσπαστική προσέγγιση των τραπεζών, όπου θα υπάρχουν και επενδυτικές τράπεζες και τράπεζες ειδικού σκοπού, θα υπάρχουν και συνεταιριστικές τράπεζες.

Αυτό είναι το δικό μας το όραμα, το πιο ριζοσπαστικό. Και αν ήταν εδώ ο κ. Βορίδης, θα τον ρωτούσα –γιατί συνήθως όταν μιλάω για συνεταιρισμούς και ηθικές τράπεζες με χλευάζει- το εξής: Αυτή είναι η λύση; Θα τα ακούσει ο κ. Στουρνάρας, επειδή δεν είναι εδώ ο κ. Βορίδης.

Μπορείτε να μας πείτε, εσείς της Κυβέρνησης, ποιο είναι το δικό σας όραμα; Από πού εσείς εμπνέεστε; Δηλαδή, είδατε το 2008 και σας συγκίνησε η τίμια «LEHMAN BROTHERS»; Σας συγκίνησε η άφθαρτη «BEAR STEARNS» ή η «NORTHERN ROCK», η ταπεινή «BARCLAYS», που φιξάρει το επιτόκιο libor σε βάρος των πελατών της; Σας συγκίνησαν οι υπεύθυνες τράπεζες του ευρωπαϊκού Βορρά, που, αφού υπερδάνεισαν στο Νότο της Ευρώπης, φρόντισαν να περάσουν όλο το κόστος για τα λάθη τους στους πολίτες του Νότου με τη βοήθεια των μνημονιακών κυβερνήσεων; Ή –για να μη μιλάμε μόνο για τους ξένους- σας συγκίνησε το μοντέλο των ελληνικών τραπεζών, που έδιναν δάνεια στεγαστικά σε ελβετικά φράγκα, όταν ήξεραν ότι θα αυξηθεί η τιμή του ελβετικού φράγκου;

Αυτό είναι που σας εμπνέει; Αυτό είναι το καινούριο που φέρνετε εσείς και υποστηρίζετε; Δεν έχετε καμιά άλλη ιδέα για το πώς θα μπορούσε να λειτουργήσει αυτό το τραπεζικό σύστημα και να διορθωθεί το τραπεζικό σύστημα που ήρθε σε κρίση το 2008; Ξέρετε ότι το σύστημα άλλαξε και έχει γίνει πιο αγοραίο, ότι το τραπεζικό σύστημα το έσπρωξε το DGCom, δηλαδή η Διεύθυνση της Ευρώπης, που ασχολείται με τον ανταγωνισμό, να μην κάνει τις παραδοσιακές σχέσεις με τους καταθέτες, αλλά να δανειζεται από τη διατραπεζική αγορά και ότι αυτό είναι που δημιούργησε την κρίση του 2008;

Το ξέρετε ότι μεταξύ του 1950 και του 2000 η αύξηση των πιστώσεων σε σχέση με το ποσοστό του ΑΕΠ στις μεγάλες οικονομίες διπλασιάστηκε σε σαράντα χρόνια και μετά από το 2000 μέχρι το 2010 ξαναδιπλασιάστηκε άλλη μια φορά; Δεν είναι αυτό που δημιούργησε το συστημικό κίνδυνο και την κρίση του 2008; Και μας λέτε ότι εμείς είμαστε το νέο. Πού είναι το νέο; Οι ίδιες τράπεζες είναι.

Διαβάστε τι λέει ο Άντριου Χαλντέιν, που είναι ο υπεύθυνος για τη συστημική σταθερότητα των τραπεζών στην Τράπεζα της Αγγλίας, που είπε ότι πέντε – έξι χρόνια μετά την κρίση τίποτα δεν έχει αλλάξει ούτε για το μέγεθος των τραπεζών, ούτε για τις δραστηριότητες με τις οποίες ασχολούνται για τα παράγωγα και σε τίποτα το οποίο ήταν η ρίζα της κρίσης. Και γι' αυτό είναι τόσο εύαλκτες οι τράπεζες, όταν έχουν τόσο μεγάλη πιστωτική επέκταση σε φούρες τιμών, σε ξαφνικές μειώσεις των τιμών, όταν μειώνεται ξαφνικά η ρευστότητα και όλα αυτά που έχουμε χαρακτηρίσει.

Για να σας εξηγήσω γιατί έχουμε μπροστά μας ένα πολύ κακό τραπεζικό σύστημα που έρχεται η Βασιλεία III να διορθώσει: Πρώτον, δεν κάνει τη βασική δουλειά της διαμεσολάβησης, δεν βοηθάει την πραγματική οικονομία. Και ίσα-ίσα, κύριε Στουρνάρα, αυτό θα έπρεπε να είναι για σας μεγάλο πρόβλημα. Γιατί η αγοραιοποίηση του τραπεζικού συστήματος, δηλαδή η υιοθέτηση του αγγλοσαξονικού μοντέλου που φεύγει από τις τράπεζες και πάει στις αγορές, μπορεί να έχει όλα τα κακά που λέω εγώ, αλλά έχει και ένα επιπλέον κακό για τις πιο φτωχές χώρες. Γιατί οι πιο φτωχές χώρες είναι οι χώρες εκείνες που θέλουν ανάπτυξη, είναι αυτές στις οποίες πρέπει να υπάρχει ένα τραπεζικό σύστημα που πρωτίστως δεν ασχολείται με τα στεγαστικά και τα καταναλωτικά δάνεια και με τη διαχείριση του χαρτοφυλακίου των πλουσίων, αλλά πρέπει να εξυπηρετεί την οικονομία. Εσείς θα έπρεπε να έχετε μεγαλύτερο άγχος γι' αυτή την κατάχρηση των τραπεζών.

Δεύτερον, συνεχίζονται σε αυτό το τραπεζικό σύστημα όλες αυτές τις δραστηριότητες που έχουν πολύ μεγάλο ιδιωτικό όφε-

λος και πολύ μικρό κοινωνικό όφελος και τρίτον έχουμε πάντα πολύ μεγάλο ρίσκο.

Τι κάνει η Βασιλεία III; Λέει ότι κρατάμε όλα αυτά τα στοιχεία. Επίσης λέει: «Συνεχίστε οι τράπεζες- αν θέλετε- να επενδύετε σε παράγωγα και σε όλες αυτές τις δραστηριότητες, αλλά κρατήστε λίγο περισσότερο κεφάλαιο ως προστασία». Δεν το αλλάζει αυτό.

Δεύτερον, η Βασιλεία III λέει: «Συνεχίστε να έχετε ένα πολύ πολύπλοκο τραπεζικό σύστημα, για το οποίο χρειάζομαστε πολύπλοκα εργαλεία για να το διορθώσουμε, αλλά δεν θα την πιάσουμε αυτή την πολύπλοκότητα. Γιατί ξέρουμε ότι αυτή η πολύπλοκότητα είναι που δημιουργεί τις ευκαιρίες για τα μεγάλα κερδοσκοπικά παιχνίδια».

Οπότε, εμείς λέμε ναι, είναι μια βελτίωση το γεγονός ότι υπάρχουν όλα αυτά τα αποθέματα τα συστημικά, τα μη κυκλικά που θα δείτε στα άρθρα. Είναι βελτίωση ότι τώρα θα έχουμε κάποιους επιπλέον κανόνες από πόσο κεφάλαιο θα αναγκάζονται οι τράπεζες να κρατούν, ότι θα υπάρχουν και ρυθμίσεις για τη ρευστότητα και για τη μόχλευση. Αν και σε αυτό το σημείο –όπως θα σας αναλύσω σε λίγο- καθυστερούν πολύ οι οδηγίες για τη ρευστότητα και για τη μόχλευση.

Επίσης, είναι καλύτερο ότι θα έχουμε μείωση των αποδοχών και για τα μπόνους των τραπεζών, αλλά να μην υπερβάλουμε κίολας. Δηλαδή, όταν λέμε ότι τα μπόνους μπορεί να είναι 100% των αποδοχών και σε ιδιαίτερες περιπτώσεις μπορεί να πάει και ακόμα περισσότερο, δεν τους χαλάτε και εντελώς την ισχυρή θέση που έχουν. Θεωρούμε ότι υπάρχει μια πίεση για καλύτερη διακυβέρνηση των τραπεζών και υπάρχει και κάποια καλύτερη διαφάνεια.

Από εκεί και πέρα, όταν πάμε μετά το άρθρο 136 και μιλάμε για το καινούριο πλαίσιο για τις ελληνικές τράπεζες, δηλαδή από το άρθρο 136 μέχρι και το 144 και το 168, είμαστε σε πολύ πιο προβληματικό έδαφος.

Είμαστε σε πολύ προβληματικό επίπεδο και επειδή έχουμε φωτογραφικές διατάξεις για συγκεκριμένες τράπεζες, που εκ των υστέρων λέμε ότι δεν πειράζει που δεν πληρώνουν ποτέ φόρους μεταβίβασης, δεν πειράζει που γι' αυτές δεν ισχύει το άρθρο 479 του Αστικού Κώδικα που δίνει κάποια προστασία των πελατών. Αυτά θα τα πω με μεγαλύτερη σαφήνεια στη συζήτηση επί των άρθρων.

Όμως, προσέξτε κάτι. Κατανοούμε ότι όταν γίνεται εξυγίανση μιας τράπεζας, σωστά αυτό γίνεται την Παρασκευή το βράδυ και δεν μπορεί να υπάρχουν ούτε πολύ μεγάλες συζητήσεις ούτε πολλές διαβουλεύσεις, αλλά δεν ισχύει αυτό, όταν κάνουμε το πλαίσιο για την εξυγίανση, όταν πρέπει να συζητήσουμε ως κοινωνία και ως πολιτεία για το τι τραπεζικό σύστημα, τι χρηματοπιστωτικό σύστημα θέλουμε, ποιες λειτουργίες πρέπει να έχει αυτό το τραπεζικό χρηματοπιστωτικό σύστημα και πώς συνδέεται αυτό με τις κοινωνικές ανάγκες και την πραγματική οικονομία. Εκεί είναι θέμα της κοινωνίας, είναι θέμα της πολιτείας να το συζητήσει αυτό.

Οι μνημονιακές κυβερνήσεις είχαν μια ευκαιρία να δημιουργήσουν ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο αυτό να συζητηθεί. Μια χώρα που είχε αυτήν την κρίση που είχε, που είχε αυτήν την πτώση, δεν δικαιούται με συγκροτημένο τρόπο να συζητήσει; Και τέλος πάντων, τι σύστημα θέλουμε; Τι τραπεζικό σύστημα χρειαζόμαστε μετά από αυτήν την κρίση, μετά από την πτώση του εισοδήματος κατά 20%, 30%;

Και η Κυβέρνηση –και όχι μόνο αυτή, αλλά όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις- ενώ είχε την ευκαιρία να διαπραγματευτεί μέσα σε ένα πλαίσιο όπου η κοινωνία θα μπορούσε να διαβουλευτεί και να συζητήσει για το τραπεζικό σύστημα, δεν το έκανε. Τη διαπραγμάτευση, όταν είναι για να αυξησει τη διαβούλευση, τη συμμετοχή της κοινωνίας και να γίνει ουσιαστική συζήτηση, νομίζω ότι δεν την κάνετε, έχετε μια δυστοκία και αυτό το λέω με τον αγγλικό τρόπο, δηλαδή λέω λιγότερα από αυτό που νομίζω.

Έχουμε και διάφορα άλλα πράγματα. Έχουμε μία μεγάλη καθυστέρηση σε σημαντικά πράγματα σε αυτό το νομοσχέδιο. Θα καθυστερήσουν και για τη ρευστότητα και για τη μόχλευση και δεν ξέρουμε και τις λεπτομέρειες.

Προσέξτε εδώ τώρα ποια είναι η απειλή των τραπεζών, που κέρδισε σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Λένε οι τράπεζες: «αν μας πιέ-

ζετε να έχουμε μεγαλύτερο κεφάλαιο, αν μας πιέζετε να έχουμε περισσότερη ρευστότητα, θα δανείζουμε λιγότερο στην πραγματική οικονομία, οπότε εσείς θα χάσετε, δεν θα χάσουμε εμείς». Αυτή είναι μία απειλή που στις πιο πολλές χώρες –στην Ελλάδα τα πράγματα είναι λίγο διαφορετικά- είναι μια ψεύτικη απειλή.

Κοιτάζετε τους ισολογισμούς των μεγάλων τραπεζών. Δεν ισχύει καθόλου ότι αν πρέπει να κρατούν περισσότερο κεφάλαιο, είναι αναγκασμένες να δανείσουν λιγότερο στην πραγματική οικονομία. Θα μπορούσαν απλώς να κάνουν λιγότερες επενδύσεις σε κερδοσκοπικά εργαλεία.

Άρα, κέρδισαν αυτήν τη μάχη οι τράπεζες με τη Βασιλεία III και για το ποσό της κεφαλαιακής επάρκειας και για τη ρευστότητα και τη μόχλευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα, δύο λεπτά ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να πω και κάτι για την εποπτεία των τραπεζών. Ήδη είπα για την ελληνική περίπτωση, για την οποία θα μιλήσουμε περισσότερο στη συζήτηση επί των άρθρων. Εκτός του ότι η Τράπεζα της Ελλάδος έχει αποκλειστική ευθύνη, έχουμε το καινούριο μοντέλο που λέει ότι στην ισορροπία μεταξύ της εξωτερικής και εσωτερικής εποπτείας των τραπεζών, η Τράπεζα της Ελλάδος θα ελέγχει όλες τις τράπεζες, θα βρίσκει ένα μέσο όρο του μεγέθους του ρίσκου που παίρνουν και θα βλέπει αυτές που αποκλίνουν από το μέσο όρο.

Αυτό είναι το πρόβλημα; Αυτό καταλάβατε; Όταν έχετε ένα αγοραίο τραπεζικό σύστημα με μεγάλο ανταγωνισμό, ο μέσος όρος είναι το πρόβλημα, γιατί πιέζει όλες τις τράπεζες να παίρνουν μεγαλύτερο ρίσκο. Οπότε, αν εσύ απλώς κοιτάς το μέσο όρο και ο μέσος όρος αυξάνει το ποσοστό ρίσκου, δεν έχεις κάνει τίποτα.

Στη βασική μου ομιλία επί των άρθρων θα μιλήσω για όλα τα άρθρα που έχουμε μεγάλες ενστάσεις από τον αιγιαλό μέχρι τους εργαζόμενους του ΕΟΜΜΕΧ και πολλά άλλα.

Θέλω, όμως, να τελειώσω με τρία ερωτήματα για τα οποία εμείς έχουμε συγκεκριμένη απάντηση και θα ήθελα και από τη συμπολίτευση να έχω συγκεκριμένες απαντήσεις.

Η οδηγία Βασιλεία III τώρα και οι κανονισμοί από το άρθρο 1 μέχρι το 130 είναι μια βελτίωση από τη Βασιλεία I, Βασιλεία II, όσον αφορά το ότι πρέπει να κρατούν περισσότερα κεφάλαια και το ότι έχουν περισσότερη ρευστότητα;

Η απάντηση η δική μας είναι, ναι, είναι καλύτερα, με την έννοια ότι η οδηγία διορθώνει ένα πολύ κακό σύστημα. Όμως αυτό το κακό σύστημα το κρατάει.

Δεύτερη ερώτηση: Αυτό που έχουμε μπροστά μας καθιστά λιγότερο πιθανή την επόμενη χρηματοπιστωτική κρίση; Πρέπει να απαντήσετε σε αυτό, για να το θυμόμαστε, όταν θα γίνει η επόμενη χρηματοπιστωτική κρίση. Εμείς, όπως και πολύ μεγάλο κομμάτι των ορθόδοξων και των ετερόδοξων οικονομολόγων, λέμε ότι υπάρχει πολύ μεγάλη πιθανότητα για την επόμενη χρηματοπιστωτική κρίση. Θα ήθελα, όμως, να ακούσω την άποψή σας, εφόσον πάμε να κάνουμε συζήτηση. Εσείς θεωρείτε ότι είναι λιγότερο πιθανή; Εγώ θεωρώ ότι δεν είναι.

Τρίτη ερώτηση, στην οποία θα ήθελα απάντηση: Αυτό το χρηματοπιστωτικό σύστημα, έτσι όπως το διορθώνετε, θα δώσει περισσότερα χρήματα στην πραγματική οικονομία; Θα φτιάξει αυτή τη σχέση, για την οποία όλοι οι οικονομολόγοι συμφωνούν ότι έχει διακοπεί, ανάμεσα στον παραδοσιακό ρόλο του χρηματοπιστωτικού συστήματος και την εξυπηρέτηση της πραγματικής οικονομίας; Εμείς απαντάμε: «όχι».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Η τελευταία φράση μου είναι αυτή, κυρία Πρόεδρε.

Θα έχουμε μια απάντηση;

Πότε θα κάνετε μια συζήτηση, που να μην έχουν έρθει ήδη οι οδηγίες έτοιμες και απλώς να καλούμαστε να πούμε «ναι» ή «όχι» και να λέμε εμείς «Τώρα τι να κάνουμε; Είναι ένα απαράδεκτο χρηματοπιστωτικό σύστημα και το βελτιώνει οριακά σε αρκετά σημεία»; Πότε θα κάνετε μια συζήτηση με όρους της κοινωνίας και της πολιτείας για το τι τραπεζικό και χρηματοπιστωτικό σύ-

στημα θέλουμε για μια οικονομία όπως η ελληνική, που έχει τα συγκεκριμένα προβλήματα, χωρίς συγκεκριμένα αναπτυξιακά τραπεζικά εργαλεία;

Γι' αυτά δεν λέτε τίποτα. Νομίζω ότι αυτό θα το πληρώσετε πολύ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Γυμνάσιο Φλώρινας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

Καλώς ήλθατε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πρώτον θα θέλαμε να μας πείτε, επειδή είδαμε πάρα πολλές τροπολογίες, ποιες από αυτές κάνετε αποδεκτές και ποιες όχι, για να ξέρουμε ποιες θα πρέπει να συζητήσουμε και ποιες όχι το επόμενο χρονικό διάστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οδηγία αυτή συμπληρώνει σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Επιτροπής το νομικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τα θέματα εποπτείας τους, μαζί με τις ρυθμίσεις για την κεφαλαιακή επάρκεια και τη μακροληπτική εποπτεία που καθορίζεται από τον κανονισμό 575/13. Επίσης, ρυθμίζει με ενιαίο τρόπο για τις επιχειρήσεις τα θέματα των επενδύσεων.

Είναι πολύ σημαντικό ότι η Αντιπολίτευση σήμερα δέχεται να ψηφίσει έστω «Παρών» και έχει πειστεί ότι το σχέδιο νόμου, η ενσωμάτωση αυτής της οδηγίας, όπως είπε και ο κ. Τσακαλώτος, κινείται σε θετική κατεύθυνση και βελτιώνει τις προσπάθειες που κάνουμε για τα πιστωτικά ιδρύματα.

Δεν κατάλαβα, όμως, κάτι που είπε, ότι είμαστε πιο συντηρητικοί από την Κυβέρνηση και παράλληλα πιο ριζοσπάστες. Για μένα, η μετάφραση αυτού –και θα ήθελα να την ακούσει ο κ. Τσακαλώτος- είναι: «Ε, βρε παιδιά, είπαμε και μια κουβέντα παραπάνω -για να μην πω τίποτα άλλο- δεν υπάρχει εθνικοποίηση των τραπεζών». Εθνικοποίηση, κρατικοποίηση τραπεζών τέλος! Γιατί, εάν θέτεις και τη διάσταση αυτή, που είχε ως αρχή η Αξιοματική Αντιπολίτευση, δεν μπορείς να προχωρήσεις και να ψηφίσεις «Παρών» σε αυτήν την οδηγία.

Είναι, όμως, αλήθεια αρκετά από αυτά που είπε ο κ. Τσακαλώτος σε σχέση με το πώς λειτουργήσαν οι τράπεζες, για το πώς έδιναν ρευστότητα και σε ποιες επιχειρήσεις τα προηγούμενα χρόνια.

Κύριε Τσακαλώτο, θα σας πρότεινα γι' αυτό το θέμα να μιλήσετε με τον υποψήφιο Ευρωβουλευτή σας, ο οποίος ήταν στη διοίκηση της ETBA από το 1999 μέχρι το 2001, τον κ. Χρυσόγονο. Ενέκρινε δεκάδες επενδυτικά αιτήματα. Τα περισσότερα -από ό,τι γράφει ο κ. Μπήτρος- ήταν στην Βόρεια Ελλάδα. Και όλες οι επιχειρήσεις που πήραν αυτά τα «θαλασσοδάνεια» έκλεισαν τα εργοστάσια και πήγαν στην Ανατολική Ευρώπη.

Άρα, έχετε κάποιον που έχει την τεχνονομία, ώστε να μπορεί να σας πει τι συνέβη το προηγούμενο χρονικό διάστημα –και σας είπα ότι συμφωνώ με σας σε μερικά από αυτά- και είναι ο κ. Χρυσόγονος, που υπήρξε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ETBA. Θα μπορούσατε να τον ρωτήσετε, για να σας πει τι ακριβώς συνέβη με όλα αυτά τα «θαλασσοδάνεια», τις επιχειρήσεις που έκλεισαν και τις κακές πρακτικές του παρελθόντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οδηγία αυτή αποτελεί ουσιαστικά κωδικοποίηση των μέχρι σήμερα ευρωπαϊκών τραπεζικών οδηγιών, καθώς αρκετές από τις διατάξεις προϋπήρχαν σε κοινοτικά κείμενα και είχαν ενσωματωθεί στη νομοθεσία μας με τον ν. 3601/2007, διατάξεις όπως αυτή για την αδειοδότηση, την πα-

ροχή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, την εποπτεία του κράτους-μέλους υποδοχής και του κράτους-μέλους προέλευσης.

Ωστόσο, για να είμαστε ειλικρινείς, η κρίση ανέδειξε μεγάλα προβλήματα στον χρηματοπιστωτικό τομέα, όπως και μεγάλες αδυναμίες που μπορούν να εντοπιστούν, κατά την άποψή μου, σε τρία βασικά σημεία.

Το πρώτο αφορά τη διαπίστωση όλων μας, ότι πρέπει να υπάρχει κοινή αντιμετώπιση για τα πιστωτικά ιδρύματα και για τους ομίλους που αποτελούνται από επιχειρήσεις διαφορετικών δραστηριοτήτων στο χρηματοοικονομικό τομέα, τράπεζες, ασφαλιστικές εταιρείες και οτιδήποτε άλλο.

Το δεύτερο αφορά τη δομή του κεφαλαίου των ιδρυμάτων και την ανάγκη ύπαρξης αποθεμάτων ασφαλείας, που σε περίπτωση κρίσης θα μπορέσουν να απορροφήσουν ζημιές, χωρίς να θέσουν σε κίνδυνο τη φερεγγυότητα του ιδρύματος, αλλά και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Το τρίτο αφορά την εταιρική διακυβέρνηση. Αυτό που αναγνωρίζουμε όλοι είναι ότι η έλλειψη κοινών υποχρεωτικών κανόνων στον τρόπο λειτουργίας των διοικητικών συμβουλίων ήταν ένας από τους λόγους που ο χρηματοπιστωτικός τομέας επιδόθηκε σε αλόγιστα ρίσκα σε βάρος τελικά των μετόχων των ιδρυμάτων, αλλά και των φορολογούμενων, που επωμίστηκαν υποχρεωτικά το οικονομικό κόστος της διάθεσής τους.

Γι' αυτό τον λόγο προκρίθηκε σε πρώτη φάση η έκδοση Κανονισμού με τον οποίο τίθενται με ενιαίο τρόπο και σε άμεση εφαρμογή κανόνες για την προληπτική εποπτεία, δηλαδή για τη σύνθεση και τον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων και των αποθεματικών, που πρέπει να έχει κάθε πιστωτικό ίδρυμα ώστε σε περιόδους κρίσης να απορροφά ζημιές χωρίς να υπάρξουν –ελπίζουμε– επιπτώσεις στη φερεγγυότητα και την εύρυθμη λειτουργία τους.

Με τον Κανονισμό διασφαλίζεται σε πρώτη φάση ομοιόμορφη εφαρμογή των σχετικών κανόνων από τις εποπτικές αρχές, διευκολύνοντας το σωστό υπολογισμό, ιδίως σε περιπτώσεις χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που δραστηριοποιούνται διασυννοριακά. Ο Κανονισμός αυτός εφαρμόζεται σταδιακά, προβλέποντας οκταετή μεταβατική περίοδο.

Εκτιμούμε ότι υπολογίζοντας το υψηλό κεφάλαιο μαζί με τα αποθέματα ασφαλείας και τις απαιτήσεις ρευστότητας– θα μειωθεί το εύρος των συνθηκών οικονομικών κύκλων –και αυτό το λέμε και το ελπίζουμε– και αυτό το γεγονός θα βοηθήσει κυρίως τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που στηρίζονται κατ' εξοχήν στην τραπεζική χρηματοδότηση.

Για όλους μας –και νομίζω για τον καθένα ξεχωριστά– εδώ μέσα ζητούμενο είναι η ρευστότητα. Το λέω αυτό γιατί, σε σχέση με όλα τα προηγούμενα που είπα, αυτό πρέπει να αποδειχθεί και στην πράξη. Γιατί όλες αυτές οι ρυθμίσεις που θεσπίστηκαν κατά την περίοδο της κρίσης –και από την ελληνική εμπειρία– έδειξαν ότι θωρακίστηκαν οι τράπεζες και οι καταθέσεις.

Ωστόσο, για να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς μεταξύ μας, οι επιχειρήσεις δεν στηρίχθηκαν με τον τραπεζικό δανεισμό και τη ρευστότητα και έτσι σήμερα βρίσκονται σε κατάσταση ασφυξίας.

Επίσης, με τις διατάξεις του νομοσχεδίου ρυθμίζεται αναλυτικά ο τρόπος χορήγησης άδειας λειτουργίας σε ιδρύματα, οι τυπικές προϋποθέσεις, ο έλεγχος όσων έχουν ειδική συμμετοχή, δηλαδή ποσοστό μετοχικού κεφαλαίου που τους επιτρέπει να ασκήσουν επιρροή στη διοίκηση.

Επαναπροσδιορίζεται ο τρόπος άσκησης εποπτείας, αποσαφηνίζοντας τις αρμοδιότητες των εποπτικών αρχών και τα όρια εξουσίας τους, ιδίως όταν πρόκειται για ιδρύματα που δραστηριοποιούνται διασυννοριακά και τίθενται κανόνες για την εποπτεία των κεφαλαιακών απαιτήσεων και των απαιτήσεων ρευστότητας.

Οι κανόνες της εταιρικής διακυβέρνησης δεν περιορίζονται μόνο σε αρχές, αλλά εξατομικεύονται και προβλέπονται νέες διαδικασίες, που αφορούν τον τρόπο επιλογής για τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων.

Υπάρχει ένα θέμα σχετικά με τις συνεταιριστικές τράπεζες, κύριε Υπουργέ, το οποίο συζητήσαμε στην επιτροπή αναλυτικά. Ο Αναπληρωτής Υπουργός δεσμεύτηκε ότι θα αποσαφηνίσει κάποια θέματα, που ελπίζουμε να έχουν ενσωματωθεί στο νομοσχέδιο. Νομίζω όμως ότι από τη συζήτηση, αυτό στο οποίο όλοι

μαζί συμφωνήσαμε, ήταν ότι χρειάζεται πολύ σύντομα να κάνουμε μια εφ' όλης της ύλης συζήτηση για τις συνεταιριστικές τράπεζες.

Το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου αφορά τον τρόπο ανάδειξης των μελών του διοικητικού συμβουλίου, προκειμένου οι μέτοχοι να μπορούν να επιλέγουν για τη διοίκηση άτομα που έχουν γνώσεις, δεξιότητες και τυπικά προσόντα, διασφαλίζοντας καλύτερα την ορθή και συνεπή διαχείριση του ιδρύματος. Τίθεται περιορισμός στις θέσεις που μπορεί να κατέχει κάποιος σε διοικητικά συμβούλια ιδρυμάτων, προκειμένου να αφιερώνει επαρκή χρόνο και να ασκεί τα καθήκοντά του με συνέπεια. Περιγράφεται όμως εξίσου και ο σημαντικός ρόλος των μη εκτελεστικών μελών, τα οποία πρέπει να είναι σε θέση να παρακολουθούν και να ασκούν εποικοδομητική κριτική στη στρατηγική του ιδρύματος.

Για πρώτη φορά υπάρχει πρόβλεψη για τη σύνθεση των διοικητικών συμβουλίων, η οποία πρέπει να είναι αντιπροσωπευτική, να διασφαλίζει επαρκή διαφοροποίηση στην ηλικία, το φύλο, τη γεωγραφική κατανομή, το εκπαιδευτικό και επαγγελματικό υπόβαθρο, προκειμένου να υπάρχει ποικιλία απόψεων και εμπειριών, καθώς διαπιστώθηκε ότι η ομοιομορφία στη σύνθεση των οργάνων διοίκησης δεν οδήγησε πάντα στις σωστές αποφάσεις.

Μιλάμε για την πολιτική αποδοχών που προϋπήρχε του ν. 3601/2007 και πλέον διέπεται από συγκεκριμένες αρχές, τόσο για τα διοικητικά στελέχη, όσο και για τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου. Για πρώτη φορά νέοι περιορισμοί τίθενται στις αποδοχές των ανωτέρω προσώπων, όταν το ίδρυμα έχει δεχθεί κρατική ενίσχυση. Σε αυτή την κρίσιμη περίοδο, που οι Έλληνες φορολογούμενοι πλήρωσαν και στήριξαν το χρηματοπιστωτικό σύστημα, θεωρώ ότι και οι διοικήσεις των ιδρυμάτων αυτών δεν πρέπει να επαφίενται στη βοήθεια του κράτους και πρέπει να περιορίζουν κατά πολύ τις δικές του απολαβές. Αυτό βέβαια, κύριε Υπουργέ, μένει να το δούμε αν θα εφαρμοστεί και στην πράξη.

Μέχρι στιγμής ανάλογες διατάξεις υπάρχουν και στη νομοθεσία κρατών μελών, όπως και στην Ελλάδα με τον ν. 3723/2007 για τις προνομιούχες μετοχές του δημοσίου. Είναι όμως η πρώτη φορά που σε ευρωπαϊκό επίπεδο οι σχετικοί περιορισμοί τίθενται σε σχετικό νομοθετικό κείμενο. Επίσης, συστηματοποιούνται και επαναλαμβάνονται διατάξεις για την ενοποιημένη εποπτεία, τον τρόπο δηλαδή παρακολούθησης ιδρυμάτων που είναι θυγατρικές ή μητρικές άλλης επιχείρησης του χρηματοπιστωτικού τομέα, που εδρεύουν στη χώρα ή σε κάποια άλλη.

Οι υπόλοιπες διατάξεις του νομοσχεδίου αφιερώνονται στα αποθέματα ασφαλείας που διακρίνονται σε διαφορετικές κατηγορίες, ανάλογα με τους κινδύνους που θέλουν να αντιμετωπίσουν σε περίπτωση ακραίων καταστάσεων. Είναι τεχνικά ζητήματα. Αξίζει όμως να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά προβλέπεται ο ορισμός εντεταλμένης αρχής σε κάθε χώρα –σε εμάς εδώ είναι η Τράπεζα της Ελλάδος– για την τήρηση αποθέματος ασφαλείας για τα ανοίγματα εντός της χώρας.

Στο ίδιο νομοσχέδιο περιλαμβάνονται διατάξεις που μεταφέρονται από τον ν. 3601/2007 και αφορούν μέτρα ενισχυμένης εποπτείας, μέτρα εξυγίανσης και τοποθέτησης επιτρόπου, όπως για παράδειγμα είναι η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων και η σύσταση μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος.

Οι διατάξεις που έχουν ήδη εφαρμοστεί έχουν αποδειχθεί επιτυχημένες, καθώς συνέβαλαν στην αναδιάρθρωση του τραπεζικού τομέα χωρίς απώλειες –και αυτή είναι μια απάντηση σε αυτά που είπε ο κ. Τσακαλώτος– για τους καταθέτες και χωρίς να τεθεί σε κίνδυνο η χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Επαναλαμβάνονται επίσης διατάξεις ρυθμιστικού περιεχομένου που αφορούν την Τράπεζα της Ελλάδος, καθώς και την άσκηση εποπτείας και επιβολής κυρώσεων στα χρηματοδοτικά ιδρύματα και σε εταιρείες παροχής πιστώσεων.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε η οδηγία να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη των πολιτών στο χρηματοοικονομικό ζήτημα. Ελπίζουμε να θέσει φραγμούς σε συμπεριφορές που κρίθηκαν επικίνδυνες, όχι μόνο για τη χρηστή διαχείριση των ιδίων των ιδρυμάτων, αλλά και για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

Μένει να αποδειχθεί, βεβαίως, αν η εφαρμογή των κανόνων θα είναι αρκετή, όχι μόνο για την αποφυγή και την έγκαιρη αντιμε-

τώπιση κρίσεων, αλλά κυρίως για την ουσιαστική συμβολή των τραπεζών στην ανάπτυξη της χώρας, το οποίο νομίζω ότι είναι ζητούμενο από όλους.

Πριν ολοκληρώσω, θα ήθελα να σας επισημάνω ένα θέμα που για μας, κύριε Υπουργέ, είναι πάρα πολύ σημαντικό. Το συζητήσαμε στην επιτροπή και μας είπατε ότι θα το ενσωματώσετε στο νομοσχέδιο. Δεν θέλουμε σε καμμία περίπτωση να μην υπάρχει μέσα στο κείμενο και να μπορεί ο καθένας να εξυπηρετήσει τα δικά του συμφέροντα από τις διοικήσεις των τραπεζών. Το θέμα αυτό αφορά τις συλλογικές συμβάσεις των εργαζομένων. Μας είπατε ότι αυτό το θέμα θα το ενσωματώσετε σήμερα. Περιμένουμε να το δούμε, γιατί για μας είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κωνσταντίνου.

Η κ. Ραχήλ Μακρή, ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων, έχει τον λόγο.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το Υπουργείο Οικονομικών κατέθεσε το νομοσχέδιο: «Πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ), κατάργηση του ν.3601/2007 και άλλες διατάξεις».

Ουσιαστικά, καταθέσαμε την ενσωμάτωση μίας ευρωπαϊκής οδηγίας και τα μέτρα εναρμόνισης ενός κανονισμού, που, ενώ ισχύει χωρίς ανάγκη ενσωμάτωσης των διατάξεών του, πολλές φορές απαιτεί υιοθέτηση συγκεκριμένων μέτρων, για να μπορεί να ισχύει.

Κατά τη γνωστή τακτική σας, βέβαια, εισάγετε και ένα πλήθος άλλων διατάξεων και τροπολογιών, άσχετων με το βασικό σώμα του νομοσχεδίου. Σ' αυτές, βέβαια, θα αναφερθούμε, όταν έρθει η ώρα της βασικής συζήτησης.

Σήμερα θα επικεντρωθούμε στον βασικό κορμό των διατάξεων που κωδικοποιούνται ως Βασιλεία ΙΙΙ και αποτελούν ένα σύνολο εργαλείων για την εποπτεία των τραπεζικών ιδρυμάτων. Είναι ένα καλό σύνολο εργαλείων, αν θέλετε τη γνώμη μας. Πολύ καλές δέσμες μέτρων εποπτείας, βέβαια, ήταν και οι ισχύουσες, δηλαδή αυτές στη Βασιλεία Ι και Βασιλεία ΙΙ, οι οποίες έχουν λάβει το όνομά τους από την ομώνυμη πόλη της Ελβετίας και έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με ένα πλήθος νομοθετημάτων. Το μόνο πρόβλημα, βέβαια, είναι ότι τόσο οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, όσο και η κοινή Συγκυβέρνηση, δεν εφάρμοσαν ποτέ ουσιαστική εποπτεία στα τραπεζικά ιδρύματα της χώρας.

Στις τοποθετήσεις μας στις συνεδριάσεις της αρμόδιας Επιτροπής Οικονομικών, όπου συζητήθηκε το παρόν νομοσχέδιο, έχω εκθέσει με σαφήνεια στοιχεία που αποδεικνύουν την ασυδοσία των τραπεζών, αλλά έχω αναλύσει και τους βασικούς πυλώνες, στους οποίους θα μπορούσε να βασιστεί μια κυβέρνηση που όντως ενδιαφέρεται για το δημόσιο συμφέρον και το διεκδικεί ουσιαστικά.

Εσείς έχετε αποδείξει ότι δεν ασκήσατε ουσιαστικό έλεγχο. Μάλιστα, δεν είναι μόνο αυτό. Σε αντίθεση με κάθε έννοια χρηστής διοίκησης και παγκόσμιας ορθής πρακτικής, ενώ έχετε κεφαλαιοποιήσει τις τράπεζες με χρήματα των Ελλήνων φορολογουμένων, σκοπεύετε να τις αποδώσετε πίσω στους τραπεζίτες, χωρίς αυτοί βέβαια να καταβάλουν τουλάχιστον τα χρήματα που έλαβαν από τους πολίτες για να σώσουν τις τράπεζές τους από την κακή και αλόγιστη διοίκησή τους.

Δημοσίευμα του περιοδικού «UNFOLLOW» του Απριλίου του 2014 αναφέρει σχετικά τα εξής: Φαίνεται πως ήρθε η ώρα να ξαναπληρώσουν τις τράπεζες, αφού τα 211,5 δισεκατομμύρια ευρώ που έχουν πάρει με τη μορφή ζεστού χρήματος και εγγυήσεων από το 2008 μέχρι σήμερα δεν ήταν αρκετά. Πώς θα γίνει αυτό; Το 2013, που πραγματοποιήθηκε η προηγούμενη ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, η Κυβέρνηση είχε ήδη προβλέψει μια διαδικασία, προκειμένου οι ιδιώτες να ξαναποκτήσουν τις συστημικές τράπεζες αγοράζοντας ξανά τις μετοχές τους. Πρόκειται για τα ονομαζόμενα «δικαιώματα προαγοράς». Οι ιδιώτες, που θα συμμετείχαν με δικά τους κεφάλαια –τουλάχιστον 10%- στην

ανακεφαλαιοποίηση, θα είχαν τη δυνατότητα, κατά την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου των τραπεζών, να λάβουν επιπλέον μετοχές απ' αυτές που είχε στην κατοχή του το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας σε προκαθορισμένη τιμή.»

Για μια περίοδο –από δύο έτη για τη Eurobank, μέχρι τεσσάρων χρόνων για την Εθνική Τράπεζα, την Πειραιώς και την Alpha Bank- δόθηκε στους παλαιούς μετόχους το δικαίωμα να αγοράσουν έναν αριθμό μετοχών σε συγκεκριμένη τιμή.

Το σκεπτικό ήταν ότι τα επόμενα χρόνια η ελληνική οικονομία θα ανακάμψει, θα αυξηθούν οι τιμές των μετοχών και έτσι το ελληνικό δημόσιο θα ανακτήσει ένα σημαντικό τμήμα από τα χρήματα που έχει δώσει στις τράπεζες για την ανακεφαλαιοποίησή τους, μέσω της πώλησης των μετοχών στους ιδιώτες.

Διακηρυγμένος στόχος ήταν να πάρει πίσω το δημόσιο τα περισσότερα από τα 40 δισεκατομμύρια ευρώ που έδωσε ως ζεστό χρήμα για τη διάσωση των τραπεζών, χρήματα τα οποία έχουν εγγραφεί στο δημόσιο χρέος.

Συνεχίζει, λέγοντας: «Αυτός ήταν και ο λόγος που οι τράπεζες Πειραιώς και Alpha Bank έσπευσαν να προκηρύξουν αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, προκειμένου να καλύψουν την ανακεφαλαιοποίησή τους, ενώ και η Εθνική ανακοίνωσε ότι θα προχωρήσει σε έκδοση νέων μετοχών για τη δική της ανακεφαλαιοποίηση. Οι τραπεζίτες ουσιαστικά αποκτούν μία μοναδική ευκαιρία να ανακτήσουν τον πλήρη έλεγχο των τραπεζών τους με εξευτελιστικό τίμημα.»

Σας καταθέτουμε το σχετικό δημοσίευμα και σας ζητάμε να επαληθεύσετε όλα τα αναφερόμενα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ραχήλ Μακρή καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφικών και Πρακτικών της Βουλής)

Μένοντας στο θέμα της εποπτείας, σας ζητάμε για ακόμη μία φορά να εξηγήσετε πού πήγαν τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ που είχαν δοθεί, μεταξύ άλλων, για την ανακεφαλαιοποίηση της τράπεζας Eurobank.

Έχουμε στα χέρια μας έγγραφα, σύμφωνα με τα οποία τα χρήματα που έπρεπε να διοχετευθούν ως ενέσεις ρευστότητας της ελληνικής οικονομίας έφυγαν σε θυγατρική της τράπεζας στα νησιά Κέιμαν.

Σας καταθέτω σχετικό έγγραφο.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ραχήλ Μακρή καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφικών και Πρακτικών της Βουλής)

Βέβαια, οι χειρισμοί σας στη Eurobank αποδεικνύουν την ανικανότητα ενός ακόμη πολυδιαφημιζόμενου και χρυσοπληρωμένου φορέα τον οποίο ιδρύσατε, του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, το οποίο, ενώ αγόραζε τις μετοχές της συγκεκριμένης τράπεζας για 1,54 ευρώ ανά μετοχή, τις πουλούσε μόλις 0,30 ευρώ για κάθε νέα μετοχή, σε ομάδα έξι θεσμικών επενδυτών. Αυτή είναι η εποπτεία και η αποτελεσματικότητα της πολιτικής σας!

Φυσικά, την αποτυχία των επιλογών των κομμάτων σας δεν την αποκαλύπτουμε μόνο εμείς. Την επιβεβαιώνουν και πρώην σύμβουλοι του Προέδρου της Κομισιόν.

Σύμφωνα με το τελευταίο φύλλο της κυριακάτικης εφημερίδας «ΤΟ ΧΩΝΙ», ο βρετανικής υπηκοότητας Φίλιπ Λεγκρέν, παραιτηθείς σύμβουλος του Μανουέλ Μπαρόζο, παραδέχτηκε σχετικά με την κρίση ότι οι Ευρωπαίοι ηγέτες επικεντρώθηκαν λανθασμένα στον δημοσιονομικό τομέα, δηλαδή το δημόσιο χρέος της Ελλάδας, της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας, ενώ στην πραγματικότητα το πρόβλημα ήταν το χρηματοοικονομικό αμόκ των τραπεζών.

Συγκεκριμένα, ο Λεγκρέν τόνισε: «η λύση που επιλέχθηκε από την Ευρώπη για την Ελλάδα ήταν λάθος. Το ελληνικό χρέος έπρεπε να αναδιρθωθεί τον Μάιο του 2010. Αντίθετα, ορμήσαμε στην εφαρμογή αυτοκαταστροφικής λιτότητας και φέραμε δημοσιονομική εποπτεία, που είναι δυσκίνητη και υπονομεύει τη δημοκρατία. Αντί να γίνει επαναδιαπραγμάτευση ή διαγραφή του χρέους, η τρόικα «πέρασε» δύο «δύσπεπτα» πακέτα διάσωσης ύψους 200 δισεκατομμυρίων ευρώ.»

Εν συνεχεία, αποκαλύπτει την πραγματική αιτία της κρίσης: «Η πρωταρχική αιτία της κρίσης ήταν ο άκρατος δανεισμός των γερμανικών και γαλλικών τραπεζών στους Ισπανούς και Ιρλανδούς ιδιοκτήτες ακινήτων, τους Πορτογάλους καταναλωτές και την ελληνική Κυβέρνηση. Όμως, η κυβέρνηση της Άγκελα Μέρκελ και οι υπηρέτες της στις Βρυξέλλες εξυπηρέτησαν συστηματικά το συμφέρον αυτών των τραπεζών έναντι των πολιτών, με το να επιμένουν ότι τα τραπεζικά λάθη πρέπει να τα πληρώσουν οι φορολογούμενοι των χωρών αυτών. Το Βερολίνο λανθασμένα απέδωσε την κρίση στη δημοσιονομική ακολασία του Νότου, κάτι το οποίο φόβισε τους Γερμανούς και άλλους φορολογούμενους ότι θα επιβαρυνθούν εκείνοι με τα μεσογειακά χρέη. Έτσι η κ. Μέρκελ απαίτησε κεντρικό έλεγχο επί των προϋπολογισμών και η Κομισιόν άλλο που δεν ήθελε να αποκτήσει περισσότερη εξουσία».

Ο Λεγκρέν υπήρξε καυστικός και με τον απερχόμενο Επίτροπο Οικονομικών Όλι Ρεν, επικρίνοντας ως αντιδημοκρατικό το γεγονός ότι ένας απομακρυσμένος, μη εκλεγμένος και τυπικά ανεύθυνος αξιωματούχος των Βρυξελλών αρνείται στους ψηφοφόρους να έχουν λόγο στην πολιτική φόρων και δαπανών.

Η διαπίστωση για την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αποκαλυπτική. «Οι θεσμοί της Ένωσης έχουν γίνει όργανα των πιστωτών, ώστε να επιβάλλουν τη θέλησή τους στους οφειλότες με την υποταγή της ευρωπαϊκής περιφέρειας του Νότου στον πυρήνα του Βορρά, σε μία σχέση αποικιοκρατική».

Σας καταθέτουμε βέβαια και το σχετικό δημοσίευμα από την εφημερίδα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ραχήλ Μακρή καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γνωρίζουμε ότι για να καλύψετε την ανικανότητά σας και τη δουλικότητα που επιδείξατε έναντι των αφεντικών σας της τρόικας θα επικαλεστείτε το πλεόνασμα και βέβαια και το κοινωνικό μέρισμα το οποίο θα αποδώσετε.

Για ποιο κοινωνικό μέρισμα μιλάτε; Αυτό το οποίο δεν μπορεί να πάρει ο άνεργος, επειδή φιλοξενείται από τους γονείς του; Ούτε ο άνεργος που έχει δικό του σπίτι το λαμβάνει, γιατί έχετε βάλει βέβαια τεκμήρια διαβίωσης. Τελικά, σε ποιους θα το δώσετε;

Όσο για το πλεόνασμα, διαβάζουμε πάλι στο φύλλο της εφημερίδας «ΤΟ ΧΩΝΙ» αυτής της Κυριακής. Εκεί, στο άρθρο με τίτλο: «Οι «μαγείρες» της καταστροφής» εξηγεί ότι το «μαγειρεμένο» και «φουσκωμένο προς τα πάνω» έλλειμμα του Γεωργίου Παπανδρέου, που μας έβαλε στο μνημόνιο, είναι πολύ μικρότερο από το «μαγειρεμένο» και «παραποιημένο προς τα κάτω» έλλειμμα του Σαμαρά, που λέει ότι δήθεν μας έβγαλε από το μνημόνιο.

Στο άρθρο αυτό αναφέρεται ότι τον Ιούλιο του 2013 ο Πρωθυπουργός σας κανόνισε με την τρόικα να μην υπολογιστούν τα 19 δισεκατομμύρια για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών στο έλλειμμα της χρονιάς. Έτσι, βγήκε και πανηγύριζε για ένα ψεύτικο «πρωτογενές πλεόνασμα» 3,4 δισεκατομμυρίων ευρώ. Στην πραγματικότητα, εάν το υπολόγιζε, όπως ο ίδιος το υπολόγισε και την περασμένη χρονιά, τότε έχει πρωτογενές έλλειμμα 15,887 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Τη Δευτέρα 14 Απριλίου η ΕΛΣΤΑΤ δημοσιοποίησε το δελτίο με τα δημοσιονομικά στοιχεία της περιόδου 2010-2013. Μας είπαν ότι απ' αυτά τα στοιχεία και τους πίνακες της ΕΛΣΤΑΤ επιβεβαιώνεται το πρωτογενές πλεόνασμα της Κυβέρνησης.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών Χρήστος Σταϊκούρας εξέδωσε την ίδια μέρα δελτίο Τύπου, με το οποίο μάς έλεγε ότι η Στατιστική Υπηρεσία επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις και τις προβλέψεις της Κυβέρνησης για την ύπαρξη πρωτογενούς πλεονάσματος το 2013. Οι δηλώσεις του έγιναν τίτλο των δημοσιευμάτων και η είδηση πέρασε απολύτως θετικά για την Κυβέρνηση.

Η αλήθεια είναι, βέβαια, ότι στο επίσημο δελτίο της η ΕΛΣΤΑΤ αναφέρει επακριβώς: «Πρωτογενές ισοζύγιο για το 2013 15,887 δισεκατομμύρια ευρώ». Στην τελευταία σελίδα του δελτίου Τύπου της ΕΛΣΤΑΤ βρήκαμε το μυστικό. Ο συντάκτης μάς λέει

ότι μετράει αλλιώς η ΕΛΣΤΑΤ, που ακολουθεί τους κανόνες της EUROSTAT, και αλλιώς η Κυβέρνηση.

Μας έλεγαν δε όλες τις τελευταίες μέρες οι διάφοροι ειδικοί αναλυτές ότι η EUROSTAT θα επιβεβαιώσει το πρωτογενές πλεόνασμα της Κυβέρνησης και μάλιστα χωρίς αστερίσκους. Επρόκειτο για ξεκάθαρη προπαγανδιστική διαρροή της Κυβέρνησης, που, εκμεταλλευόμενη την ασχετοσύνη των ειδικών αναλυτών, καλλιέργηθηκε και έγινε γενικό αξίωμα στον κόσμο, που ακόμη δεν το είδε, βέβαια, εγκριθέν πλεόνασμα το βάπτισε!

Η αλήθεια είναι ότι η EUROSTAT ποτέ δεν ανακοινώνει τα πρωτογενή πλεονάσματα της κάθε χώρας. Ανακοινώνει τα βασικά μεγέθη, όπως το δημοσιονομικό γενικό έλλειμμα και τους τόκους τους οποίους πλήρωσε η κάθε χώρα και από εκεί και πέρα, βάσει συγκεκριμένης μεθοδολογίας, ο κάθε αναλυτής μπορεί να βγάλει τα παράγωγα μεγέθη της κάθε οικονομίας, όπως αυτό του πρωτογενούς πλεονάσματος. Άρα εξαρχής από τη EUROSTAT το μόνο που περιμέναμε ήταν το δημοσιονομικό έλλειμμα της χώρας, για να κάνουμε την αφαίρεση από μόνι μας.

Τα ανωτέρω ως αναφερόμενα επιβεβαιώνονται, βέβαια, και από τον διεθνή Τύπο. Ο βρετανικός «THE GUARDIAN», οι «FINANCIAL TIMES», το πρακτορείο «BLOOMBERG», καθώς και άλλες οικονομικές και μη εφημερίδες, συμπεριλαμβανομένων και γερμανικών, το επιβεβαιώνουν. Καταθέτουμε σχετικά δημοσιεύματα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ραχήλ Μακρή καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για να συνοψίσουμε, η ελλιπής εποπτεία των τραπεζών οδήγησε στην κρίση, την οποία διαχειρίστηκαν οι κυβερνήσεις των κομμάτων σας με λάθος τρόπο, επιζητώντας προς την ελληνική οικονομία. Αυτό το οποίο δεν σάς έλειπε σίγουρα ήταν τα εργαλεία ούτε το νομοθετικό πλαίσιο. Αυτό το οποίο σας έλειπε ήταν η πολιτική απόφαση. Ακόμη μία απόδειξη αυτού ήταν η απάντηση που δώσατε στη με αριθμό πρωτοκόλλου 2705/339 ερώτηση, την οποία σάς είχα καταθέσει μαζί με τον κ. Καπερνάρο, Βουλευτή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων στη Β' Περιφέρεια Αθηνών, όπου ούτε λίγο ούτε πολύ τόσο εσείς όσο και η Τράπεζα της Ελλάδος παραδεχθήκατε την ανικανότητα άσκησης ορθής πολιτικής εποπτείας.

Δυστυχώς, ακόμη και η κυβέρνηση του Πακιστάν έχει ασκήσει καλύτερα από εσάς τη ρυθμιστική αρμοδιότητα του κράτους στον συγκεκριμένο τομέα ελέγχου του τραπεζικού συστήματος.

Για όλους, λοιπόν, αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, όχι γιατί δεν θεωρούμε θετικά τα μέτρα εποπτείας της ευρωπαϊκής οδηγίας και του κανονισμού, αλλά για να υπογραμμίσουμε για μια ακόμη φορά την ανικανότητα και την απροθυμία εφαρμογής τους από τη συγκυβέρνησή σας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Μακρή.

Τον λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Συνδέσμου- Χρυσή Αυγή κ. Δημήτριος Κουκούτσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πάμπολλες φορές σε αυτήν εδώ την Αίθουσα λέγονται πράγματα και μιλάμε γύρω από δείκτες, μιλάμε γύρω από την ανάπτυξη, μιλάμε για ένα παρωχημένο τραπεζικό σύστημα, μιλάμε για πράγματα τα οποία ο λαός μας πλέον δεν τα αντιλαμβάνεται, γιατί σε αυτήν εδώ τη χώρα, ακόμα και η εποχή του μνημονίου, ακόμη και τα τέσσερα τελευταία χρόνια εν μέσω κρίσης, οι τράπεζες δείχνουν μόνο κέρδη. Αυτό έχει κάτι να πει. Έχει να πει ότι αρπάζουν τη δημόσια και την ιδιωτική περιουσία, αρπάζουν το δημόσιο χρήμα, τους χαρίζονται οι φόροι που τους αναλογούν και αυξάνουν τα κέρδη τους, τη στιγμή που η ελληνική κοινωνία υποφέρει, πένεται και το κοινωνικό κράτος είναι ανύπαρκτο.

Τα περιουσιακά στοιχεία που έχουν οι τράπεζες σε αυτήν εδώ τη χώρα είναι αυτά που αυξάνουν την αξία τους. Για να τα πάρουν αυτά, δεν έχουν καταβάλει τίποτα ως αντίτιμο, ενώ την ίδια στιγμή έχουν πάρει εκατομμύρια, δεκάδες δισεκατομμύρια ως κρατική ενίσχυση. Από την άλλη, ο Έλληνας πολίτης διώκεται και

τα χρέη του πολλαπλασιάζονται με πρόστιμα, συρρικνώνοντας τα εισοδήματά του, τα οποία είναι σχεδόν ανύπαρκτα.

Τι να κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, τι ρυθμίσεις να προτείνει και τι να ψηφίσουμε εμείς εδώ, όταν έχουμε φοροαπαλλαγές, όπως είναι το μέγα σκάνδαλο της Τράπεζας Πειραιώς, και όταν προσαθούμε αναδρομικά να καλύψουμε περιόδους εξαγορών και απορροφήσεων των περιουσιακών στοιχείων των τραπεζών και όταν κοιτάζουμε μόνο το συμφέρον των μεγαλοτραπεζιτών; Οι μέτοχοι, ο λαός είναι αμέτοχοι.

Μιλήσατε για εξυγίανση των τραπεζών. Ποια εξυγίανση; Οι συστημικές τράπεζες είναι αυτές που κάνουν το παιχνίδι μαζί με την Τράπεζα της Ελλάδος. Τώρα, λοιπόν, που προέκυψαν σοβαρά προβλήματα για την καταβολή των φόρων και των τελών των μεταβιβάσεων, τι θα γίνει; Πάλι απαλλαγή; Πάλι καινούργια σκάνδαλα; Τι να πούμε; Για την Αγροτική, για την Proto, για το Ταχυδρομικό Ταχυμευτήριο; Όμως όχι! Η ελληνική Κυβέρνηση δεν πουλάει τη χώρα, αλλά τη δίνει τσάμπα!

Χάθηκαν περιουσιακά στοιχεία δισεκατομμυρίων και κανένας δεν μιλάει για αυτά. Πού είναι οι φόροι; Πού είναι αυτά που πρέπει να δώσουν οι τραπεζίκοι σε αυτόν εδώ τον τόπο; Πουθενά! Και τώρα μιλάμε για εξυγίανση, μιλάμε για οδηγίες οι οποίες μπορούν να σώσουν τις τράπεζες στην Ελλάδα. Να πούμε για ένα νομοσχέδιο, όπου, εκτός από την ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας, έχουμε τις κληρονομίες και τις περιουσίες προς το ελληνικό δημόσιο; Και ω, σαν θαύμα, τι βλέπουμε; Βλέπουμε παραλείψεις διαγωνισμών, προμήθειες και υπηρεσίες κατεπειγόντως, χωρίς διαγωνισμό. Θα μου πείτε, όμως, ότι μιλάμε για κατηγοριοποίηση, σύμφωνα με τις αξίες. Αυτό είναι συνηθισμένη πρακτική: Ένας ιδιοκτήτης να έχει ο ίδιος τρεις εταιρείες, με απευθείας αναθέσεις.

Άλλωστε και η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους -ακόμα και αυτή- μιλάει για απώλεια εσόδων από την απαλλαγή της εταιρείας. Μιλούμε τώρα για το μεγαλύτερο «φιλέτο» της χώρας, δηλαδή από το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας μέχρι το Σούνιο, το παράκτιο αττικό μέτωπο: διαχείριση χωρίς τέλη και χωρίς φόρους.

Να μιλήσουμε -και θα μιλήσουμε βέβαια εκτενώς- για τον ΟΠΑΠ. Εδώ γίνεται το έλα να δεις: Άδειες, ρυθμίσεις... Καλά, οι άδειες του ΟΠΑΠ ξέρετε πώς δίνονται στην Ελλάδα, έτσι; «Πράσινος», «μπλε», αναλόγως έδινε και τις άδειες στους δικούς του ανθρώπους, λες και τους έκανε μεγάλη χάρη. Πλέον, ακόμα και αυτή η κατηγορία των συνανθρώπων μας υποφέρει, πένεται, εκτός των ολίγων. Άδειες κομμένες και ραμμένες σε κομματικά μέτρα. Στην παράγραφο 6 αναφέρεται το εξής: «η φορολόγηση θα είναι 0,5 επί του μεικτού κέρδους».

Μέχρι σήμερα ήταν στο 30%, κύριε Υπουργέ, για το μεικτό; Κάνω λάθος; Ναι, ήταν γύρω στο 30%. Γι' αυτό λέμε εμείς ότι είναι το ελάχιστο. Μείωση δηλαδή των εσόδων. Ουσιαστικά, λοιπόν, τι γίνεται. Μια ολόκληρη Ελλάδα ένα απέραντο Λας Βέγκας! Τα τυχερά παίγνια δυστυχώς ευημερούν και θα ευημερήσουν ακόμα περισσότερο. Όσο περισσότερη φτώχεια υπάρχει, τόσο περισσότερο ο λαός, απελπισμένος, απευθύνεται στην τύχη.

Ο ΟΠΑΠ με ποια τράπεζα θα συνεργάζεται; Με τα καζίνο. Τα καζίνο είναι εκτός. Και θα δοθούν και άδειες για εποχικά καζίνο. Δηλαδή όποιος θέλει για ένα διάστημα θα ανοίγει ένα καζίνο και μετά θα το κλείνει.

Στην Ελλάδα, λοιπόν, των μνημονίων, στην Ελλάδα που πένεται, στην Ελλάδα που υποφέρει, ο τζόγος ανθεί. Θα σας θυμίσω τις αρχές της δεκαετίας του '90, τι συνέβη τότε με τα λεγόμενα «φρουτάκια». Ανεξέλεγκτα καταστράφηκαν οικογένειες, καταστράφηκαν σπίτια και τώρα μάλλον γυρίζουμε ξανά σε εκείνη την εποχή.

Δυστυχώς είναι πάρα πολύ δύσκολο να βγει η χώρα μας από το τέλμα με τέτοια μέτρα. Ελπίζουμε σε μια αλλαγή πολιτικής, που είναι πάρα πολύ δύσκολο να γίνει. Εμείς εδώ θα είμαστε και τις επόμενες ημέρες θα διατυπώσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση εμπεριστατωμένες απόψεις.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Βουλευτής κ. Νάντια-Όλγα Βα-

λαβάνη ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό για το χρονικό διάστημα από 28 Απριλίου μέχρι και την 1^η Μαΐου 2014.

Επίσης, η Βουλευτής κ. Βασιλική Κατριβάνου ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό για το χρονικό διάστημα από 28 Απριλίου 2014 έως και τις 30 Απριλίου 2014.

Τέλος, ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Διαμαντόπουλος ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό για το χρονικό διάστημα από τις 28 Απριλίου 2014 έως και την 1^η Μαΐου 2014.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

Η ειδική αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη έχει τον λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο μέρος του σχεδίου νόμου ενσωματώνει στην ελληνική νομοθεσία την οδηγία 2013/36 σχετικά με «την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων».

Με την εν λόγω οδηγία, σε συνδυασμό με τον κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης 575/2013 σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων, συγκροτείται το κοινό νέο νομικό πλαίσιο που θα διέπει από την 1^η Ιανουαρίου του 2014 τις τραπεζικές δραστηριότητες, το εποπτικό πλαίσιο, τις κεφαλαιακές απαιτήσεις και τους κανόνες προληπτικής εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων.

Με την εν λόγω νομοθετική πρωτοβουλία στην ουσία μεταφέρονται στην Ευρώπη τα διεθνή πρότυπα σχετικά με τα τραπεζικά κεφάλαια που συμφωνήθηκαν σε επίπεδο G20 και είναι ιδιαίτερα γνωστά ως «Συμφωνία της Βασιλείας III».

Ο γενικότερος στόχος, λοιπόν, των νέων κανόνων της κεφαλαιακής επάρκειας, η Βασιλεία III, είναι η ενίσχυση της αυθεντικότητας του τραπεζικού συστήματος, έτσι ώστε να είναι σε καλύτερη θέση να απορροφήσει οικονομικά σοκ, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι οι τράπεζες θα συνεχίσουν να χρηματοδοτούν την οικονομική δραστηριότητα και ανάπτυξη.

Το να υπέρξει χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας και της ανάπτυξης -ιδιαίτερα για τη χώρα μας- είναι το μεγάλο ζητούμενο. Καθυστερεί, όμως, δραματικά, παρά τα επαναλαμβανόμενα μέτρα στήριξης και ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών από τις θυσίες των Ελλήνων πολιτών.

Τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εισήλθαν στην τελευταία κρίση με ανεπαρκή κεφάλαια, τόσο από πλευράς ποιότητας όσο και από πλευράς ποσότητας, με αποτέλεσμα να απαιτηθεί μία άνευ προηγουμένου -όπως έγινε και σε εμάς- στήριξη τους από τις εθνικές αρχές.

Οι νέοι, λοιπόν, κανόνες που ισχύουν από την 1^η Ιανουαρίου του 2014 αντιμετωπίζουν τρωτά σημεία των ιδρυμάτων που έγιναν γνωστά κατά τη διάρκεια της κρίσης, όπως το ανεπαρκές επίπεδο του κεφαλαίου απαιτήσεων, το οποίο ανέφερα, που είχε ως αποτέλεσμα την ανάγκη στήριξής τους από τις εθνικές αρχές.

Επίσης, θέτουν αυστηρότερες απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για τις τράπεζες, ζητώντας τους να διαχειρίζονται επαρκώς τους κινδύνους που συνδέονται με τις δραστηριότητές τους, απορροφώντας παράλληλα ενδεχόμενες ζημιές που μπορεί να προκύψουν από την άσκηση της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

Αναλυτικότερα, αυτή η οδηγία, που γίνεται νόμος του κράτους, περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με την αδειοδότηση των πιστωτικών ιδρυμάτων, την ειδική συμμετοχή και την άσκηση της ελεύθερης εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, τις γενικές αρχές εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων, τις σχέσεις των εποπτικών αρχών με τις τρίτες χώρες.

Δεύτερο πολύ σημαντικό θέμα είναι η εταιρική διακυβέρνηση. Ενισχύονται οι απαιτήσεις όσον αφορά τις διευθετήσεις και τις διαδικασίες εταιρικής διακυβέρνησης και εισάγονται νέοι κανόνες, με στόχο την αύξηση της αποτελεσματικότητας της επο-

πτείας των κινδύνων από τα εποπτικά συμβούλια. Δημιουργούνται τρεις νέες επιτροπές για τη διοίκηση των ιδρυμάτων, αποτελούμενες και από μη εκτελεστικά μέλη, δηλαδή η Επιτροπή Ανάδειξης Υποψηφίων, η Επιτροπή Κινδύνων, η Επιτροπή Αποδοχών.

Ένα άλλο σημαντικό θέμα είναι οι κυρώσεις σε περίπτωση κατά την οποία τα ιδρύματα καταστρατηγούν τις απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η οδηγία εξασφαλίζει ότι όλες οι εποπτικές αρχές θα είναι σε θέση να επιβάλουν κυρώσεις που θα είναι πραγματικά αποτρεπτικές αλλά και αποτελεσματικές και αναλογικές. Πράγματι, τα διοικητικά χρηματικά πρόστιμα που θα επιβάλλουν οι αρχές είναι αρκετά υψηλά, ώστε να αντισταθμίζουν τα αναμενόμενα οφέλη και να λειτουργούν αποτρεπτικά ακόμη και για τα μεγαλύτερα ιδρύματα και για τα διευθυντικά τους στελέχη.

Ένα άλλο πολύ σημαντικό θέμα είναι οι εξωτερικές αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας και η ανάδειξη, για πρώτη φορά, του ρόλου των εσωτερικών αξιολογήσεων. Επιδιώκεται, δηλαδή, η κατά το δυνατόν μείωση της εξάρτησης των ιδρυμάτων από εξωτερικές αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας, μέσω της απαίτησης όλες οι επενδυτικές αποφάσεις να στηρίζονται όχι μόνο σε αυτές τις εξωτερικές γνωμοδοτήσεις, αλλά και στις εσωτερικές γνωμοδοτήσεις περί πιστοληπτικής ικανότητας.

Το μεγάλο θέμα, που είναι και το πρωταρχικό αυτής της οδηγίας, είναι το θέμα των κεφαλαιακών αποθεμάτων. Με την οδηγία απαιτείται από τις τράπεζες να διαθέτουν περισσότερα και καλύτερης ποιότητας κεφάλαια, για να αντισταθμίσουν τα μελλοντικά πλήγματα από μόνες τους κι όχι να προσφύγουν, όπως είπα μέχρι τώρα, στην εθνική στήριξη.

Εισάγονται πέντε νέα κεφαλαιακά αποθέματα, όπως το απόθεμα ασφάλισης διατήρησης κεφαλαίου -ενιαίο για όλες τις τράπεζες-, το ειδικό αντικυκλικό κεφαλαιακό απόθεμα, το απόθεμα ασφαλείας, το απόθεμα ασφαλείας των λοιπών συστημικά σημαντικών ιδρυμάτων και το απόθεμα ασφαλείας συστημικού κινδύνου.

Είναι θετική αυτή η διάταξη. Σύμφωνα, όμως, με όλες τις εκτιμήσεις, οι αυξημένες κεφαλαιακές ανάγκες που δημιουργεί η προσαρμογή στο νέο θεσμικό πλαίσιο καθιστούν ακόμη πιο δύσκολη τη χορήγηση πιστώσεων και συνεπώς και τη χρηματοδότηση της οικονομίας και της ανάπτυξης. Σε αυτό το θέμα, όπως και σε άλλα ζητήματα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πέτυχε, μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις να έχουν ειδική μεταχείριση για την αποφυγή αύξησης του κόστους χρηματοδότησής τους από τις τράπεζες. Μάλιστα, δάνεια προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις ως 1,5 εκατομμύριο ευρώ δεν απαιτούν υψηλότερες κεφαλαιακές ενισχύσεις.

Στον σχετικό κανονισμό 575 προβλέπεται ότι θα επανεξεταστούν οι εν λόγω ρυθμίσεις ως προς τις επιπτώσεις τους στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, το τονίζω γιατί είναι ένα θέμα στο οποίο πρέπει να δώσουμε κι εμείς τη μάχη μας. Μπορεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να πέτυχε κάποιες αναφορές σε αυτά τα θέματα. Εμείς έχουμε περισσότερο ανάγκη να πετύχουμε ουσιαστικότερες ρυθμίσεις. Λείπει ο κύριος Υπουργός, για να συμπληρώσει κάποια θέματα. Διότι πραγματικά η συμμόρφωση προς αυτήν την οδηγία δεν σημαίνει μόνο συμμόρφωση ως προς τα θέματα των κεφαλαίων, της εταιρικής διακυβέρνησης, αλλά πως αυτή η οδηγία θα βοηθήσει τα τραπεζικά ιδρύματα να παίξουν τον ρόλο τους στη χρηματοδότηση της οικονομίας και της ανάπτυξης.

Είναι, βέβαια, αντιληπτό ότι η εν λόγω οδηγία 2013 σε συνδυασμό με τον κανονισμό 575 αποτελούν βασικά εργαλεία της μακροληπτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με απώτερο στόχο αυτά να συμβάλλουν στη διαφύλαξη της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος ως συνόλου, μεταξύ άλλων ενισχύοντας την ανθεκτικότητά του και μειώνοντας τη συσσώρευση συστημικών κινδύνων, διασφαλίζοντας με αυτόν τον τρόπο τη διατήρηση συμβολή του χρηματοπιστωτικού τομέα στην οικονομική ανάπτυξη.

Στο Ευρωκοινοβούλιο η οδηγία είχε ευρεία αποδοχή με 608

υπέρ, 33 κατά και 65 παρών. Πάρα ταύτα πρέπει να προσθέσουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση με την εν λόγω οδηγία, τον κανονισμό 575 και την υπό συζήτηση για έγκριση οδηγία, που αφορά στην εξυγίανση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, επιχειρεί να συγκροτήσει ένα νέο νομικό πλαίσιο και ειδικότερα την ενωσιακή της πολιτική που θα διέπει το χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Πέρα από τα θετικά στοιχεία αυτού του πλαισίου, φοβάμαι ότι ο βασικός προσανατολισμός όλων αυτών των οδηγιών ήταν πρώτα η σταθεροποίηση του συστήματος. Μετά τη σταθεροποίηση -κι όχι ταυτόχρονα, όπως κατά τη δική μας γνώμη είναι αναγκαίο- θα έρθει η συμβολή του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην οικονομική ανάπτυξη και τη χρηματοδότησή της. Αυτό μάς θυμίζει κάτι και από πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας. Συνεχώς σταθερότητα και σταθεροποίηση. Η ανάπτυξη δεν ξέρω πότε θα ξεκινήσει και κυρίως η χρηματοδότησή της.

Το δεύτερο μέρος περιλαμβάνει, κατά τον τίτλο του, ρυθμίσεις για τη βελτίωση της λειτουργίας της αγοράς, αλλά και συρραφή άλλων διατάξεων.

Βασικό είναι το άρθρο 167, που αφορά στις συνεταιριστικές τράπεζες. Πάγια θέση μας είναι ότι πρέπει να διασωθούν, γιατί πράγματι αποτελούν ευέλικτα χρηματοδοτικά εργαλεία και συμβάλλουν στην ανάπτυξη της τοπικής κοινωνίας.

Παράλληλα, βέβαια, πρέπει να επανασχεδιαστεί το θεσμικό τους πλαίσιο, ώστε να διασφαλιστεί η διαφανής λειτουργία τους.

Ενώ φαίνεται πως το άρθρο αυτό επιχειρεί να εκσυγχρονίσει τον θεσμό των συνεταιριστικών τραπεζών, απέχει πολύ από το να δημιουργήσει ένα αποτελεσματικό θεσμικό πλαίσιο και παραμένει στο επίπεδο των αποσπασματικών διατάξεων. Έτσι συνεχίζει να πλανάται κάποια εχθρότητα -θα λέγαμε- προς τον θεσμό, ενώ θα έπρεπε οι συνεταιριστικές τράπεζες να αναλαμβάνουν πιο ουσιαστικό ρόλο στο πλαίσιο στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, των κοινωνικών συνεργατικών συνεταιριστικών επιχειρήσεων κι εν τέλει να παρέχουν ένα βιώσιμο εναλλακτικό τραπεζικό μοντέλο, όπως γίνεται στα υπόλοιπα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι προτάσεις, λοιπόν, της Κυβέρνησης αποτελούν αποσπασματική προσέγγιση στο πρόβλημα. Δίνουν τη δυνατότητα συμμετοχής σε συνεταιριστές με περισσότερα κεφάλαια, χωρίς να κατοχυρώνουν τη δυνατότητά τους να ελέγχουν τη διοίκηση. Μήπως μια τέτοια ρύθμιση μπορεί να ενισχύσει τις δομές ελέγχου από κάποιους συνεταιριστές που θα συνδέονται με αυτούς που επενδύουν, εκπροσωπούμενοι από υπάρχοντα σχήματα συμφερόντων;

Είμαστε επιφυλακτικοί, λοιπόν, με αυτήν τη ρύθμιση. Δίνει τη δυνατότητα σε συνεταιριστή να μετέχει με αριθμό μεριδίων υψηλότερο από το 2%, κάτι που μας βρίσκει σύμφωνους. Ενισχύει τις αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος στον προληπτικό έλεγχο των μελών της διοίκησης των συνεταιριστικών τραπεζών, κάτι με το οποίο συμφωνούμε.

Στην κατ' άρθρον συζήτηση θα κάνω και σχετικές προτάσεις βελτίωσης αυτού του άρθρου.

Άρθρο 168: Προκαλεί ανησυχία και χρήζει περαιτέρω εξηγήσεων, καθώς γίνεται αναφορά στο άρθρο 68 του ν. 4150, το οποίο έχει έρθει δύο φορές με τη μορφή τροπολογίας και μάλιστα φωτογραφικής. Τώρα επιχειρείται περαιτέρω διασφάλιση -και μάλιστα αναδρομικά- της ιδιωτικής σύμβασης ως νόμιμος τίτλος μεταβίβασης. Η προτεινόμενη ρύθμιση αποτελεί ουσιαστικά μείωση του κόστους απορόφησης των κυπριακών κυρίως τραπεζών από τις συστημικές τράπεζες με την απόληψη κάθε φορολογικού βάρους. Παραβλέπεται το γεγονός ότι η ίδια η παρουσία και η συγκρότηση των συστημικών τραπεζών γίνεται με την κεφαλαιακή τους ενίσχυση από χρήματα του ελληνικού δημόσιου, των Ελλήνων πολιτών.

Θα ήταν, λοιπόν, προτιμότερο να υπολογιστούν αυτές οι επιβαρύνσεις με πρόβλεψη αποπληρωμής τους σταδιακά, σε βάθος χρόνου, μετά από πάροδο επαρκούς χρονικής περιόδου. Κάτι τέτοιο αποκαθιστά τη δυνατότητα του δημοσίου να ανακτήσει μέρος της μη εισπραχθείσης περιουσίας τους, που αλλιώς και υπό τη μερίμνα της Κυβέρνησης και την ταχεία ιδιωτικοποίηση

των τραπεζών θα γίνει απλώς προίκα στους νέους παλιούς ιδιοκτήτες. Για αυτό εμείς αυτό το άρθρο δεν θα το ψηφίσουμε.

Με το άρθρο 169 προβλέπεται η κατάργηση του προσωρινού συστήματος στην ασφάλιση αυτοκινήτου και η άμεση πληρωμή του ασφαλιστρού με τη λήξη της περιόδου ασφάλισης και γενικότερα θέματα εξορθολογισμού του συστήματος.

Επιπρόσθετα, με το άρθρο 170 ορίζεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να παρακολουθεί, με την έκδοση κανονιστικών πράξεων, τις κατευθυντήριες γραμμές, συστάσεις κ.λπ.. Γιατί λέει, όμως, «δύνатаи»; Πρέπει η Τράπεζα της Ελλάδος να παρακολουθεί την έκδοση κανονιστικών πράξεων και κ.ο.κ. και όχι απλώς να «δύνатаи».

Δεύτερο κεφάλαιο Β': Στο άρθρο 171 υπάρχουν τροποποιήσεις στον Κώδικα Κοινωνικών Περιουσιών. Έχουμε, όμως, κάποιες παρατηρήσεις. Η μία έχει να κάνει με το παράθυρο που αφήνεται στην παράγραφο 5 για απευθείας αναθέσεις, εφόσον συντρέχουν ειδικοί λόγοι κατεπείγοντος, και η δεύτερη αφορά στην κατάργηση της δημοσιοποίησης των προκηρύξεων στον έντυπο Τύπο.

Το άρθρο 172 αποτελεί μία συμπληρωματική ρύθμιση για την απευθείας παραχώρηση του δικαιώματος της απλής χρήσης αιγιαλού. Υπάρχουν πολλές ενστάσεις για αυτό το θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα δύο λεπτά ακόμη.

Η δυνατότητα να μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο η προβολή του δημόσιου κτίσματος και μόνο για απλή χρήση του αιγιαλού που είναι μπροστά, για να έχει και το πίσω κτίσμα τα ευεργετήματα της χρήσης αιγιαλού που έχουν τα άλλα ιδιωτικά κτήματα που είναι απευθείας στον αιγιαλό, φαίνεται ως λογική ρύθμιση, και αντικειμενική ρύθμιση.

Φοβάμαι, όμως -θα τη συζητήσουμε και στην κατ' άρθρον συζήτηση- μήπως δημιουργεί κάποια άλλα κεκτημένα για τις πίσω από το δημόσιο κτήριο ευρισκόμενες ιδιωτικές επιχειρήσεις, ξενοδοχεία κ.λπ..

Το άρθρο 173 έχει σημαντικές τροποποιήσεις του θεσμικού πλαισίου για τα τυχερά παιχνίδια. Το θέμα των ρυθμίσεων για τα τυχερά παιχνίδια είναι τεράστιο, αν σκεφτούμε ότι περίπου 4,5 δισεκατομμύρια παίζονται κάθε χρόνο στον παράνομο τζόγο. Για πολλοστή φορά, όμως, έρχονται ρυθμίσεις που αφορούν τα τυχερά παιχνίδια πάλι αποστασμάτικα. Διερωτόμαστε γιατί δεν έρχονται ως ένα ενιαίο νομοσχέδιο. Νομίζω ότι αν συνεχιστεί το να έρχεται αποστασμάτικα ένα τόσο κρίσιμο θέμα, ο καθένας θα μπορεί να πιέζει να γίνουν τροποποιήσεις που θα αλλοιώνουν αυτό το οποίο θέλει να πετύχει με την αιτιολογική έκθεση το νομοσχέδιο, δηλαδή να βάλει αυστηρούς κανόνες και να ελέγχει με την ανεξάρτητη αρχή της επιτροπής συστηματικά όλη αυτή τη διαδικασία του τζόγου, είτε είναι νόμιμος και πολύ περισσότερο τον παράνομο.

Βέβαια, η Εθνική Επιτροπή Παίγνιων αυτή έχει να επιτελέσει ένα πάρα πολύ μεγάλο έργο. Ακόμα και τώρα -όπως και πέρυσι σε άλλο νομοθέτημα- η οργάνωση αυτής της επιτροπής και η συμπλήρωση του προσωπικού της παραπέμπονται στο μέλλον. Δεν ξέρω πώς θα λειτουργήσει και θα επιτελέσει το έργο.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, με το άρθρο 179.

Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι θα έρθει ο αρμόδιος Υπουργός Ανάπτυξης για να δει τα πολλά θέματα τα οποία σάς έθεσα και εγώ και άλλοι συνάδελφοι -συνάδελφοι και από την Κυβέρνηση- των υπό εκκαθάριση πρώην θυγατρικών εταιρειών του ΕΟΜΜΕΧ. Δεν βλέπω, όμως, ακόμη να γίνεται κάποια βελτίωση σε αυτό το θέμα και ιδιαίτερα στο θέμα της αντιμετώπισης των εργαζομένων που απολύονται.

Οι θυγατρικές του ΕΟΜΜΕΧ έχουν μπει από τον Φεβρουάριο του 2012 σε εκκαθάριση, χωρίς να έχει προβλεφθεί η τύχη των εργαζομένων. Επί δύο χρόνια δεν είναι ούτε εργαζόμενοι ούτε άνεργοι, αφού δεν έχουν δικαίωμα να ενταχθούν στα μητρώα του ΟΑΕΔ. Σήμερα τελούν σε επίσχεση εργασίας, περιμένοντας να δοθεί οριστική λύση στο θέμα τους.

Στο ενδιαμέσο διάστημα, σε διάφορες συναντήσεις με τους Υπουργούς, τους είχε δοθεί η υπόσχεση ότι θα γίνει και γι' αυτούς χρήση της κινητικότητας. Με τις διατάξεις αυτού του αρ-

θρου προσπαθείτε να λύσετε το πρόβλημα απολύοντάς τους αναδρομικά, είκοσι έξι μήνες μετά! Αυτό το θέμα πραγματικά παραβιάζει τη σύμβαση εργασίας και κάθε αρχή δικαίου για τον εργαζόμενο, αφού τελικά επιχειρείτε με αυτήν τη ρύθμιση ακόμη και τα δεδουλευμένα να μην τα αποδώσετε, πόσω μάλλον να δείτε το μέλλον αυτών των εργαζομένων και να διασφαλίσετε ορισμένες συνθήκες γι' αυτούς.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, θέλοντας να τονίσω ότι είναι πολλές και διαφορετικές οι τροπολογίες μεταξύ τους που κατέθεσαν οι Υπουργοί. Ορισμένες έχουν ενδιαφέρουσες διατάξεις. Θα μιλήσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση. Εγώ απλώς ήθελα να κάνω αναφορά σε μια τροπολογία που καταθέσαμε ως Κοινοβουλευτική Ομάδα, η οποία νομίζω ότι προβληματίζει την Κυβέρνηση. Πρέπει να επανέλθει στα επιμελητήρια το παλιό καθεστώς και να μην καταργηθεί η υποχρεωτική εγγραφή των επιχειρήσεων στα κατά τόπους επιμελητήρια. Θα το αναπτύξω περισσότερο αυτό το θέμα στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαοκτώ μαθητές και μαθήτριες και δυο εκπαιδευτικοί-συννοδοί τους από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο του Ληξουρίου της Κεφαλονιάς.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Σας καλωσορίζουμε.

Τον λόγο έχει εκ μέρους των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών, ως ειδικός αγορητής, ο κ. Μίμης Ανδρουλάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται πως κάτι αλλάζει. Μπαίνει η κρίση σε μια νέα φάση στην Ελλάδα και δεν εννοώ μόνο -ας πούμε- αυτό το «ξεκλειδωμά» των αγορών ομολόγων της περιφέρειας της Ευρωζώνης, αλλά ένα άλλο δικό μου κριτήριο που έχω, που το έχω γράψει πριν από δέκα χρόνια σε ένα βιβλίο.

Επειδή είμαι ορεινός, άμα χαθεί κανένας βοσκός ή κανένας γαίδαρος ή κανένα κοπάδι, εμείς δεν το ψάχνουμε, αλλά κοιτάζουμε τον ουρανό, να δούμε, δηλαδή, πού κάνουν τα όρνια κύκλους γύρω-γύρω. Αυτό συμβαίνει και με τις κρίσεις. Κοιτάζα τόσο καιρό ψηλά, τα όρνια κάνανε πολύ μακρινούς κύκλους, δεν τολμούσαν να κατέβουν, τώρα όμως έχουν χαμηλώσει αρκετά και ορισμένα μάλιστα δείχνουν και μεγαλύτερη γενναιότητα και κατεβαίνουν στη γη. Αυτό γίνεται διότι πάντα σε μια μεγάλη κρίση -και μάλιστα ιστορική- του καπιταλισμού, όπως αυτή, κάποιος πρέπει να φάει τα πτώματα και όλο το ζήτημα είναι -ας πούμε- να διαλέξει το σωστό πτώμα, μη φάει το λάθος. Υπάρχει, δηλαδή, ένας εγγενής κανιβαλισμός στην ανασυγκρότηση του καπιταλιστικού συστήματος.

Θα ήθελα σε αυτούς οι οποίοι ακούν τα κρωξίματα των όρνιων και νομίζουν ότι ακούν το κελήδισμα του κορυδαλλού ή του κοτσυφίου, να τους πω ότι ίσως αυτοί θα κλάψουν πρώτοι περισσότερο όταν έρθει ο λογαριασμός, δηλαδή το μπουγιουρντί για τα δάνειά τους, διότι πολλοί σε αυτήν τη χώρα κάνουν τους μεγάλους και τους τρανούς, χωρίς να πληρώνουν τα δάνειά τους, χωρίς ναβάλουν το χέρι τους στην τσέπη μέσα στην κρίση, χωρίς να πληρώνουν τους φόρους τους κ.λπ..

Μάλιστα, αντίθετα από ορισμένες -έτσι- μόδες αντιγερμανικές που έχουμε στην Ελλάδα σήμερα, οι γύπες αυτοί, κύριοι συνάδελφοι, φέρουν αποκλειστικά αγγλικά ονόματα, αμερικανικά ονόματα ή αμερικανοκαναδικά ονόματα. Για παράδειγμα, λέμε distress funds, λέμε vulture funds, vulture capitalism, λέμε hedge funds, λέμε asset managers, λέμε capital, λέμε «BLACKROCK», η οποία διαχειρίζεται 4,5 τρισεκατομμύρια δολάρια, λέμε «FIDELITY», λέμε «FAIRFAX». Αυτά λέμε σήμερα και προσευχόμαστε να μην είναι μόνο flash boys, που λένε, αλλά να είναι και κανείς buffet, δηλαδή στρατηγικός επενδυτής.

Κύριοι συνάδελφοι, σας κάνει εντύπωση που ξεκίνησα έτσι.

Πράγματι μπαίνουμε σε μια νέα κατάσταση και πρέπει κάθε κόμμα στο δικό του πεδίο, στη δική του στρατηγική, να κάνει ορισμένες αναπροσαρμογές. Ούτε success guru να έχουμε ούτε catastrophe guru ούτε placebo, δηλαδή υπερεπένδυση σε θετικές προσδοκίες ή ψευδαισθήσεις, ούτε placebo, δηλαδή υπερεπένδυση στα κακά νέα.

Βλέπω τον Ευκλείδη τώρα εδώ, ο οποίος είπε στην επιτροπή - δεν το επανέλαβε εδώ - ότι δεν επενδύουμε στο «όσο χειρότερο, τόσο καλύτερα». Το είπες ή όχι;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Είναι σημαντικό αυτό.

Άρα, λοιπόν, ούτε το ένα ούτε το άλλο. Crisis management με τρία και μισό σενάρια. Βέβαια, οι μη μυημένοι -ας το πούμε έτσι- στη μεταφυσική των αγορών ή στα βίτσια των αγορών λένε εύλογα σήμερα: «Καλά, τι στο καλό; Με το 130% χρέος στο ΑΕΠ μάς πετάξανε εκτός των αγορών, με το 177% πώς τέλος πάντων τις τράπεζες μας τις ξεκλειδώσανε ή πώς η Πορτογαλία, η Ιρλανδία κι εμείς στο μισό τις ξεκλειδώσαμε;»

Κύριοι συνάδελφοι, όταν λέμε στις οικονομίες της αγοράς για τιμές και επιτόκια, αυτά δεν αντανακλούν μόνο τον συσχετισμό, την ισορροπία προσφοράς-ζήτησης ή αποταμιευτών-επενδυτών ή τα θεμελιώδη δεδομένα, τα fundamentals που λέτε εσείς οι Εγγλέζοι κ.λπ., αλλά και κάτι άυλο, άπιαστο, που γενικά συνηθίζουν να το λένε οι οικονομολόγοι «προσδοκίες», είτε εύλογες είτε φανταστικές είτε μεταφυσικές, αλλά πάντως προσδοκίες. Μάλιστα στην ιστορία έχουμε μεγάλους και μικρούς κύκλους αισιοδοξίας-απαισιοδοξίας, κύκλους ευφορίας, κύκλους πανικού.

Σε μία προηγούμενη συζήτηση πριν από τις γιορτές, πριν από την Μεγάλη Εβδομάδα, υπενθύμισα στους συναδέλφους εδώ έναν καβγά. Και επειδή έλεγε ο Ευκλείδης, θα το πω να το ακούσει και ο Υπουργός. Μίλησα για έναν καβγά του Ελευθερίου Βενιζέλου με τον Κένυς, τον νεαρό Κένυς, το 1917 στο πλαίσιο της προετοιμασίας της Συνθήκης των Βερσαλλιών.

Λέει, λοιπόν, ο νεαρός Κένυς στον Βενιζέλο: «Λεφτά δεν έχω να σου δώσω. Ξέρνα το. Σου δίνω, όμως, την εμπιστοσύνη. Κλείνω το μάτι εκ μέρους της τρόικας τότε και βγες εσύ να βρεις λεφτά στις αγορές». Αυτό τού είπε.

Ήθελα να σας υπενθυμίσω τώρα και να σας πάω, κύριοι συνάδελφοι, εκατόν ενενήντα χρόνια πριν, τέτοιες μέρες, ήταν Απρίλης του 1824, όταν αυτό το μόρφωμα το ημικρατικό με τον Κουντουριώτη και τον Μαυροκορδάτο εγκέφαλο, κ.λπ., κατάφερε να βγει στις αγορές -προσέξτε τώρα- χωρίς να υπάρχει κράτος. Και τότε; Στη μεγαλύτερη αβεβαιότητα, όταν οι Ρουμελιώτες καπετάνιοι ετοίμαζαν το ρεσάλτο στον Μοριά για πλιατσικολόγημα, όταν ο Ιμπραήμ επιβιβάζοταν στα σκάφη στην Αλεξάνδρεια για να έρθει στη Μεθώνη, Κορώνη και στο λιμάνι της Σούδας, που ο μέγας Πάγκαλος δεν το γνώριζε.

Και όχι μόνο εμείς, η Ελλάδα, που δεν ήμασταν καν κράτος. Εκείνη τη χρονιά, κύριοι συνάδελφοι, ένα ανύπαρκο κράτος έβγαλε ομόλογα -οι δημοσιογράφοι το κανόνιζαν και τότε του Λονδίνου- και επειδή κατέρρευσε η ισπανική αυτοκρατορία, όλα τα νέα ελεύθερα κράτη μπήκαν στις αγορές, Κολομβία, Χιλή, Αργεντινή, τότε. Τα λέω, λοιπόν, αυτά για να καταλάβουμε πώς δουλεύουν οι αγορές, ποια είναι η μεταφυσική των αγορών.

Τώρα σε εμάς -και στην Ευρωζώνη, στην περιφέρεια- πώς έγινε αυτό έστω το μερικό αμφίβολο, αβέβαιο ξεκλείδωμα; Προφανώς, ο Γιάννης ο Στουρνάρας θα μου πει -και εύλογα- ότι είναι το πλεόνασμα. Κάποιος άλλος, όπως εγώ, θα ρωτήσει, όπως εγώ έχω πει στο παρελθόν από αυτό το βήμα πριν από πολλά χρόνια, ποιος είναι ο πάτος; Υπάρχουν τα μαθηματικά του πάτου, δεν είστε υποχρεωμένοι να τα γνωρίζετε. Ο πάτος είχα πει ότι είναι 180 δισεκατομμύρια. Εκεί χτυπάς πάτο. Τους μαθηματικούς πάτους, όμως, δεν πρέπει να τους εμπιστευόμαστε. Τώρα, όμως, περίπου λειτουργήσε ο πάτος. Κάποιος κ. Νάπιερ, που έχει ένα όνομα ιστορικό για την Ελλάδα -εσείς, κύριε Βορίδη, θα το ξέρετε- υπολόγισε ότι ο πάτος στα χρηματιστήρια είναι το 666 -προσέξτε- ο «αριθμός του θηρίου». Λέω, λοιπόν, μπορεί να είναι ο πάτος.

Κάποιος άλλος μπορεί να πει ότι οι ελληνικές τράπεζες είναι περισσότερο ανακεφαλαιοποιημένες από την Deutsche Bank -

προσέξτε, δεν το λέω τυχαία αυτό-, η οποία παρασκηνακώς πιέζεται να αυξήσει τα κεφάλαιά της. Ή μπορεί να πει ότι οι δικές μας τράπεζες, με όλες τις αμαρτίες που σέρνουν -εν πάση περιπτώσει είναι και μεγάλος ο τραπεζικός μας τομέας- είναι μόλις το 150% του ΑΕΠ το ενεργητικό τους, όταν στην Πορτογαλία είναι 250%, στην Ευρωζώνη είναι 260% -δεν ξέρω αν είναι σωστά τα νούμερα περίπου- ή όταν η Κύπρος είχε τέσσερις -πέντε φορές το ΑΕΠ, το ίδιο και η Ιρλανδία. Άρα, σου λέει, όταν πουλάμε και τη Eurobank 0,30 και οι αποδόσεις είναι μεγάλες; Ή μπορεί να σου πει κανείς αυτό που λένε στα χρηματιστήρια: «Don't wait to hit bottom», δηλαδή μην περιμένεις να χτυπήσεις πάτο, λίγο πριν αγοράζε, γιατί μετά δεν ξέρεις τι γίνεται.

Όλα αυτά σωστά είναι, κύριε Υπουργέ, κύριε Στουρνάρα, αλλά θέλω να σας πω ποιο είναι το βαθύτερο μυστικό. Είναι μια προσδοκία ισχυρή, που, αν διαψευστεί, θα έχουμε παλινδρόμηση απότομη της περιφέρειας της Ευρωζώνης. Ποια είναι η ισχυρή προσδοκία σήμερα; Είναι ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα -όχι μόνο δηλώσεις βουντού, που έχουν αποτελέσματα παρ' όλα αυτά- θα κόψει νέο χρήμα. Αυτή είναι πλέον η βάσιμη προσδοκία. Παλιά, όταν σας τα έλεγα αυτά, λέγατε ότι αυτά δεν γίνονται, είναι εκτός του κανονισμού της Ευρώπης, αλλά είπε ο Ντράγκι πριν από ενάμιση χρόνο «θα κάνω ό,τι μπορώ» και δεν έκανε τίποτα. Και μόνο η δήλωση βουντού -μαύρη μαγεία των αγορών είχε ένα αποτέλεσμα σταθεροποιητικό. Τώρα, όμως, πρέπει να κάνει, πρέπει να κόψει χρήμα ακόμα και ο Βαϊντμαν της Bundesbank. Βλέπετε τη δύναμη των πραγμάτων ποια είναι. Δεν είναι μόνο η δύναμη των συσχετισμών, είναι η δύναμη των πραγμάτων. Ο διευθύνων διοικητής της Bundesbank λέει: «Εντάξει, πρέπει να το δούμε».

Εδώ, αγαπητέ Υπουργέ, πρέπει να δραστηριοποιηθείτε, για να επηρεάσετε την εργασία της του «κόβω χρήμα».

Δηλαδή, τι πρέπει να κάνει η Ευρωπαϊκή Τράπεζα που να είναι συμβατό με εμάς; Το να βάλει αρνητικά επιτόκια στις καταθέσεις των τραπεζών στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν λύνει το δικό μας πρόβλημα.

Το μυαλό μας -σας έχω κάνει και χιλιάδες ερωτήσεις- πρέπει να είναι στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στο πώς δίνουμε, με ένα από τα τρία-τέσσερα πιθανά μοντέλα, χρήμα. Εγώ τολμώ ακόμα να πω και την τιτλοποίηση δανείων, που είναι βάσιμα, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων υπό τον άμεσο έλεγχο της Κεντρικής Τράπεζας κ.λπ. ή το ζήτημα του αναπτυξιακού ομολόγου ή του δοκιμαστικού ευρωομολόγου. Όλα πρέπει να είναι στον λογαριασμό. Πάντως, αυτό είναι ισοδύναμο της απομείωσης του χρέους μας, δηλαδή το να κοπεί χρήμα.

Τώρα, περνών στην οδηγία. Κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα πει όποιος το διαβάσει -άλλωστε το ξέρουμε εδώ και καιρό- ότι είναι μία πρόοδος θετική το ότι επιβάλλουν ένα απόθεμα ασφαλείας έναντι προφίλ κινδύνων. Δεν θα πω τίποτα σήμερα που δεν το έχω γράψει πριν από δέκα χρόνια ή πριν από οκτώ χρόνια. Η άποψή μου ήταν ότι το τραπεζικό σύστημα έπρεπε να είναι πολύ διαφορετικό. Αντι-Μίνσκι, το λέω μεταφορικά, καμπύλη Μίνσκι το αντίστροφο, δηλαδή χαλινάρι στην άνοδο, στο μπουμ, αποδέσμευση κεφαλαίων στην υποχώρηση, στην ύφεση. Ξεφεύγουμε, δηλαδή, απ' αυτόν τον κύκλο, δηλαδή οι τράπεζες να ρίχνουν λάδι στη φωτιά και πάγο στην παγωνιά. Όχι, κύριοι συνάδελφοι.

Στο ερώτημα: Η οδηγία αυτή μπορεί να επηρεάσει άμεσα το πρόβλημα που έχουμε, δηλαδή την υπέρβαση της κρίσης, δηλαδή την ανάκαμψη; Πιθανόν ο Υπουργός να μου πει ότι ίσως, στον βαθμό που αυξάνει τη συστημική ασφάλεια, αυτό βοηθάει στο να δουλέψουν οι αγορές κ.λπ.. Μπορεί να το αμφισβήτησε λίγο ο Ευκλείδης, αλλά είναι αντικειμενικό αυτό. Το ότι ξεφάνισαν τις τράπεζες, τις υποχρεώνουν εν μέσω κρίσης να αυξήσουν τα αποθέματά τους, έχει και την ακούσια συνέπεια ότι δεν μπορούμε να έχουμε πιστωτική επέκταση, ειδικά σε ελληνικές τράπεζες, διότι δεν έχουν φράγκο. Οι τράπεζες αυτήν τη στιγμή λειτουργούν αυτοναφορικά. Δεν λειτουργούν προς την κοινωνία, δεν μπορούν εκ των πραγμάτων.

Τώρα, να απαντήσουμε στο άλλο ερώτημα: Αν είχαμε τη Βασιλεία III το 2000, θα φτάναμε στη σημερινή κρίση;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: «Ναι» είναι η απάντηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Η απάντηση είναι

«ναι». Πολύ σωστά. Ίσως η μορφή να ήταν διαφορετική. Ίσως η ένταση να είναι διαφορετική, αλλά μην ξεχνάτε, κύριοι συνάδελφοι, ότι η κρίση αυτή είναι ιστορική. Δεν είναι μία κυκλική κρίση. Έχει σχέση με τη μετατόπιση των τεκτονικών πλακών του παγκόσμιου καπιταλισμού, με την πληροφορική επανάσταση, με το νέο άνοιγμα των αγορών, με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, με την ανάδυση της Κίνας κ.λπ.. Θα άλλαζε απλώς η μορφή, το κανάλι που θα εξελισσόταν η κρίση.

Εδώ, πρέπει να θυμηθούμε πόση αυταπάτη υπήρχε σε όλες τις πλευρές -προσωπικά δεν είχα καμμία- δηλαδή, η antiglobal, κινηματική, πολύχρωμη Αριστερά, αλλά και η Δεξιά ή για παράδειγμα οι σοσιαλιστές, οι μαρξιστές, τύπου Σαμίρ Αμίν, Παπανδρέου, Φράνκ, Μπάραν, Σουίζι κ.λπ. και οι νεοκεϋνσιανοί που η αμερικανική Αριστερά τους εξειδικεύει αυτή τη στιγμή.

Για παράδειγμα ο Μπερνάνκι, να μην το ξεχνάτε ποτέ, κύριε Υπουργέ, στην πορεία έδρασε θετικά μετά από ένα διάστημα. Ο Μπερνάνκι έγραψε το «Great moderation», δηλαδή ξεχάστε τα παλιά βιβλία και τις απότομες κρίσεις κ.λπ.. Όλοι αυτοί περίμεναν τις κρίσεις τύπου Αργεντινής στην περιφέρεια. Αυτό δεν ήταν; Αντίθεση κέντρου - περιφέρειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θα μιλήσω στα άρθρα. Θέλω να μου δώσετε λίγο παραπάνω χρόνο.

Όμως, η κρίση χτύπησε την καρδιά του συστήματος με μία αλληλουχία σεισμικών δονήσεων. Δηλαδή, έσκασε η φούσκα των χρηματιστηρίων και την αντιμετώπισαν με φθινόχρημα. Έφτιαξαν τη φούσκα τη χρηματοπιστωτική. Έσκασε κι αυτή. Τα μόνα εργαλεία που είχαμε είναι τα ομόλογα, δηλαδή η φούσκα του δημοσίου χρέους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Το ερώτημα, κύριε συνάδελφε, που ετέθη από πολλούς συναδέλφους είναι: τι γίνεται με την επόμενη κρίση; Το πιθανότερο, κύριοι συνάδελφοι, είναι η Βασιλεία ΙΙ να λειτουργήσει όπως και η Βασιλεία ΙΙ ενώπιον της κρίσης.

Δηλαδή, είναι το σύνδρομο της γραμμής Μαζινό. Φτιάχνουμε τα οχυρωματικά έργα με τα δεδομένα του προηγούμενου πολέμου και βέβαια ο εχθρός θα περάσει από άλλη πλευρά. Δηλαδή, τραβούμε σε μια κατεύθυνση και φτάνουμε στην κρίση. Τραβούμε στην αντίθετη, πάλι έχουμε κρίση. Γιατί; Δεν μπορούμε κατ' αρχάς να ξέρουμε ποια θα είναι η επόμενη κρίση. Μην ξεχνάτε πώς προέκυψε και η Βασιλεία ΙΙ και τα μοντέλα διαχείρισης κινδύνων της Βασιλείας ΙΙ γενικώς.

Επειδή είναι ο Παναγιώτης απέναντί μου, θα του υπενθυμίσω τη Δευτέρα 19 Οκτωβρίου 1987, τη Μαύρη Δευτέρα, μια και είναι οι παλιοί εδώ πέρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τις Βασιλείες οι τράπεζες τις φτιάχνουν και έρχονται οι πολιτικοί και τις εγκρίνουν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Αυτό λέω.

Παίρνω τον Χαρίλαο και του λέω: «Ξέρεις, το «REUTERS» λέει ότι κατέρρευσε το χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης και θα γίνει κάτι το φοβερό». Και εκείνος μου λέει: «Γιατί; Έχεις μετοχές και σε νοιάζει;».

Τότε, λοιπόν, επειδή είχαμε αυτά τα απότομα σορταρίσματα στα χρηματιστήρια και δεν λειτουργήσε το Portfolio insurance, έφτιαξαν αυτά τα εξεζητημένα μοντέλα -μην το βλέπετε εκ των υστέρων- αυτό που λέμε securitizations, τιτλοποιήσεις, τα παράγωγα προϊόντα, με περίτεχνα μαθηματικά μοντέλα, όπως η κωνοειδής καμπύλη Γκάους. Όπως τώρα η «BLACKROCK» έχει το Μόντε Κάρλο. Πρόκειται για τα μαθηματικά που κάναμε στην πυρηνική φυσική, που δεν λειτουργήσαν. Βλέπετε ότι τα σάρωσε όλα αυτά η κρίση. Μάλιστα, τονίζω εδώ ότι η απάντηση δεν είναι απλά ένας κρατισμός στο τραπεζικό σύστημα.

Μου έλεγε ο Αλογοσκούφης: «Ελα μωρέ, τα Northern Rock, τα στεγαστικά, είναι εγγυημένα από το κράτος». Funny Freddy! Πρέπει, Τσακαλώτο, να κάνεις μια διάλεξη στο χώρο του ΣΥΡΙΖΑ για να πεις την εμπειρία αυτή.

Κύριοι συνάδελφοι, το αμερικανικό δημόσιο έχει εγγυηθεί δάνεια 5 τρισεκατομμυρίων δολαρίων. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ποιο είναι το πρόβλημα και πόσο περίπλοκο είναι.

Σχετικά με τη Βασιλεία ΙΙΙ, πιάνει το minimum που θα θέλαμε στις τράπεζες; Δεν λέω το maximum, θα το πω μετά. Εγώ είμαι από πολύ παλιά στη λογική ότι η βασική τραπεζική μη επενδυτική πρέπει να τείνει στο utility και λοιπά. Πιάνει τώρα το minimum;

Banking Union; Τίποτα! Και να μην το έκαναν, καλύτερα θα ήταν, με 55 δισεκατομμύρια απόθεμα για διαχείριση κινδύνων.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Μία τράπεζα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Με μία τράπεζα το πολύ. Αν είναι παραδείγματος χάριν η Deutsche Bank, δεν φτάνει. Ενώ εγώ λέω ότι απλώς στοιχειωδώς χρειάζονται -ως δυνατότητα, δεν λέω να μένουν στο σεντούκι- 1,3 τρισεκατομμύρια. Τόσα έπρεπε να έχει αυτό.

Δεύτερον, πάμε στο αιώσιο, παλαιό πρόβλημα, που είναι ο διαχωρισμός ανάμεσα στις επενδυτικές τράπεζες και στις συνήθεις λιανικές εμπορικές τράπεζες. Δεν έχουν απαντήσει ακόμα, επτά χρόνια μετά την κρίση.

Τρίτον, όσον αφορά τις τιτλοποιήσεις, τι πρέπει να κάνουμε, ποια είναι η διαχείριση κινδύνων, ποιες είναι οι επιτρεπτές, ποιες δεν είναι; Και αυτό μένει στον αέρα.

Τα παράγωγα προϊόντα ποια είναι; Ποια δεν είναι; Ο καθένας κάνει ό,τι θέλει αυτή τη στιγμή. Θα μου πείτε, «και γιατί δεν τα καταργούμε τα παράγωγα προϊόντα;». Δεν είναι απλό. Όταν ακούτε «futures», δεν είναι μόνο το εξωτικό. Είναι και στοιχήματα τα οποία παίζουν ένα ρόλο προγραμματισμού στις αγορές.

Πριν τετρακόσια χρόνια ερχόταν ο Βενετσιάνος ή ο Μαρσεγιέζος έμπορος στην Κρήτη και έλεγε, «θα σου πληρώσω του χρόνου την οκά το κρασί Μαλεβιζίου τόσο». Προσέξτε το στοιχείο. Εδώ είναι «futures», είναι παράγωγο προϊόν. Αν, μεν, ανέβει πολύ η τιμή -ας το πούμε έτσι- θα χάσω. Αν πέσει, κερδίζω. Δηλαδή, εδώ είναι τα παιχνίδια.

Δεν μπορείς να το καταργήσεις αυτό. Βεβαίως, όμως, δεν μπορώ να πηγαίνω σε παράγωγα όπου με ένα άρτο που κάνει 2 ευρώ χτίζω πάνω μία πυραμίδα 60 ευρώ επί 30 με παράγωγα προϊόντα. Δηλαδή, έχω στα χρηματοοικονομικά το θαύμα των επτά άρτων, με το οποίο χόρτασαν τέσσερις χιλιάδες άτομα στην έρημο ή το θαύμα του γάμου της Κανά.

Το βασικό πρόβλημα είναι ότι δεν έχει ξεκαθαρίσει σήμερα το καθιερωμένο τραπεζικό σύστημα. Διότι αυτό είναι, Ευκλείδη, σε τελική ανάλυση το ζήτημα. Ποιος δημιουργεί χρήμα, πότε, πόσο και πώς; Διότι μην φαντάζεστε ότι μόνο η Κεντρική Τράπεζα δημιουργεί χρήμα ούτε ότι οι τράπεζες είναι ένας απλός μεσολαβητής ανάμεσα στους αποταμιευτές και στους επενδυτές.

Είπα πριν ότι υπάρχουν δέκα, είκοσι, τριάντα τρόποι που το τραπεζικό σύστημα ή το μη τραπεζικό σύστημα ή και εμείς οι ιδιώτες επηρεάζουμε την ποσότητα του χρήματος. Μέχρι σήμερα δεν το έχουμε ξεκαθαρίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Πού να ολοκληρώσω; Να με συγχωρήσετε. Μόνο ένα λεπτό να μου δώσετε, επειδή είναι ο Υπουργός απέναντι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε ξεπεράσει τα είκοσι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Ναι, αλλά είπα και ιστορίες από το παρελθόν που βγαίνουν εκτός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εντάξει, συνεχίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, πας σε μία διαπραγμάτευση για την ελάφρυνση -απομείωση λέω εγώ- του χρέους. Εγώ ξέρω να διαβάζω με ένα δικό μου κρητικό τρόπο το τι θα σου πουν. Είναι πολύ πιθανόν να σου πουν και να πουν σε όλους, «ρε εσείς τι θέλετε; Πόσο πληρώνετε για τόκους; Θα πληρώσουμε 4,1% του ΑΕΠ συνολικά.».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Πιο κάτω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Πιο κάτω, λέει. Η Ισπανία θα πληρώσει 3,5%; Πόσο πληρώνουν οι Ιταλοί; Δηλαδή, θα σου πουν ότι «αυτήν τη στιγμή πληρώνεις σε τόκους λιγότερα από όσα πληρώνες το 1986, το 1987. Τι τα θες και με τρελαίνεις εδώ πέρα με ελαφρύνσεις και με αναδιαρθρώσεις -άλλος με κουρέματα- αφού είναι βιώσιμο αυτό;».

Εδώ είναι η μεγάλη παγίδα, κύριε Υπουργέ. Όταν σου λένε

«Ξέχνα το Γιάννη», θα πεις «δεν ξεχνώ τίποτα». Διότι, καλό είναι να πάρουμε τα πενήντα χρόνια επιμήκυνση και ακόμα καλύτερο είναι η σταθεροποίηση του κυμαινόμενου επιτοκίου. Διότι εμένα το άγχος μου πάντοτε είναι μια χρεοκοπία εν μέσω ανάκαμψης, δηλαδή να έχεις 2% ανάπτυξη και 4%-5% όταν θα αυξηθούν τα επιτόκια και να χρεοκοπήσεις, όταν έχεις από πάνω τη ρομφαία του 150% με 170% χρέος. Άρα λοιπόν, πρέπει να κρατάς διαρκώς στη διαπραγματευτική ατζέντα με επίμονο τρόπο την απομείωση του χρέους, το πέρασμα του κεφαλαίου που πήγε στις τράπεζες στον ESM, την αμοιβαιοποίηση του χρέους, όλα αυτά που λέμε, το ευρωμόλογο. Όλα αυτά πρέπει να τα κρατάς στην ατζέντα με επίμονο τρόπο.

Και τελειώνω με την εξής φράση. Όλα αυτά τα καλά νέα θα περάσουν στην πραγματική οικονομία και τότε; Δεν μπορώ να υπολογίσω καμμία ημερομηνία, όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά για όλη την περιφέρεια της Ευρώπης.

Για την Ελλάδα τι θα πω εγώ σε έναν νέο τώρα; Όλα αυτά τα καλά νέα που ακούει πότε θα μειώσουν την ανεργία των νέων; Δεν μου αρέσει να είμαι πεσιμιστής τώρα πια. Αρκετά υπήρξα την προηγούμενη δεκαετία. Λέω, όμως, ότι θα ζήσουμε την επίτευξη των διακοσίων χρόνων από την ανεξαρτησία της Ελλάδας χωρίς να είμαστε σε θέση να επανέλθουμε στα προ κρίσης επίπεδα της απασχόλησης.

Τώρα είχαμε, κύριε Υπουργέ, και ένα εργαλείο για το οποίο αγωνίστηκε πριν δέκα χρόνια, το Εθνικό Επενδυτικό Ταμείο, που έχει συρρικνωθεί. Θα ήταν ένα εργαλείο με το οποίο θα εκβιάζαμε τις τράπεζες να προχωρήσουν σε αναδιαρθρώσεις της πραγματικής οικονομίας με βάση ένα εθνικό σχέδιο ανάπτυξης για το οποίο φωνάζαμε τόσα χρόνια. Τι έγινε; Τώρα προεκλογικά το πάτε στο Eurogroup. Κρίμα!

Τέλειωσα και ο Θεός βοηθός!

(Χειροκροτήματα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν θα κάνω ομιλία. Απλά επειδή ετέθησαν ορισμένα ερωτήματα και υπάρχει μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση, θα ήθελα και εγώ να συμβάλω σε αυτήν.

Κατ' αρχάς, όσον αφορά αυτό το νομοσχέδιο στο οποίο υιοθετούμε κοινοτικές τραπεζικές οδηγίες, ο κ. Τσακαλώτος μου έθεσε το ερώτημα, αν πιστεύω ότι με αυτόν τον τρόπο θα εξαλειφθούν οι τραπεζικές κρίσεις. Νομίζω ότι θα ήταν υπερφίλο για οποιονδήποτε να πει ότι θα εξαλειφθούν οι τραπεζικές κρίσεις στο μέλλον. Το ερώτημα είναι, έχουμε γίνει σοφότεροι; Μπορούμε να πούμε ότι οι όποιες κρίσεις θα έχουν μικρότερη διάρκεια; Μπορούμε να πούμε ότι οι οικονομικοί κύκλοι -που πάντα θα υπάρχουν- θα έχουν μικρότερο μέγεθος; Και μπορούμε να πούμε ότι τουλάχιστον οι φτωχότεροι άνθρωποι δεν θα επηρεάζονται από αυτούς; Περὶ αυτού πρόκειται.

Όλοι ξέρουμε ότι ο καπιταλισμός, όπως είπε και ο Ουίνστον Τσώρτσιλ, είναι ένα κακό σύστημα, αλλά δυστυχώς δεν υπάρχει καλύτερο και αυτό απεδείχθη.

Προσπαθούμε, λοιπόν, να κάνουμε τον καπιταλισμό περισσότερο αποτελεσματικό, διότι απεδείχθη στην πράξη ότι δεν υπάρχει καλύτερο σύστημα. Όλα τα άλλα έχουν αποτύχει.

Είχα ρωτήσει πριν από πολλά χρόνια ίσως τον καλύτερο νομπελίστα εν ζωή, τον Σόλοου, εάν υπάρχει κάποιος κανόνας στην οικονομική πολιτική. Και μου είπε: «Τρία πράγματα φίλε μου, κοινή λογική, ρεαλισμός και ευελιξία». Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε.

Σαφώς το μάθημα που έχουμε πάρει τώρα από την κρίση είναι ότι πρέπει να έχουμε καλύτερο συντονισμό μεταξύ κρατών, καλύτερη εποπτεία, αντικυκλικά αποθεματικά. Αυτό δηλαδή που προσπαθεί το νομοσχέδιο να φέρει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Τον λόγο έχει η κ. Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου για επτά λεπτά.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα την ενσωμάτωση στην εθνική μας νομοθεσία της οδηγίας 2013/36 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η οδηγία συμπληρώνει το ρυθμιστικό και εποπτικό πλαίσιο λειτουργίας των ιδρυμάτων που δραστηριοποιούνται στον τραπεζικό τομέα αλλά και τις κεφαλαιαγορές, το οποίο θεσπίζεται με τον κανονισμό 575/2013 και έρχεται να θωρακίσει ακόμα περισσότερο το τραπεζικό μας σύστημα και κατ' επέκταση τους καταθέτες, τις επιχειρήσεις, αλλά και την εθνική μας οικονομία.

Η οδηγία αυτή αποτελεί τμήμα της δέσμης κανόνων που εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και η οποία βασίζεται στις εμπειρίες που αντλήθηκαν από την πρόσφατη οικονομική κρίση, η οποία αποκάλυψε τα τρωτά σημεία του τραπεζικού μας συστήματος τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά και το πόσο αυτά μπορούν να αποσταθεροποιήσουν την οικονομία.

Η οδηγία εκτός από την εφαρμογή των νέων ρυθμιστικών κανόνων για την τραπεζική κεφαλαιακή επάρκεια αλλά και τη ρευστότητα που αναφέρονται -όπως είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας- συνολικά ως Βασιλεία III, εισάγει μια σειρά από σημαντικές αλλαγές στο τραπεζικό ρυθμιστικό πλαίσιο. Δεν θα αναφερθώ σε αυτές. Θα πω, όμως, ότι το νέο πλαίσιο θα καταστήσει τις τράπεζες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πιο σταθερές και θα ενισχύσει την ικανότητά τους να διαχειρίζονται επαρκώς τους κινδύνους που συνδέονται με τις δραστηριότητές τους.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο, και με αφορμή αυτό το νομοσχέδιο, να σταθώ στη μεγάλη συνεισφορά που έχει η Ελληνική Προεδρία, αλλά και στην προσωπική σας συμβολή, κύριε Υπουργέ, σε αυτόν τον κρίσιμο τομέα με πιο σημαντική επιτυχία, μέχρι στιγμής βέβαια, τη συμφωνία για τον ενιαίο μηχανισμό εξυγίανσης των τραπεζών, το γνωστό SRM, που θα διασφαλίσει ότι οι αποφάσεις για την εξυγίανση των τραπεζών θα λαμβάνονται συντονισμένα και αποτελεσματικά, μειώνοντας τις αρνητικές επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, εξελιφοντας την εξάρτηση των τραπεζών από την πιστοληπτική αξιοπιστία των εθνικών κυβερνήσεων, με απώτερο στόχο βέβαια -που ενδιαφέρει όλους μας- τη μη επιβάρυνση των φορολογουμένων σε περίπτωση εκκαθάρισης της τράπεζας.

Προσωπικά θεωρώ δεδομένη, κύριε Υπουργέ, την επιτυχία μας και κατά το δεύτερο μέρος της Ελληνικής Προεδρίας όπου θα εστιάζετε στην προώθηση σημαντικών φακέλων όπως είναι τα benchmarks, το ξέπλυμα μαύρου χρήματος, τα μακροπρόθεσμα χρηματοδοτικά εργαλεία αλλά και την οδηγία για τις υπηρεσίες πληρωμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου δεν αφορούν μόνο τα πιστωτικά ιδρύματα και τις επιχειρήσεις επενδύσεων, αλλά επηρεάζουν το σύνολο των πολιτών και το σύνολο των επιχειρήσεων. Διότι η σταθερότητα, η σωστή λειτουργία, η ρευστότητα, αλλά και η ευρωστία του χρηματοπιστωτικού συστήματος αποτελούν σημαντικούς παράγοντες σταθερότητας και ευημερίας για τη χώρα μας.

Παράγοντες βέβαια που ο ΣΥΡΙΖΑ φαίνεται να αγνοεί, καθώς επιδιώκει με τον τρόπο του την πλήρη αποσταθεροποίηση και σε αυτόν τον τομέα. Και αυτό το βλέπει κανείς στην διακήρυξή του για τις ευρωεκλογές του 2014, στην οποία φαίνεται να θέλει μέχρι και τη διάλυση της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διαβάζω από τη διακήρυξη: «Η Αριστερά αγωνίζεται και διεκδικεί ακύρωση των εθνικών και ευρωπαϊκών μνημονίων καθώς επίσης των συνθηκών και των κανονισμών από το Μάαστριχτ μέχρι το δημοσιονομικό σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης, που έχουν μετατρέψει την ΟΝΕ σε ζώνη γερμανικής επικυριαρχίας».

Και συνεχίζω: «Ο ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει σε μία Ευρώπη χωρίς Σένγκεν, FRONTEX, στρατόπεδα κράτησης μεταναστών».

Για να επανέλθω στο θέμα των τραπεζών, υποστηρίζετε στη διακήρυξή σας, κύριε Λαφαζάνη, ότι «θα οικοδομήσετε ένα τραπεζικό σύστημα υπό δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο, θα αποτρέψετε την τραπεζική ενοποίηση, θα απαγορεύσετε, βέβαια, την κερδοσκοπία με χρηματοπιστωτικά παράγωγα και θα προσανα-

τολίστε τις τράπεζες στην αποταμίευση και τη χρηματοδότηση παραγωγικών επενδύσεων».

Και ερωτώ, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ: Εάν αυτή είναι η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις τράπεζες, τότε γιατί συζητάτε μαζί μας αυτό το νομοσχέδιο που αφορά στην ενσωμάτωση μιας κοινοτικής οδηγίας για τις τράπεζες; Τι σχέση έχει με εσάς;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εσείς το φέρατε, δεν το φέραμε εμείς.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Γενικώς, τι να μας πει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν παρουσιάζει μια διακήρυξη για τις ευρωεκλογές, η οποία –μου επιτρέψετε– εύστοχα χαρακτηρίστηκε στον τύπο από έναν δημοσιογράφο ως «μανιφέστο δεκαπενταμελούς» και όχι ένα σοβαρό πολιτικό κείμενο θέσεων προς συζήτηση;

Πώς αλλιώς να χαρακτηριστεί η διακήρυξη όταν λέει: «καμμία θυσία για το ευρώ». Τι έγινε η δήλωση του κ. Τσίπρα στο Τέξας που έλεγε ότι άμα φύγουμε από το ευρώ θα καταστραφούμε;

Ας είμαστε σοβαροί και ας πούμε στον ελληνικό λαό ότι εάν ίσχυε ποτέ το δόγμα του ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή «καμμία θυσία για το ευρώ», σήμερα ο ελληνικός λαός, που έκανε τόσες θυσίες, θα ήταν αντιμέτωπος με άλλα πιο δυσεπίλυτα και ουσιαστικά προβλήματα και δεν θα είχαμε την πολυτέλεια να είμαστε εδώ και να συζητούμε την ενσωμάτωση μιας κοινοτικής οδηγίας.

Μήπως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, το πραγματικό σλόγκαν θα έπρεπε να είναι όχι «καμμία θυσία για το ευρώ», αλλά «πάση θυσία στην εξουσία»;

Τις πιθανές συνέπειες των θέσεων σας θα πρέπει να τις πείτε, όμως, στον ελληνικό λαό πριν τις ευρωεκλογές, να εξηγήσετε τη διακήρυξή σας, να εξηγήσετε στον ελληνικό λαό τι μπορεί να συμβεί.

Εγώ έχω να σας πω μόνο το εξής, με αφορμή και αυτό το νομοσχέδιο και θα το ακούσετε πολλές φορές: Όποιος και αν είναι ο στόχος του ΣΥΡΙΖΑ ή οποιουδήποτε άλλου που θέλει να αποσταθεροποιήσει τη χώρα, εμείς που στηρίζουμε την Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε και θα εξασφαλίσουμε πάση θυσία ότι καμμία θυσία του ελληνικού λαού δεν θα πάει χαμένη. Εκφράζω την πεποίθηση ότι ο ελληνικός λαός, ο οποίος είναι και ο τελικός κριτής όλης αυτής της ιστορίας, θα επιλέξει υπεύθυνα. Και θα επιλέξει τη σταθερότητα και θα στηρίξει την εθνική προσπάθεια να φτιάξουμε μία νέα Ελλάδα ανταγωνιστική, εξωστρεφή, όπως μας αξίζει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για το νομοσχέδιο μίλησε η κυρία; Δεν είπε ούτε μία κουβέντα για το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Λαφαζάνη, είπε αυτά που ήθελε να πει.

Τον λόγο έχει ο κ. Γελαλής για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Κύριε συνάδελφε, εδώ θα είμαστε, όποια νομοσχέδια και να κατεβάσετε, και θα έχουμε τις απόψεις μας και θα τις λέμε στον ελληνικό λαό, γιατί πιστεύουμε ότι αυτή η πολιτική την οποία εφαρμόζετε εδώ και χρόνια είναι καταστροφική, τα αποτελέσματα είναι καταστροφικά και τα βιώνει ο ελληνικός λαός. Δυστυχώς εσείς δεν το καταλαβαίνετε, δεν θέλετε να το πείτε και εδώ.

Για το νομοσχέδιο, βέβαια, δεν ειπώθηκε τίποτα, αλλά δεν πειράζει, σε άλλη Ολομέλεια.

Η Κυβέρνηση, πιστή στην εφαρμογή της μνημονιακής πολιτικής και των εντολών της τρόικας, φέρνει σήμερα ένα νομοσχέδιο το οποίο αφορά την ενσωμάτωση της οδηγίας του 2013 που έχει να κάνει με θέματα της λειτουργίας των τραπεζών, με την ελεύθερη εγκατάσταση αυτών, με θέματα υπηρεσιών των πιστωτικών ιδρυμάτων, με θέματα εποπτείας και ελέγχου του τραπεζικού συστήματος, με θέματα αποδοχών των στελεχών των τραπεζών και κυρίως με θέματα των κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας και πολλά άλλα, βέβαια.

Βέβαια, η συνήθης τακτική της Κυβέρνησης είναι εκτός από το νομοσχέδιο το οποίο φέρνει, να φέρνει μαζί του και άλλα

άσχετα ζητήματα, τα οποία θα πρέπει να συζητηθούν μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Έτσι έχουμε θέματα συνεταιριστικών πιστωτικών ιδρυμάτων, έχουμε συμβάσεις προμηθειών, έχουμε ασφαλιστήρια συμβόλαια, έχουμε χωροταξικά θέματα και έχουμε υπερωρίες δημοσίων υπαλλήλων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρακαλώ, λίγη ησυχία στα υπουργικά έδρανα.

Κύριε Κωνσταντινίδου, λίγο ησυχία στα υπουργικά.

Συνεχίστε, κυρίες συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Βέβαια, ακόμα και το θέμα των τυχερών παιγνίων είναι ένα θέμα, κύριε Υπουργέ, το οποίο θα μπορούσε να είναι από μόνο του ένα ολόκληρο νομοσχέδιο. Παρ' όλα αυτά το φέρνετε εδώ μέσα, μιλάμε για δεκατρείς σελίδες με τριάντα υποάρθρα, να καθίσουμε να τα συζητήσουμε, να αποφανθούμε σαν να ήταν ένα άρθρο και να το ψηφίσουμε ή να το καταψηφίσουμε.

Μας βάζετε και σε τέτοια διλήμματα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άμα δεν το ψηφίσετε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Υπάρχει ένα βασικό θέμα που αφορά αποκλειστικά τη χώρα και έχει σχέση με την εφαρμογή των διαφόρων οδηγιών όπως Βασιλεία I, II και III. Ξέρετε ποιο είναι αυτό; Είναι η ανυπαρξία εποπτικής λειτουργίας από την Κεντρική Τράπεζα Ελλάδος. Όσοι προήδρευαν στην Τράπεζα Ελλάδος μέχρι τώρα μάλλον δεν επέπτευσαν, μάλλον δεν έκαναν τους ελέγχους που έπρεπε να κάνουν, μάλλον δεν προστάτευαν τις ίδιες τις κυβερνήσεις, παρά μόνο εκτελούσαν εντολές, οι οποίες ήταν από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό ή από τον Υπουργό Οικονομικών.

Κύριε Υπουργέ, αυτό το οποίο ρωτάμε είναι το εξής. Ποια εποπτεία έχει ασκηθεί μέχρι τώρα από τους προηγούμενους διοικητές της Τράπεζας Ελλάδος; Η απάντηση είναι, για εμάς, καμμία. Γι' αυτό φτάσαμε εδώ.

Ποιος ήταν ο έλεγχος όσον αφορά την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών; Αυτό είναι θέμα το οποίο ήταν μέσα και στη Βασιλεία II. Κανένας, πάλι απαντάμε.

Ποιον έλεγχο έκαναν όσον αφορά τα «θαλασσοδάνεια», τα οποία δόθηκαν σε επιχειρήσεις που σχετίζονταν με την εκάστοτε κυβέρνηση; Κανένας.

Βέβαια, εδώ έχουμε και κάτι άλλο. Έχουμε και τα «θαλασσοδάνεια» των κομμάτων. Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ χρωστούν 250 εκατομμύρια. Ποτέ δεν έγινε έλεγχος.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εξυπηρετούνται.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Εξυπηρετήση, κύριε Βορίδη, ακριβώς όπως το λέτε. Δεν ελέγξατε εάν υπάρχει η δυνατότητα αποπληρωμής από την πλευρά των κομμάτων, τώρα να φέρνετε στην «κακή» τράπεζα και χαρίζονται τα δάνεια. Αλλάζετε μάλιστα και το ΑΦΜ, βρίσκετε έναν τρόπο και τα πετάτε στην άκρη. Αυτό κάνετε. Και, βέβαια, δεν διώκεται κανένας από τους διοικητές γιατί αυτή είναι η λογική που έχει επικρατήσει μέχρι τώρα. Ούτε, βέβαια, κοιτάζατε εάν υπάρχουν εγγυήσεις απ' αυτά τα κόμματα.

Ο ιστηγητής μας ανέφερε ότι υπάρχουν θετικά στοιχεία όσον αφορά την οδηγία και βέβαια σε σχέση πάντα με την Βασιλεία I και II. Το θέμα όμως είναι, θα υπογράψουμε και άλλες οδηγίες; Μπορεί να υπογράψουμε και την οδηγία Βασιλεία IV ή V. Το πρόβλημα είναι, υπήρχε μέχρι τώρα, κύριε Υπουργέ, πολιτική βούληση για να γίνει έλεγχος του τραπεζικού συστήματος; Ρωτώ, γιατί έπρεπε να έχουμε αυτήν την κρίση που έχει εξουθενώσει τον ελληνικό λαό και να συζητάμε σήμερα για τον ρόλο του τραπεζικού συστήματος, τον έλεγχο και την εποπτεία; Ήταν γνωστό από πριν;

Μας είπατε στην μικρή τοποθέτησή σας εάν γίναμε σοφότεροι. Όχι, δεν γίναμε σοφότεροι, κύριε Υπουργέ, γιατί και η Βασιλεία III γνωρίζετε πολύ καλά ότι δεν λύνει ολοκληρωμένα το θέμα του ελέγχου και της εποπτείας του τραπεζικού συστήματος. Εάν θα είναι μικρότερη η διάρκεια της επόμενης κρίσης δεν το γνωρίζουμε. Δεν έχουμε τέτοια στοιχεία που να μας δείχνουν ότι με τη Βασιλεία III θα λυθούν τα προβλήματα.

Γιατί οι Ευρωπαίοι ηγέτες μέχρι τώρα δεν πήραν τα μέτρα που χρειάζονταν; Δεν έβλεπαν ότι έπρεπε να παρθούν τα μέτρα; Ακόμη και όταν είδαν ότι ξεκίνησε η οικονομική κρίση, ποια ήταν αυτά τα μέτρα που πήραν, ούτως ώστε να πάνε σε θετική κατεύθυνση οι οικονομίες; Εξαθλίωση του ελληνικού λαού, αυτό ήταν

το μέτρο.

Όλα αυτά γιατί έγιναν; Η δική μας πλευρά λέει ότι δεν έγιναν, γιατί κάποιοι δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους. Και αυτό είναι ένα θέμα το οποίο θα πρέπει να δείτε και να δούμε τι θα γίνει από εδώ και πέρα. Όμως, πώς να δούμε αυτό το πρόβλημα από τη στιγμή που τώρα ακόμα έχουμε επικεφαλής της Τράπεζας Ελλάδος, τον κ. Προβόπουλο, ο οποίος είναι ένας ρυθμιστικός παράγοντας του τραπεζικού συστήματος;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άλλο σημαντικό ζήτημα το οποίο προβλέπεται μέσα από το σχέδιο νόμου είναι η δυνατότητα να ιδρύνουν off shore εταιρείες οι ίδιες οι τράπεζες. Κι εσείς οι ίδιοι βγαίνετε από τα ρούχα σας κυριολεκτικά με τις ομιλίες, γιατί δεν έχουμε τη δυνατότητα να ελεγχούμε τις offshore εταιρείες, το ότι βρίσκονται σε φορολογικούς παραδείσους, και το έχουμε συζητήσει επανειλημμένως. Τώρα δίνετε τη δυνατότητα και στις ίδιες τις τράπεζες να βρίσκονται σε φορολογικούς παραδείσους και βέβαια να πλουτίζουν παράνομα τα στελέχη τους.

Το δεύτερο το οποίο είναι απορίας άξιον είναι ότι ενώ το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων εξαιρείται από την όλη διαδικασία, όπως και κάποιες άλλες τράπεζες άλλων κρατών, εσείς αυτή την ευκαιρία δεν τη λαμβάνετε υπ' όψιν, δεν θέλετε να ασκήσετε μία πολιτική με πυλώνα ανάπτυξης έστω και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, όπως κάνουν κάποιες άλλες τράπεζες. Η γερμανική τράπεζα KFW ακριβώς αυτό κάνει, δίνει δάνεια σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις για την ανάπτυξη. Εμείς δεν το κάνουμε αυτό. Γιατί; Και όχι μόνο αυτό, αλλά η ίδια η τράπεζα αυτή δίνει δάνεια και στην ίδια την Ελλάδα.

Δεν θα πω τίποτα άλλο. Πραγματικά, τα άλλα θέματα θα τα πούμε αύριο. Έχει πολλά ζητήματα το νομοσχέδιο, πλην όμως νομίζω ότι πρώτα και κύρια, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να δούμε το θέμα όχι μόνο της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας αλλά και της επιβίωσης του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε. Τον λόγο έχει ο κ. Ουζουνίδης για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς Χριστός Ανέστη. Θέλω να ευχηθώ χρόνια πολλά και να έχουμε όλοι μία καλύτερη ψυχολογία και διάθεση για τις δύσκολες μέρες που περνάει η χώρα μας και οι συμπολίτες μας. Χαίρομαι ιδιαίτερα, κύριε Υπουργέ, που είστε ξανά εδώ και μου δίνεται η δυνατότητα να πω κάποια πράγματα. Πρώτα όμως θέλω να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Ελληνικό Στρατό, στην Ελληνική Αστυνομία και στο Λιμενικό για τη χθεσινή πολύ όμορφη εκδήλωση στο εγκαταλειμμένο νησί της Σαμοθράκης. Γίόρταζε τους πέντε μάρτυρές του και πραγματικά οι άνθρωποι μάς έκαναν την τιμή, επισκεφθήκαμε το νησί, μεταξύ άλλων ήταν και οι συνάδελφοι Βουλευτές κ.κ. Ντόλιος και Κουίκ.

Με λύπη μου όμως, σε μία περίοδο που υπάρχει και πλεόνασμα, θα σας αναφέρω τα εξής, σύμφωνα με έγγραφο που θα καταθέσω του Δημάρχου Σαμοθράκης, το οποίο απευθύνεται βέβαια προς τον Υπουργό Εσωτερικών Γιάννη Μιχαλάκη. Ο Δήμαρχος Σαμοθράκης κ. Χανός, πριν από μερικά χρόνια, πριν τριάντα χρόνια, είχε δώσει και το χρυσό κλειδί στον τότε Πρωθυπουργό, κ. Γεώργιο Παπανδρέου, και σήμερα το νησί ξεχάστηκε! Όμως, αφού υπάρχει πλεόνασμα στο Υπουργείο Οικονομικών, δώστε τους λίγα χρήματα.

Επιτρέψτε μου λίγο να σας διαβάσω, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Επειδή άμεσα θα είμαστε στη δυσχερή θέση να μην μπορούμε να καλύψουμε τη μισθοδοσία του προσωπικού και επειδή θεωρώ ότι είναι υποχρέωσή σας» -απευθύνεται στον κ. Μιχαλάκη- «και σε σχέση με το νέο νομοσχέδιο για την τοπική αυτοδιοίκηση, που ψηφίστηκε πρόσφατα, θα πρέπει να βρεθεί άμεσα τρόπος βιώσιμης χρηματοδότησης του Δήμου Σαμοθράκης κ.λπ.». Το έγγραφο υπογράφει ο Δήμαρχος κ. Χανός Γεώργιος. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μαρίνος Ουζουνίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρί-

σκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα προβλήματα των ανθρώπων συνεχίζονται. Χαίρομαι όμως και μακάρι να επαληθευόνταν όλες αυτές οι προβλέψεις σας για τη μεγάλη ανάπτυξη κ.λπ.. Αλλά πώς μπορούμε να έχουμε ανάπτυξη, κύριε Υπουργέ, με ένα εκατομμύριο τριακόσιους εξήντα τρεις χιλιάδες ανέργους; Όταν τα νούμερα και οι αριθμοί μιλούν, τα λόγια περισσεύουν. Το άρθρο είναι από τις εφημερίδες «ΓΝΩΜΗ» και «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΘΡΑΚΗ» της περιοχής μου, με ημερομηνίες γύρω στις 14 Μαρτίου του 2014.

Δώστε χρήματα, ανακεφαλαιώστε τις τράπεζες, αλλά πρέπει κάποια στιγμή να δώσουμε χρήματα στους επιχειρηματίες. Και βλέπω εδώ σ' αυτό το νομοσχέδιο «οι δραστηριότητες πιστωτικών ιδρυμάτων που υπόκεινται σε αμοιβαία αναγνώριση μεταξύ άλλων θα είναι και η χορήγηση δανείων». Εγώ απ' ό,τι ξέρω, επειδή ακόμη και σήμερα εργαζόμαι, πολλοί φίλοι μου και γνωστοί δεν μπορούν να πάρουν πέντε φράγκα από τις τράπεζες, λίγα χρήματα για να κινηθούν. Επομένως, κάντε κάτι για να μπορέσουν να κινηθούν οι άνθρωποι. Κάντε κάτι να μειωθούν λίγο τα ποσοστά ανεργίας που κάθε μέρα αυξάνονται.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω μία παρένθεση. Θέλω, κύριε Βορίδη, να με ακούσετε προσεκτικά σας παρακαλώ, επειδή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μην κάνετε προσωπικές αναφορές, θα δημιουργηθεί προσωπικό θέμα...

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Όχι, όχι, δεν είναι καθόλου προσωπικές.

Και επειδή το τελευταίο διάστημα ακούστηκαν πολλά για την περιοχή της Θράκης και επειδή ακούγεται πολύ ότι κάποιοι το παίζουν περισσότερο πατριώτες από εμάς, τους λέμε το εξής. Εμείς θέλουμε το παιδάκι που έρχεται από την Αφρική, ζει στη χώρα μας, αγαπάει την Ελλάδα, θέλει να μείνει εδώ και να ζήσει όπως και εμείς. Αλλά δεν μπορώ, βάσει της ελεύθερης Θράκης εδώ, να βλέπω κάποια δημοσιεύματα, τα οποία θα καταθέσω στα Πρακτικά, για γκρίζους λύκους. Δεν μπορώ να βλέπω τον Πρόεδρο της νεολαίας της Νέας Δημοκρατίας, τον Χασάν Χασάν, δεν μπορώ να βλέπω φωτογραφίες συναδέλφων Βουλευτών, «με ανεξάρτητο κράτος της Θράκης». Εάν δεν τους αρέσει η Ελλάδα μας, η Θράκη μας, να την κάνουν με ελαφρά πηδημάκια. Για να τελειώνει μια και καλή αυτή η κατάσταση, διότι ο ελληνικός λαός περνάει δύσκολες καταστάσεις και πάνω στην περιοχή μας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Επί του νομοσχεδίου, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Επί του νομοσχεδίου, κύριε Πρόεδρε, πολύ σωστά.

Και το νομοσχέδιο νομίζω ότι έχει να κάνει με τα οικονομικά των ανθρώπων. Θα παρακαλούσα να βρεθούν τρόποι να δοθούν κίνητρα στους ελεύθερους επαγγελματίες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όταν λέει εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ, και εκτός νομοσχεδίου να είναι, δεν πειράζει.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έτσι, έτσι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μη διακόπτετε.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, η τακτική σας να φορολογείτε τους ανθρώπους έχει φθάσει στα όριά της, δεν πάει άλλο. Οι άνθρωποι δεν έχουν πλέον την οικονομική δυνατότητα να αντεπεξέλθουν σε αυτήν την τακτική σας. Δώστε κίνητρα. Κατεβάστε ιδέες -είστε ένα ολόκληρο επιτελείο οικονομολόγων- να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας, να μειωθούν τα ποσοστά ανεργίας και να είστε σίγουροι ότι εάν ο κόσμος έχει δουλίτσα, θα πληρώσει τους όποιους φόρους βάλετε. Αυτή, όμως, η τακτική δεν μπορεί να συνεχιστεί. Οι άνθρωποι έχουν φθάσει στα όριά τους.

Τελικά αποδείχθηκε ότι ο καλύτερος οικονομολόγος, ο καλύτερος διαχειριστής των οικονομικών, ήταν η αγράμματη η μάνα μας, η αγράμματη η γιαγιά μας που έχουν φθάσει στο σημείο σήμερα να στηρίζουν οικονομικά τις περισσότερες οικογένειες. Οι μεγάλοι οικονομολόγοι στη χώρα μας, όπου επενδύσαμε εμείς τα λεφτά μας, δυστυχώς μας διέλυσαν. Επομένως, κάντε κάτι να αλλάξει αυτή η τακτική, να αλλάξει όλη η κατάσταση, για να μπορούμε και εμείς να κυκλοφορούμε, να βλέπουμε τους φίλους μας

και συναδέλφους μας να έχουν λίγη δουλίτσα και πραγματικά να μπορέσουμε να κάνουμε κάτι γι' αυτούς. Η κατάσταση είναι πολύ δύσκολη.

Έχω αρκετά θέματα ακόμα, αλλά σημασία έχει να βρείτε τρόπους να ενισχύσετε τις τράπεζες με το σκεπτικό να είναι η τράπεζα κοντά στον πολίτη και να χρηματοδοτήσει την προσπάθειά του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μαρίνος Ουζούνιδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ο κ. Βλαχογιάννης έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, Χριστός Ανέστη και χρόνια πολλά! Ακούγοντας τον προλαλήσαντα και τους άλλους προλαλήσαντες Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, καταλαβαίνω ότι μάλλον δεν έχουμε διδαχθεί τίποτα από τα λάθη μας.

Μας διάβασε και κατέθεσε ένα αίτημα του Δημάρχου Σαμοθράκης ότι έχει οικονομικό πρόβλημα ο δήμος του. Μα, υπήρχε εποχή που δεν είχε οικονομικό πρόβλημα κάποια τοπική αυτοδιοίκηση; Να ξεχάσουμε ότι, στις εποχές των «παχέων αγελάδων», όταν η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή –θυμάμαι το 2008, 2007- έδινε κάποιες αυξήσεις, εσείς φωνάζατε «ψίχουλα», «ένα κουλούρι την ημέρα στα περήφανα γηρατειά» και λοιδορούσατε τη γενιά των 750 ευρώ; Θεωρούσατε ευτελές το ποσόν, με αποτέλεσμα ο λαός να μας καταψηφίσει, να μας δώσει 33% τότε και να δώσει σε άλλους μεγαλύτερα ποσοστά.

Τώρα, εσείς έρχεστε και συνεχίζετε αυτήν την πολιτική, πάλι ότι υπάρχουν οικονομικά προβλήματα. Μα, ποιος είπε ότι δεν υπάρχουν οικονομικά προβλήματα; Όμως, μπορούμε να φανταστούμε ποια θα ήταν η κατάσταση της χώρας αν αυτή η πλευρά –δηλαδή τα δύο κόμματα- δεν έβαζε μπροστά το εθνικό συμφέρον και όχι το κομματικό; Πού θα ήταν η Ελλάδα σήμερα; Θα υπήρχε δήμαρχος για να ζητήσει ενίσχυση, κύριε συνάδελφε;

Αναφερθήκατε στα θέματα της Θράκης. Κοιτάξτε να δείτε. Αυτά τα ευαίσθητα θέματα καλό είναι να τα αγγίζουμε και να τα προσεγγίζουμε με τη δέουσα προσοχή και σοβαρότητα.

Πιστεύω ότι όλοι αγαπάμε το ίδιο την Ελλάδα και θέλουμε το καλό του ελληνικού λαού και των Θρακιωτών. Αυτή η Κυβέρνηση –να μην ξεχνάμε- η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 1992 κατήγγινε τις μπάρες –δηλαδή ο κ. Βαρβιτσιώτης, ο τότε Υπουργός Εθνικής Άμυνας, και ο Κώστας Μητσοτάκης- που ήταν τα γκέτο και προσπάθησε πραγματικά να επιβάλλει ισονομία και ισοπολιτεία στη Θράκη.

Έγιναν λάθη, τραγικά λάθη, διαχρονικά. Καλό είναι να διδαχθούμε από αυτά ώστε να μην τα επαναλάβουμε. Επίσης, καλό είναι να ομονοήσουμε εκεί που πρέπει για το καλό της Θράκης και για το καλό του Ελληνισμού και ό,τι προτάσεις έχουμε να τις καταθέσουμε. Είμαστε ανοικτοί, αλλά δεν προσφέρεται αυτό το θέμα για κομματική αντιπαράθεση και εκμετάλλευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Προς αποκατάσταση, ήταν επί Αρσένη, Υπουργού Άμυνας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Συνεργαζόμενοι ήταν!

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έρχομαι επί του νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι Βουλευτές.

Είναι πάρα πολύ θετικό, κύριε Υπουργέ, ότι έρχεται αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο προσαπεί να βάλει στέρεες βάσεις στο τραπεζικό σύστημα της χώρας μας, γιατί ας μην ξεχνάμε ότι τα αίτια της οικονομικής κρίσης είναι πολλά. Οι αφορμές ήταν συγκεκριμένες και για την πρώτη οικονομική κρίση του 2008 με τη Lehman Brothers και για την κρίση στην Ιρλανδία, που κυρίως ήταν κρίση του πιστωτικού συστήματος. Και η κρίση στην Ελλάδα, μερικώς, οφείλεται και στο πιστωτικό σύστημα.

Επομένως, πρέπει το πιστωτικό σύστημα να διέπεται από κανόνες, τους οποίους θα πρέπει να τηρεί απαρέγκλιτα το ίδιο το πιστωτικό σύστημα και η πολιτεία με τα αρμόδια όργανα της θα πρέπει να εποπτεύει, έτσι ώστε να μην υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι μπορεί να παρεκκλίνει κάποιος από αυτούς τους κανόνες.

Υπάρχουν πολλά σκοτεινά σημεία στη λειτουργία του πιστωτικού τομέα, ας μην γελιόμαστε. Δεν έχει διερευνηθεί πλήρως ο ρόλος των εποπτευουσών αρχών για την κατάντια ή την κατάσταση του πιστωτικού τραπεζικού συστήματος στη χώρα μας, αλλά όλα στην ώρα τους. Αυτό που προείχε ήταν να στηριχθεί το τραπεζικό σύστημα και το κάναμε κατά τρόπο στέρεο, έτσι ώστε να θεωρείται σήμερα το ελληνικό τραπεζικό σύστημα απόλυτα ασφαλές, να προσελκύει και πάλι καταθέσεις και από το εσωτερικό και από το εξωτερικό και τα όποια τεστ γίνονται, να βρίσκουν αυτό το σύστημα ανθεκτικό και σίγουρο για το αύριο.

Το ότι έρχεται η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση και επιβάλλει ευρωπαϊκούς κανόνες πλέον στα κράτη-μέλη, έτσι ώστε να είναι ενιαίοι αυτοί οι κανόνες και να τηρούνται με αυστηρότατο και απαρέγκλιτο τρόπο είναι απόλυτα θετικό για τη χώρα μας. Για αυτό, αφήστε τα να μην και ψηφίστε το νομοσχέδιο. Όσο μεγαλύτερη πλειοψηφία πάρει αυτό το σχέδιο νόμου, αυτός ο νόμος, τόσο καλύτερο θα είναι για τη χώρα μας, τόσο μακρύτερα θα πάει στο χρόνο, θα αντέξει, γιατί θα έχει την ευρύτερη στήριξη της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Τίθενται κανόνες για την ίδρυση υποκαταστημάτων στο εξωτερικό. Υπήρχε μία επέκταση αμφίβολης σκοπιμότητας και χρησιμότητας, με αποτέλεσμα να σπαταληθεί πολύτιμο ανθρώπινο και χρηματικό κεφάλαιο σε έωλες επενδύσεις –και αυτά τα πλήρωσε ο ελληνικός λαός από το υστέρημά του. Άρα θα πρέπει να ελέγχουμε πώς επεκτείνεται το πιστωτικό σύστημα στο εξωτερικό, πώς ιδρύονται νέα υποκαταστήματα και πώς εποπτεύονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος θα αναφερθώ σε κάποιες τροπολογίες. Είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι έρχεται τροπολογία για τη φορολόγηση των περιστασιακά εργαζομένων με το καθεστώς των μισθωτών και όχι των ελεύθερων επαγγελματιών, γιατί αλλιώς θα έπρεπε να πληρώνουν από το πρώτο ευρώ, και αυτό θα ήταν καθ' όλα άδικο. Είναι προς τιμήν του Υπουργού που φέρνει τέτοια τροπολογία.

Είναι πολύ θετική η τροπολογία για τα ΙΧ που προβλέπει να φορολογούνται και να ταξινομούνται βάσει του πότε κυκλοφόρησαν σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο στην Ελλάδα, γιατί ευνοούνταν όλες οι άλλες χώρες πλην της Ελλάδος.

Είναι πολύ θετική η διάταξη –αν και λοιδορήθηκε- σύμφωνα με την οποία αν κάποιος χρωστάει από κληρονομία και δεν έχει να δώσει χρήματα, μπορεί να παραχωρήσει ένα ακίνητο ίσης αξίας. Είναι πάρα πολύ θετικό αυτό. Το γιατί λοιδορήθηκε, δεν μπόρεσα να το καταλάβω.

Η διάταξη για τους γιατρούς είναι πάρα πολύ θετική. Είχαμε δεσμευθεί απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους που παρείχαν επί τόσα χρόνια τις υπηρεσίες τους στον ΕΟΠΥΥ και η διάταξη δίνει διακρίσεις επισκέψεις σε αυτούς τους γιατρούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θέλετε κι άλλο χρόνο, κύριε Βλαχογιάννη;

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ναι, μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ζητήστε το. Δεν είναι κακό να το ζητάμε.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εντάξει, αλλά παρακαλώ αν είναι εύκολο να μην συνεχίσει να κτυπάει το κουδούνι, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πάρα πολύ θετικό το γεγονός ότι περιορίζονται τα κωλύματα εκλογιμότητας –χρονικά- για τους αιρετούς της αυτοδιοίκησης. Έχω, όμως, μία ένσταση στην τροπολογία αυτή –δεν είναι εδώ ο αρμόδιος Υπουργός- ότι καταργεί το όριο εμφανίσεων στα μέσα ενημέρωσης των υποψηφίων δημάρχων και των περιφερειαρχών.

Πιστεύω ότι το πολιτικό σύστημα πάλεψε για να επιβάλλει τους περιορισμούς εμφανίσεων στα τηλεοπτικά μέσα για να εξασφαλίσει μία ελάχιστη ισονομία μεταξύ αυτών που έχουν πολύ χρήμα και αυτών που δεν έχουν. Είναι λάθος να φέρουμε τέτοια τροπολογία. Θα ήθελα να την ξανασκεφτείτε, κύριε Υπουργέ, και εσείς και οι αρμόδιοι Υπουργοί.

Δεν νομίζω ότι αυτό που λείπει σήμερα από τους υποψηφίους δημάρχους και περιφερειάρχες είναι οι περισσότερες εμφανίσεις στα μέσα. Γιατί οι περισσότερες εμφανίσεις στα μέσα σημαίνουν περισσότερα χρήματα και ας μην γελιόμαστε έτσι ελέγχεται πλήρως το πολιτικό χρήμα και δη το μαύρο πολιτικό χρήμα. Καλό είναι να μείνει ο νόμος ως έχει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος, κ. Παπακώστα-Σιδηροπούλου, για επτά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Χρόνια πολλά σε όλους τους συναδέλφους όλων των πτερύγων της Βουλής!

Θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ως γενική παρατήρηση για το νομοσχέδιο που εισάγεται σήμερα προς συζήτηση ότι έχω επισημάνει ορισμένες ρυθμίσεις, οι οποίες θεωρώ ότι είναι εξόχως σημαντικές.

Παραδείγματος χάριν, αγαπητοί συνάδελφοι, η ενσωμάτωση της οδηγίας 2013/36 της Ευρωπαϊκής Ένωσης που παράλληλα καταργεί και το ν.3601/2007, εισάγει το εξής καινούριο: Θεσπίζονται κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας. Αυτό τι σημαίνει; Ότι αποτελεί μία επιπρόσθετη ισχύ στις άλλες απαιτήσεις των ιδίων κεφαλαίων, δηλαδή προστίθεται το απόθεμα ασφαλείας διατήρησης κεφαλαίου, σύμφωνα με το οποίο τα πιστωτικά ιδρύματα, στο βαθμό που η κεφαλαιακή τους βάση δεν καλύπτει αυτό το απόθεμα, απαγορεύεται να μοιράζουν μερίσματα μέχρι να το καλύψουν.

Επιπλέον, εισάγεται η δυνατότητα να διασφαλίζεται ότι τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα σε περιόδους πιστωτικής επέκτασης κτίζουν την κεφαλαιακή τους βάση, ώστε να μπορούν να χρησιμοποιούν –και εδώ είναι το πολύ σημαντικό– τα κεφάλαια αυτά σε περιόδους ύφεσης. Αυτή, κύριοι συνάδελφοι, είναι μια εξαιρετική ρύθμιση, η οποία νομίζω ότι διασφαλίζει, κατ' αρχάς όπως είπα προηγουμένως, τα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω ότι είναι πολύ σημαντικό αυτό που θέλετε να κάνετε με το συμψηφισμό ΦΠΑ μεταξύ ιδιωτών και δημοσίου, αλλά και ανάμεσα σε ιδιώτες. Κύριε Υπουργέ, απευθύνομαι σε εσάς, παρά το γεγονός ότι πρέπει να απευθυνθώ στο Προεδρείο και στους αγαπητούς συναδέλφους, για να σας πω ότι: αυτό ήταν ένα πάγιο αίτημα των παραγωγικών τάξεων του επιχειρηματικού και εμπορικού κόσμου και είναι θετικό που το υιοθετείτε.

Θέλω, όμως, να σας ρωτήσω, για ποιο λόγο οι οικοδομικές επιχειρήσεις, για παράδειγμα, είναι η μόνη περίπτωση επιχειρήσεων, στις οποίες επιβάλλεται ΦΠΑ 23% στο κόστος των απούλητων διαμερισμάτων –είναι ο ΦΠΑ αυτοπαράδοσης που είχαμε ξανασυζητήσει– χωρίς να γίνεται πρώτη χρησιμοποίησή του ακινήτου με ιδιοκατοίκηση, μίσθωση, δωρεάν παραχώρηση ή άλλη αιτία, αλλά με μόνο κριτήριο ότι παρήλθε η τετραετία από την αποπεράτωση της οικοδομής; Κύριε Υπουργέ, θα πρότεινα να επεκταθεί αυτή η υπουργική τροπολογία και στις οικοδομικές επιχειρήσεις, οι οποίες, όπως προανέφερα, έχουν αυτό το ζήτημα.

Επίσης, θέλω να μου επιτρέψετε, κύριοι συνάδελφοι, να εστιάσω –διότι είναι επί της αρχής η συζήτηση– στοχευμένα σε συγκεκριμένες ρυθμίσεις, οι οποίες επιδιώκουν να λύσουν προβλήματα της καθημερινότητας.

Έχω καταθέσει κατ' επανάληψη, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, προς το αρμόδιο Υπουργείο τροπολογία η οποία αφορά στην αποκατάσταση της αδικίας σε βάρος των αντισυνταγματάρχων που προέρχονται από την Παραγωγική Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών Στρατού.

Κύριε Υπουργέ, έκανα ερώτηση προς το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Με κατηγορηματικό τρόπο σας λέω ότι η εν λόγω τροπολογία δεν ενέχει οικονομική επιβάρυνση. Πρόκειται, απλώς, για αποκατάσταση για λόγους ηθικούς και για λόγους ισονομίας.

Τώρα, όσον αφορά την τροπολογία για τα επιμελητήρια, την οποία έχω την τιμή να υπογράψω πρώτη. Η ανάγκη τα επιμελη-

τήρια να παίξουν το ρόλο που τους αναλογεί σε αυτούς του καιρούς, στους οποίους επιδιώκουμε την ανάπτυξη και την πραγματική αναβάθμιση του ρόλου τους, νομίζω ότι είναι ικανή και αναγκαία συνθήκη, έτσι όπως έχει διατυπωθεί από όλους τους συναδέλφους. Εκατόν ογδόντα πέντε Βουλευτές την προσυπογράφουν.

Έχουμε κι άλλα δύο σημεία, στα οποία θέλω να εστιάσω την προσοχή μου.

Αναφορικά με την τροπολογία για τα ΤΕΟ, πρέπει να σας πω ότι ο κ. Χρυσοχοϊδης –σε επικοινωνία που είχε μαζί μου, επειδή έχω την ευθύνη της κατάθεσης της τροπολογίας, την οποία συνηγορούν συνάδελφοι– συμφωνεί με το περιεχόμενο της τροπολογίας. Αυτό θέλω να το καταθέσω. Θα το καταθέσουν κι άλλοι συνάδελφοι.

Τι προτείνουμε; Ποιο είναι το φοβερό διακύβευμα; Το φοβερό διακύβευμα είναι να μπορέσουμε τριάντα εννέα άτομα –ακούστε τον αριθμό των ανθρώπων– στο σύνολο να τεθούν σε διαθεσιμότητα –δεν είναι πια εργαζόμενοι– για όσο χρονικό διάστημα κρίνει η Βουλή και το Υπουργείο, πλην όσων υπαλλήλων εμπίπτουν στις εξαιρέσεις της παραγράφου 2, περίπτωση δ' του άρθρου 90 του ν.4172/2013, όπως ισχύει, και εν συνεχεία να μεταφερθούν με την ίδια εργασιακή σχέση σε κενές θέσεις, όπου υπάρχουν, ή σε αντίθετη περίπτωση σε συνιστώμενες για τον σκοπό αυτό στη διοίκηση της αντίστοιχης χωροταξικής περιφέρειας ή σε οποιοδήποτε άλλο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου ή σε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία. Κύριε Πρόεδρε κι αγαπητοί συνάδελφοι, πρόκειται για προσωπικό, το οποίο έχει προσληφθεί μέσω διαγωνισμού ΑΣΕΠ και διαθέτει εξειδίκευση.

Τέλος, έχει επανακατατεθεί το δεύτερο σκέλος της τροπολογίας για τη μητρότητα. Προτείνουμε, εφόσον ο Υπουργός δεν έκανε δεκτή την πλήρη εξαίρεση από τη διαθεσιμότητα των εγκύων γυναικών και των γυναικών σε λοχεία, την παράταση της διαθεσιμότητας όχι για δώδεκα, αλλά για δεκαοχτώ μήνες από την ημέρα του τοκετού και μετά από αυτό να έχουν τη δυνατότητα οι εργαζόμενες να επιστρέφουν στην εργασία τους κατά προτεραιότητα.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχει μία διάταξη που αφορά την ΠΑΣΕΓΕΣ, για χρηματοδότησή της από κρατικούς πόρους. Θυμίζω τη δέσμευση του Πρωθυπουργού τον Δεκέμβριο του 2012, ο οποίος είχε πει ότι αυτό το θέμα κλείνει οριστικά και αμετακλήτως και ότι αυτή η κρατική επιχορήγηση θα πηγαίνει πλέον στα παιδιά των πολυτέκνων οικογενειών, των αγροτών, των αγροτικών περιοχών. Και αυτό είναι μία δέσμευση του Πρωθυπουργού και νομίζω ότι αυτή η διάταξη πρέπει να αλλάξει και να κινηθεί σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Κατά τα άλλα, θεωρώ ότι το νομοσχέδιο –και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε– διαπνέεται από τη φιλοσοφία της τακτοποίησης θεμάτων τα οποία εκκρεμούν στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης προς μια γενικότερη πολιτική, η οποία θα μας οδηγήσει, απαλλαγμένους από εκκρεμότητες και βάρη, εάν θέλετε, του παρελθόντος, σε μία διαδικασία αναπτυξιακή, συμμετοχική όλης της ελληνικής κοινωνίας με εργαλείο τον νόμο, ο οποίος θα μπορεί να δίνει τη δυνατότητα στην κοινωνία των πολιτών να λειτουργήσει διευκολυντικά, κινητροδοτικά, έτσι ώστε πραγματικά να επιτύχουμε επιτέλους την ανάπτυξη, ενισχύοντας το χρηματοπιστωτικό μας σύστημα και όλες τις δυνατότητες τις οποίες πρέπει να δώσουμε στις Ελληνίδες και στους Έλληνες σε μια καινούργια, μεταμνημονιακή εποχή, στην οποία πρέπει να σταθούμε μόνοι μας, στα πόδια μας, αξιοπρεπώς και με προοπτική.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Παπακώστα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘ'ΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖ'ΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί – συνοδοί από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Ωραιοκαστρου Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Στέφανος Σαμοΐλης για επτά λεπτά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η τοποθέτηση της συναδέλφου της Νέας Δημοκρατίας κ. Ασημακοπούλου ήταν κατά την άποψή μου πολύ ενδεικτική, με την έννοια ότι από την τοποθέτησή της φάνηκε ότι αυτό που την ενόχλει στις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ζητάει τον δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο του τραπεζικού συστήματος. Για φανταστείτε Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου να παρεξηγούνται, όταν κάποιοι άλλοι Βουλευτές ζητούν τον κοινωνικό και δημόσιο έλεγχο του τραπεζικού συστήματος και μάλιστα σε μια στιγμή που η χώρα στενάζει, αγαπητοί συνάδελφοι!

Η χώρα έχει γονατίσει, ο ελληνικός λαός έχει φτωχύνει, το ΑΕΠ μειώθηκε 25%. Όμως, οι προθέσεις και οι νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις γίνονται πια και νομοθεσία με το άρθρο 168, που ουσιαστικά απαλλάσσει από τη φορολογία μεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων των τραπεζών που μεταβιβάζονται λόγω εξυγίανσης σε άλλα πιστωτικά ιδρύματα, βλέπε Πειραιώς-Αγροτική Τράπεζα. Είναι το σκάνδαλο των σκανδάλων, το έγκλημα των εγκλημάτων, αγαπητοί συνάδελφοι. Είναι τεράστιο έγκλημα, διότι σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται για διαδικασία ισότιμης διαπραγμάτευσης σύμφωνα με τους όρους που εσείς αρέσκεστε να λέγετε, αλλά για χάρισμα περιουσιακών στοιχείων από το ένα πιστωτικό ίδρυμα στο άλλο.

Επιπλέον, ορίζεται πρόσθετη χρηματοδότηση για τη διαφορά ενεργητικού-παθητικού λόγω διάσπασης σε «καλό» και «κακό» κομμάτι. Και υπενθυμίζουμε για άλλη μια φορά την περίπτωση της Αγροτικής. Δεν έγινε ισότιμη διαπραγμάτευση, αλλά χαρίστηκαν περιουσιακά στοιχεία πάνω από 1 δισεκατομμύριο στην Τράπεζα Πειραιώς.

Γι' αυτό διαμαρτύρεστε, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι βασική του θέση και αρχή είναι ο έλεγχος, ο κοινωνικός και δημόσιος, του τραπεζικού συστήματος, αφού χαρίσατε ένα δισεκατομμύριο στην Τράπεζα Πειραιώς μ' ένα παρακλητικό χαμηλό αντάλλαγμα 95 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ η τρέχουσα αξία της περιουσίας της Αγροτικής υπολογίζεται ότι ξεπερνά το 1,5 δισεκατομμύριο. Έγκλημα!

Η αποτίμηση ήταν προσωρινή κ.λπ.. Εγώ θα έλεγα και κάτι άλλο, επειδή επί του νομοσχεδίου λέμε για τη Βασιλεία II και ότι η Βασιλεία III είναι καλύτερη. Εντάξει! Το θέμα είναι ότι η Βασιλεία II δεν προστάτευσε το τραπεζικό σύστημα. Αυτές οι συνθήκες, αυτοί οι κανονισμοί φτιάχτηκαν από τραπεζίτες και εξυπηρετούν τους τραπεζίτες. Απόδειξη είναι το πού έχει έλθει η χώρα, πού έχει έλθει ο ελληνικός λαός. Γιατί καλό είναι να μιλάμε για δισεκατομμύρια, αλλά μην ξεχνάμε ότι υπάρχουν δύο εκατομμύρια άνεργοι στη χώρα μας, μην ξεχνάμε ότι τα «λουκέτα» συνεχίζονται, παρά τα επανειλημμένα success stories, τα οποία αρέσκεστε να προβάλλετε και να λέτε, παρά την ελεγχόμενη έξοδο στις αγορές της χώρας.

Αν είναι δυνατόν να υπάρχει αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα –υποτίθεται– το οποίο έχουμε, αλλά να χρωστάμε και πέντε δισεκατομμύρια στους ιδιώτες. Το κράτος, ταυτόχρονα, είχε και πρωτογενές πλεόνασμα. Μα, πώς γίνεται αυτό το πράγμα; Δεν γίνεται. Είναι λογιστική αλχημεία αυτό το οποίο έχετε κάνει.

Όμως, αν θέλετε και στο ίδιο αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο μας φέρατε να ψηφίσουμε, υποτιμάτε τον ρόλο της Βουλής. Η Βουλή υποτιμάται με αυτό εδώ το νομοσχέδιο, διότι παρ' όλο ότι το ελληνικό δημόσιο έχει δώσει δισεκατομμύρια δισεκατομμυρίων στις τράπεζες, δεν του δίνετε το δικαίωμα του ελέγχου. Ο μοναδικός ο οποίος μπορεί να ελέγχει είναι η Τράπεζα της Ελλάδος και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι αυτά πρέπει να αλλάξουν και γι' αυτό παλεύουμε, για δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο του τραπεζικού συστήματος.

Όμως, ας δούμε λιγάκι και τι έκαναν οι τράπεζες το προηγούμενο διάστημα. Ενίσχυσαν την αποδιάρθρωση της παραγωγικής βάσης, ακολουθώντας μια πολιτική που υποστήριξε πλήρως τα συμφέροντα της εγχώριας διαπλοκής. Μην τα ξεχνάμε αυτά και δεν τα θυμόμαστε. Νομιμοποίησαν και πολλές φορές επιβράβευ-

σαν τη φοροδιαφυγή και τη «μαύρη» οικονομία. Διευκόλυναν τη φυγή στο εξωτερικό μεγάλου μέρους του κινητού πλούτου και των κερδών –με τη Βασιλεία II αυτά– που είχαν συσσωρευτεί κατά τη διάρκεια των τελευταίων τριών δεκαετιών. Η έξοδος των κεφαλαίων έλαβε χώρα χωρίς να ληφθούν μέτρα ελέγχου. Είχαμε τη Βασιλεία II. Δεν τα ελέγχετε ούτε σήμερα με τη Βασιλεία III.

Το σημαντικότερο είναι ότι δεν προβλέπεται κανένας περιορισμός για τις συμμετοχές των πιστωτικών ιδρυμάτων σε offshore εταιρείες, που αποτελούν σημαντικό πρόβλημα παράνομου πλουτισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει απαγορευτική διάταξη για την κατοχή οποιασδήποτε συμμετοχής και ποσοστού σε παρόμοιες εταιρείες από τις τράπεζες. Επιπλέον, πρέπει να εξετασθεί από τις αρμόδιες αρχές η δραστηριότητα των υπαρχουσών εγχώριων εταιρειών και οι συναλλαγές τους με τη μητρική και άλλες θυγατρικές εταιρείες των ομίλων. Η Τράπεζα της Ελλάδος δεν έχει απαντήσει ποτέ επ' αυτού του θέματος. Τι έχει να μας πει;

Θα ήθελα να κλείσω σε δευτερόλεπτα την ομιλία μου, λέγοντας ότι πραγματικά, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, έχουμε άλλη νοστροπία. Είναι άλλη η στόχευσή μας. Εμείς ξεκινάμε με το λαό και εκεί καταλήγουμε. Εσείς ξεκινάτε από τις τράπεζες και εκεί καταλήγετε, καταδικάζοντας τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Τζαμπζής για επτά λεπτά.

Και θα ολοκληρώσουμε με τον κ. Γλέζο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα απ' όλα Χριστός Ανέστη. Θέλω να ευχηθώ χρόνια πολλά σε όλες και όλους.

Άκουσα με προσοχή τους συναδέλφους από τον ΣΥΡΙΖΑ που τοποθετήθηκαν. Αυτό που θέλω να σχολιάσω είναι η φράση «φτιάχτηκε το νομοσχέδιο αυτό από τους τραπεζίτες». Έγινε εκτενής αναφορά και από τον εισηγητή και από τον κ. Σαμοΐλη για τη Βασιλεία II.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μιλήσουμε απλά στους πολίτες και ας τους πούμε την αλήθεια. Αυτό το νομοσχέδιο έχει εκατόν ογδόντα άρθρα, εκ των οποίων τα εκατόν εξήντα πέντε είναι ενσωμάτωση κοινοτικής οδηγίας. Δηλαδή, είναι ευρωπαϊκός νόμος. Από τα εκατόν ογδόντα άρθρα, τα εκατόν εξήντα πέντε αναφέρονται σε αυτό το θέμα. Από εκεί και πέρα, τα άλλα άρθρα αφορούν συνεταιριστικές τράπεζες, θέματα ΟΤΑ, ρυθμίσεις για το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

Σας άκουσα απλά να καταθέτετε κάποιες αιτιάσεις. Εγώ θέλω να ξεκαθαρίσετε ένα πράγμα και να πείτε ευθέως και σε εμάς και στον ελληνικό λαό, παραμονές των ευρωεκλογών: είστε υπέρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Όσο και αν χαμογελάτε, αυτό δείχνει την αμηχανία σας σε πολλά πράγματα. Διότι μονίμως είστε μια με το ένα πόδι μέσα, μια με το ένα πόδι έξω, αλλά λέτε στην Ελλάδα άλλα λέτε στους συνομιλητές σας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή η τακτική που ακολουθείτε, σας το λέω ξεκάθαρα, θα σας οδηγήσει στο να χάσετε τις ευρωεκλογές.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Μην ανησυχείς!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Τις ευρωεκλογές θα τις κερδίσει η Νέα Δημοκρατία και εσείς θα διαλυθείτε στα εξ'ων συνετάγητε! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό να το ξέρετε. Και τότε θα προκύψουν τα μεγάλα προβλήματα στον δικό σας χώρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοντός ψαλμός αλληλουία. Λέτε πολλά και παρουσάζετε με μια υπεροψία. Έχετε πει πολλά και για τους υποψηφίους σας στις δημοτικές εκλογές. Κοντός ψαλμός αλληλουία! Θα τα δούμε. Θα δούμε πού θα καταποντιστούν οι υποψήφιοι τους οποίους έχετε κατεβάσει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Σε ποιο άρθρο είναι αυτό;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Σας ακούω και θα σας απαντήσω.

Θέλω εδώ να σταθώ και να σχολιάσω ένα πράγμα: παρουσιά-

ζεστε ως το κόμμα, το οποίο έχει δημοκρατικές διαδικασίες, ότι περνούν όλα από την κεντρική σας επιτροπή και τα όργανά σας. Όμως, εν ριπή οφθαλμού, τη Ρομά υποψήφια την οποία βάλατε και ανακοινώσατε στο ψηφοδέλτιο, κατ' εντολή κάποιων κύκλων τη βγάλατε αμέσως από τα ψηφοδέλτια.

Εκεί ξεχάσατε τα όργανά σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Πάντως αυτό δεν είναι θέμα του νομοσχεδίου. Κύριε Τζαμτζή, τοποθετηθείτε επί του νομοσχεδίου, παρακαλώ.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Επί του νομοσχεδίου, κύριε Πρόεδρε, θέλω να σταθώ σε δύο θέματα. Θέλω να σταθώ σε δύο από τις τροπολογίες που είναι πάρα πολύ σημαντικές. Και οι δύο αφορούν το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Η μία αφορά τις βοσκήσιμες εκτάσεις.

Γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχει σοβαρότατο θέμα απώλειας εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ ενισχύσεων των κτηνοτρόφων και γενικότερα του κλάδου των κτηνοτρόφων.

Η λύση που προτείνεται μέσα από αυτήν την τροπολογία, κύριε Υπουργέ, είναι πολύ σημαντική. Ο χαρακτηρισμός της βοσκήσιμης έκτασης, η χρήση των GIS συστημάτων καταγραφής και γενικότερα το πλάνο που εισάγει η συγκεκριμένη τροπολογία για τον καθορισμό των βοσκήσιμων εκτάσεων δίνει ουσιαστική λύση στο πρόβλημα που έχουμε φέτος.

Τρομακτικό είναι το πρόβλημα, ας μην κλείνουμε τα μάτια. Υπάρχουν ακόμη κτηνοτρόφοι μας, οι οποίοι δεν μπόρεσαν να πάρουν τις ενισχύσεις που έπρεπε -τις δικαιούνται!- και αυτό οφείλεται σε κάποια σημεία που πρέπει να διορθωθούν.

Ε, λοιπόν, αυτή η τροπολογία που εισάγεται -την υπογράφουμε πολλοί συνάδελφοι, μεταξύ αυτών είμαι και εγώ- σας λέω ότι λύνει πραγματικά το πρόβλημα. Και εδώ η συνεργασία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και του ιδίου του Υπουργού ήταν πολύ σημαντική, γιατί δίνει λύση στο πρόβλημα των κτηνοτρόφων και επιπλέον δίνει τη λύση, ώστε να μη χαθούν εκατοντάδες εκατομμυρίων ευρώ ενισχύσεις για τους κτηνοτρόφους.

Το δεύτερο θέμα στο οποίο θέλω να αναφερθώ είναι η δεύτερη τροπολογία την οποία υπογράφουν οι συνάδελφοι Κόλλιας και Κασσής. Ενδεικτικά, βέβαια, την υπογράφουν, γιατί όλοι μας συμφωνούμε.

Υπάρχουν κάποια θέματα στα οποία θέλω να σταθώ. Το θέμα των δημοπρατηρίων είναι πάρα πολύ σημαντικό. Έχουμε μείνει πίσω ως χώρα. Από το 1992 με την ιδιότητα του δημάρχου -πιστέψτε με, κύριε Υπουργέ- παλεύουμε στο Δήμο της Σκύδρας να δημιουργήσουμε δημοπρατήριο. Έχουμε δει πώς δουλεύουν στην Ευρώπη. Τα πιο μεγάλα δημοπρατήρια, το Greenery φερ' ειπείν στην Ευρώπη, που είναι στην Ολλανδία, στη Χάγη, τα έχουμε επισκεφθεί.

Ο θεσμός πολύ σωστά εισάγεται με την τροπολογία αυτή και όλες οι αναφορές που γίνονται και για τις ΑΣΟ και για τις συμ-πράξεις των αγροτών και για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς είναι σωστές.

Είναι μία τροπολογία που δίνει λύση σε πάρα πολλά προβλήματα που αφορούν την οργάνωση, τη λειτουργία, αλλά και την εμπορία και τη δυνατότητα εμπορίας των αγροτικών μας προϊόντων μέσα από τους συνεταιρισμούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου μισό λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε ότι έχουμε μπροστά μας τη νέα ΚΑΠ. Πρέπει να έχουμε σωστά δομημένο συνεταιριστικό κίνημα, σωστά δομημένες οργανώσεις που να μη βουλιάζουν στα χρέη, να έχουν τη δυνατότητα να έχουν τίμιους ανθρώπους στις διοικήσεις, να έχουν ξεκάθαρες θέσεις, για να μπορέσουμε μέσα από τη νέα ΚΑΠ να λειτουργήσουμε και να ανεβαίνουμε συνεχώς στον αγροτικό τομέα.

Είναι πολύ σημαντικό, κύριε Υπουργέ, γιατί τα τελευταία χρόνια έχει γίνει μια πολύ μεγάλη προσπάθεια. Συνεχώς αυξάνουμε τις εξαγωγές μας. Πρέπει να συνεχίσουμε σε αυτήν την κατεύθυνση.

Το μόνο που θέλω να επισημάνω είναι αυτό το οποίο ήδη έχει αναφερθεί. Παλαιότερα ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε στο θέμα

των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Εγώ εξαιρώ την ΠΑΣΕΓΕΣ. Η ΠΑΣΕΓΕΣ έχει κάνει και κάνει πολύ μεγάλο έργο. Είναι μία οργάνωση που πραγματικά δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από ευρωπαϊκές οργανώσεις. Υπάρχουν, όμως -επειδή δεν κρύβομαι πίσω από το δάχτυλό μου- και η ΣΥΔΑΣΕ και η ΓΕΣΑΣΕ. Είναι συνδικαλιστικές οργανώσεις ουσιαστικά κομματικές, για να το πούμε έξω από τα δόντια. Εδώ υπήρξε δέσμευση από πλευράς Πρωθυπουργού ότι τα ποσά χρηματοδοτήσεων προς αυτές τις οργανώσεις θα πάνε σε πολύτεχνες αγροτικές οικογένειες, σε παιδιά πολύτεχνων αγροτικών οικογενειών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι θα πρέπει να προσεχθεί αυτό το σημείο και ότι θα πρέπει να προσεχθεί και να διορθωθεί αυτή η διάταξη.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Τζαμτζή.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Μανώλης Γλέζος για επτά λεπτά.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, σε αυτόν τον παρεμβατικό λόγο μου -καταλαβαίνετε τι εννοώ- είμαι υποχρεωμένος να σας θυμίσω ότι εχθές συμπληρώθηκαν εβδομήντα τρία χρόνια από την εισβολή των γερμανικών στρατευμάτων στην Αθήνα και την κατάληψή της.

Παράλληλα, υπήρξαν τρεις αντιστασιακές πράξεις, τις οποίες είμαι υποχρεωμένος να αναφέρω:

Πρώτη αντιστασιακή πράξη ήταν η δήλωση του Αρχιεπισκόπου Χρύσανθου, Μητροπολίτη Αθηνών και πάσης Ελλάδος, προς τον προδότη στρατηγό Καβράκο, ο οποίος τον κάλεσε να παραστεί στην παράδοση των Αθηνών. Η απάντηση του Χρύσανθου ήταν: «Η ελληνική Εκκλησία παρίσταται στην απελευθέρωση των χωρών και όχι στη σκλαβιά τους». Πρώτη αντιστασιακή ενέργεια, με πράξη και λόγο συγκεκριμένο.

Δεύτερη αντιστασιακή πράξη: Οι πρωτοετείς σπουδαστές της Σχολής Ευελπίδων, οι οποίοι είχαν παραμείνει εκεί, γιατί η δεύτερη τάξη και η τρίτη είχαν σταλεί στο μέτωπο, πήραν εντολή από τον ίδιο προδότη στρατηγό, τον Καβράκο, να παίξουν τον ρόλο των αστυνομικών, για να μην υπάρχουν ενοχλήσεις στα γερμανικά στρατεύματα που εισβάλλουν στην Αθήνα. Αρνήθηκαν, πήραν τη σημαία τους, κατέβηκαν στον Πειραιά, βρήκαν ένα καράβι και πήγαν στην Κρήτη όπου αντιμετώπισαν πολεμώντας την επίθεση των γερμανικών στρατευμάτων στην Κρήτη.

Τρίτη αντιστασιακή πράξη: Παρά την εντολή να παραμείνει στον στόλο, στο ναύσταθμο το πολεμικό «ΑΒΕΡΩΦ», το πλήρωμα έκανε επανασταση, συμμετείχε και η ηγεσία του καραβιού και όλοι μαζί έφυγαν και πήγαν στην Κρήτη και από εκεί στη Μέση Ανατολή.

Τρεις αντιστασιακές πράξεις την πρώτη ημέρα -σαν χτες- που κατελήφθη η Αθήνα από τα γερμανικά στρατεύματα εισβολής.

Σε λίγες ημέρες, όμως, έχουμε την 1^η Μαΐου, ημέρα της έναρξης των εργατικών αγώνων και της κατοχύρωσης του οκταώρου, που θα γιορταστεί σε όλο τον κόσμο.

Εδώ στην Ελλάδα το 1944 οι Γερμανοί κατακτητές εκτέλεσαν διακόσιους κομμουνιστές. Βεβαίως, η αναφορά στην προσφορά και τη θυσία αυτών των διακοσίων δεν είναι για να τιμήσουμε το Κομμουνιστικό Κόμμα. Ανήκει σε όλο το έθνος η προσφορά αυτή, γιατί είναι μία σημαντική θυσία και δεν μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια μας ποτέ μπροστά σε αυτά τα γεγονότα. Ακολούθησαν και άλλες εκτελέσεις, όλο τον Μάιο εδώ στην Αθήνα και σε άλλα μέρη της Ελλάδας. Ας μου επιτραπεί να πω ότι τη 10^η Μαΐου εκτέλεσαν ενενήντα δύο, ανάμεσα στους οποίους δέκα γυναίκες. Ζητάω συγγνώμη, αλλά είμαι υποχρεωμένος να το πω ότι ανάμεσα στους ενενήντα δύο ήταν και ο κατά τρία χρόνια μικρότερος αδελφός μου.

Τα ανέφερα όλα αυτά στον παρεμβατικό λόγο μου -γιατί δεν ξέρω αν θα μου δοθεί άλλη ευκαιρία- για να πω τελικά το εξής: Όλοι οι αγώνες και όλη η προσπάθεια είναι για τους εργαζόμενους, γι' αυτούς που θυσιάζονται, γι' αυτούς που δίνουν τον εαυτό τους προσφορά ή για το κεφάλαιο;

Τελικά, δεν έχει έρθει εδώ ένα νομοσχέδιο που να προτείνει ρυθμίσεις για τους εργαζομένους σε βάρος των τραπεζών. Εδώ

τα πάντα έχουν στόχο το πώς θα σώσουμε τις τράπεζες.

Ξέρω την ευαισθησία σας, αλλά λυπάμαι γιατί είμαι υποχρεωμένος να πω το εξής. Τελικά αυτά που λέω αποτελούν φωνή βοώντος εν τη ερήμω. Επαναλαμβάνω το εξής. Κατανοούμε ή όχι τον ρόλο του χρήματος; Το χρήμα είναι μέσο ανταλλαγής και αντιπροσωπεύει αξιών.

Ποτέ το χρήμα από μόνο του δεν δημιουργεί αγαθά. Τα αγαθά τα δημιουργεί ο εργαζόμενος με την εργασία του. Αυτό το αγνοούμε. Αγνοούμε, δηλαδή, ότι ο κύριος παράγοντας δημιουργίας αγαθών είναι ο εργαζόμενος, με την εργασία του. Και φυσικά το χρήμα είναι αυτό που αντιπροσωπεύει σωστά την αξία της εργασίας. Έχει κάποια σημασία ποιος θα είναι ιδιοκτήτης του. Εμείς δεν θέλουμε να είναι οι τράπεζες ιδιοκτήτες του, αλλά να είναι ο ίδιος ο εργαζόμενος ιδιοκτήτης του χρήματος που αντιπροσωπεύει αξίες.

Συνεπώς για άλλη μία φορά τονίζω τα εξής. Συνεχώς μας κατηγορείτε λέγοντας «πού θα βρείτε τα λεφτά;». Δεν μας ενδιαφέρει πού θα βρούμε τα λεφτά. Άλλο πράγμα μας ενδιαφέρει, πώς θα βάλουμε τον εργαζόμενο να δουλέψει για να παραγάγει αξίες και να παραμείνει ο ίδιος ιδιοκτήτης του χρήματος που θα αντιπροσωπεύει την εργασία του. Αυτό είναι το κύριο θέμα και γι' αυτό αγωνιζόμαστε.

Δεν θα ήθελα να υπερβώ ούτε στο ελάχιστο τον χρόνο που μου αναλογεί. Στον παρεμβατικό αυτόν λόγο μου θα ήθελα να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι κάποτε επιτέλους πρέπει να γίνουμε Ευρωπαίοι, δηλαδή να κάνουμε τι; Να ξεφύγουμε από τον Κύκλωπα που έβλεπε με ένα μάτι και να γίνουμε ανοιχτομάτηδες, γιατί αυτό σημαίνει Ευρωπαίος. Η λέξη Ευρωπαίος αποτελείται από το επίθετο «ευρύς» και το ουσιαστικό του ρήματος οράω – ορώ, δηλαδή ωψ – ωπός.

Να γίνουμε ανοιχτομάτηδες, Ευρωπαίοι δηλαδή, για να μη χαρίσουμε την Ευρώπη σε κανέναν. Η Ευρώπη ανήκει σε εμάς και οι ευρωεκλογές που έρχονται ανοίγουν τον δρόμο για να γίνει αυτό κατανοητό και στην Ελλάδα και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Γλέζο.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Πόσο χρόνο έχω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εάν θέλετε να εξαντλήσετε τον χρόνο σας, έχετε δεκαοκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Όχι, δεν θα μιλήσω τόσο πολύ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατ' αρχάς να απαντήσω στον σεβαστό Μανώλη Γλέζο ότι με το παρόν νομοσχέδιο σαφώς και δεν σώζουμε τους τραπεζίτες. Τους αλλάζουμε όποτε θέλουμε, εάν δεν κάνουν τη δουλειά τους καλά. Προσπαθούμε να σώσουμε τις καταθέσεις του κόσμου και να διασφαλίσουμε την εύρυθμη λειτουργία της οικονομίας.

Με το πρώτο μέρος του παρόντος σχεδίου νόμου ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία η οδηγία 2013/36 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εν λόγω Οδηγία αποτελεί μέρος της δέσμης των νομοθετημάτων που θέσπισε η Ευρωπαϊκή Ένωση με βάση τα διδάγματα από την πρόσφατη κρίση, η οποία κρίση κατέδειξε ότι οι απώλειες στον χρηματοπιστωτικό τομέα μπορεί να είναι εξαιρετικά μεγάλες, όταν μίας περιόδου ύφεσης έχει προηγηθεί μία περίοδος υπερβολικής πιστωτικής επέκτασης.

Η οικονομική κρίση αποκάλυψε τα τρωτά σημεία της ρύθμισης και εποπτείας του τραπεζικού συστήματος σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Ο γενικότερος στόχος των νέων κανόνων είναι η ενίσχυση της ανθεκτικότητας του τραπεζικού τομέα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να είναι σε καλύτερη θέση να απορροφήσει οικονομικούς κλυδωνισμούς, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι οι τράπεζες συνεχίζουν να χρηματοδοτούν την οικονομική δραστηριότητα και την ανάπτυξη.

Επαναλαμβάνω αυτό που είπα πριν στον φίλτατο Ευκλείδη Τσακαλώτο. Προφανώς στο ερώτημά του, αν με το νομοσχέδιο αυτό εμποδίζεται η επόμενη κρίση, απαντώ ότι θα ήταν εντελώς υπερφίαλο να πω «ναι».

Αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να ελαχιστοποιήσουμε τις επιπτώσεις της όποιας επόμενης κρίσης, να μικρύνουμε το εύρος των οικονομικών διακυμάνσεων και κυρίως να μην αφήσουμε τον φτωχό κόσμο να επηρεαστεί από την κρίση, διότι πραγματικά ούτε αυτός την έχει προκαλέσει και άρα να φτιάξουμε ένα δίχτυ ασφαλείας για να προστατεύσουμε τον εργαζόμενο και τις καταθέσεις του. Αυτό κάνουμε τώρα.

Ποια είναι, λοιπόν, τα διδάγματα που αντλήθηκαν από την κρίση;

Πρώτα απ' όλα, η κρίση αποκάλυψε ότι επιβάλλεται συνεργασία των νομισματικών, δημοσιονομικών και εποπτικών αρχών παγκοσμίως. Οι εξελίξεις σε διασυννομιακό επίπεδο εξετάστηκαν πολύ αργά και οι διασυννομιακές επιπτώσεις ήταν πολύ δύσκολο να αναλυθούν και να σταματήσουν.

Δεύτερον, ορισμένα ιδρύματα του χρηματοπιστωτικού συστήματος έδειξαν ανθεκτικότητα και ετοιμότητα να απορροφήσουν τους οικονομικούς κλυδωνισμούς. Αντιθέτως, άλλα ιδρύματα ακόμα και με παρόμοια κεφαλαιακά επίπεδα δεν φάνηκε ότι ήταν σε θέση να προστατευθούν. Οι καθοριστικές διαφορές μεταξύ των δύο βρίσκονται στην ποιότητα, το επίπεδο και τη διαθεσιμότητα της κεφαλαιακής βάσης, τη διαχείριση της ρευστότητας και την αποτελεσματικότητα της εσωτερικής και της εταιρικής τους διακυβέρνησης.

Τρίτον, ανεπάρκειες διεθνών χρηματοπιστωτικών ομίλων διασυννομιακής εμβέλειας ήταν εξαιρετικά δύσκολο να αντιμετωπιστούν από εθνικές αρμόδιες αρχές. Ως εκ τούτου, πολλές τράπεζες χρειάστηκαν την παρέμβαση του κράτους προκειμένου να διασθούν.

Το μέχρι πρόσφατα ισχύον κοινοτικό πλαίσιο κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών αποτελούνταν από την οδηγία περί κεφαλαιακών απαιτήσεων CRD και περιλαμβάνει τις οδηγίες 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ και αντικατοπτρίζει τους κανόνες της Βασιλείας II.

Ωστόσο, η χρηματοπιστωτική κρίση αποκάλυψε μία σειρά από αδυναμίες της Βασιλείας II απαιτώντας υψηλά επίπεδα κρατικής στήριξης –στην ουσία το χρήμα του φορολογούμενου– προκειμένου να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη και η σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Προς αυτόν τον σκοπό, η επιτροπή της Βασιλείας εξέδωσε νέους ρυθμιστικούς κανόνες για την τραπεζική κεφαλαιακή επάρκεια και ρευστότητα που αναφέρονται συνολικά ως Βασιλεία III. Ως εκ τούτου, το αναθεωρημένο ευρωπαϊκό πλαίσιο, που περιλαμβάνει τον κανονισμό CRR και μία οδηγία CRD IV, μεταφέρει στην ευρωπαϊκή έννομη τάξη τους κανόνες της Βασιλείας III.

Η προστιθέμενη αξία είναι ότι αντί για το μονοδιάστατο πλαίσιο της Βασιλείας III με μοναδική προληπτική αναφορά του το κεφάλαιο, στο ευρωπαϊκό πλαίσιο προχωράμε σε μία πολυδιάστατη ρύθμιση και εποπτεία όχι μόνο ως προς το κεφάλαιο, αλλά και ως προς τη ρευστότητα και τον δείκτη μόχλευσης, πράγμα ιδιαίτερα σημαντικό αφού καλύπτει το σύνολο του ισολογισμού των τραπεζών.

Η υπό ενσωμάτωση οδηγία εισάγει ρυθμίσεις που προσβλέπουν στην ενίσχυση της διαφάνειας και της λογοδοσίας, στην εξασφάλιση επαρκών αποθεμάτων ασφαλείας και ρευστότητας και στη διαμόρφωση συνεκτικού πλαισίου εταιρικής διακυβέρνησης, ώστε να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες και οι προκλήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Με τις νέες διατάξεις που ισχύουν σταδιακά από την 1^η Ιανουαρίου του 2014 θα ενισχυθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα και η προστασία των συμφερόντων των καταθετών, γεγονός που θα αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη καταθετών και επενδυτών στο ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα, θα διασφαλιστεί η διεθνής ανταγωνιστικότητα του τραπεζικού τομέα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα περιοριστεί η προκυκλικότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Ταυτόχρονα, θεσπίζονται ενιαίοι κανόνες προληπτικής εποπτείας που εφαρμόζονται ομοιόμορφα και με συνέπεια σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στόχος είναι να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία των τραπεζικών αγορών και να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη στον τραπεζικό τομέα με τον συντονισμό των εθνικών διατάξεων που

αφορούν στην πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων, στους λεπτομερείς όρους διακυβέρνησής τους καθώς και στο εποπτικό πλαίσιο.

Στις αρμόδιες αρχές περιέρχονται εκτεταμένες εποπτικές αρμοδιότητες και αρμοδιότητες επιβολής αυστηρών, συνεκτικών και ομοιόμορφων κυρώσεων, γεγονός που θα οδηγήσει στην αποτελεσματική αντιμετώπιση των παραβάσεων.

Εκτός από την εφαρμογή της Βασιλείας III, η οδηγία εισάγει μία σειρά από σημαντικές αλλαγές στο τραπεζικό ρυθμιστικό πλαίσιο. Συγκεκριμένα, στις αποδοχές: Προκειμένου να αντιμετωπιστεί η υπερβολική ανάληψη κινδύνου, το πλαίσιο αμοιβών έχει ενισχυθεί περαιτέρω όσον αφορά τις προδιαγραφές στις σχέσεις μεταξύ του μεταβλητού στοιχείου της αμοιβής, του μόνου δηλαδή, και του αμετάβλητου στοιχείου, δηλαδή του μισθού.

Στην ενισχυμένη διακυβέρνηση, ενισχύονται οι απαιτήσεις όσον αφορά την εταιρική διακυβέρνηση και εισάγονται νέοι κανόνες με στόχο την αύξηση της εποπτείας των κινδύνων από τα διοικητικά συμβούλια, τη βελτίωση της λειτουργίας διαχείρισης κινδύνου και τη διασφάλιση της αποτελεσματικής παρακολούθησης από τις εποπτικές αρχές της διαχείρισης κινδύνου.

Όσον αφορά στην αύξηση και βελτίωση της διαφάνειας, βελτιώνεται η διαφάνεια στις δραστηριότητες των τραπεζών και των επενδυτικών κεφαλαίων στις διάφορες χώρες, ιδίως όσον αφορά στα κέρδη, στους φόρους και στις επιδοτήσεις σε διαφορετικές δικαιοδοσίες. Αυτή η ρύθμιση κρίνεται απαραίτητη για την ανάκτηση της εμπιστοσύνης των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον χρηματοπιστωτικό τομέα.

Όσον αφορά στην εισαγωγή μιας σειράς αποθεμάτων ασφαλείας, των buffers, για πρώτη φορά προβλέπεται επίσης ο ορισμός ενταταλμένης αρχής σε κάθε χώρα -στην περίπτωση μας είναι η Τράπεζα της Ελλάδος- για την τήρηση αντικυκλικού αποθέματος ασφαλείας για τα ανοίγματα εντός της χώρας. Η οδηγία που συζητάμε αποτελεί μέρος του πιο ολοκληρωμένου πακέτου μεταρρύθμισης του τραπεζικού τομέα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο πλαίσιο αυτό θα ήθελα να κάνω μια πολύ σύντομη αναφορά και στη συνεισφορά της Ελληνικής Προεδρίας στις δρομολογούμενες εξελίξεις για την τραπεζική ένωση. Η πιο σημαντική επιτυχία μας ήταν η συμφωνία για τον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης των τραπεζών, το SRM, που αποτελούσε και τη βασική μας προτεραιότητα. Η δημιουργία του Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης, που αποτελείται από ένα συμβούλιο αρμόδιο για την κεντρική λήψη αποφάσεων και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης, το SRF, θα διασφαλίσει ότι οι αποφάσεις για την εξυγίανση των τραπεζών λαμβάνονται συντονισμένα σε αποφασιστικά, μειώνοντας τις αρνητικές επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και εξαλείφοντας την εξάρτηση των τραπεζών από την πιστοληπτική αξιοπιστία των εθνικών κυβερνήσεων, με απώτερο στόχο τη μη επιβάρυνση των φορολογουμένων σε περίπτωση εκκαθάρισης μιας τράπεζας.

Πρόκειται για το σπουδαιότερο μέχρι τώρα επίτευγμα της Ελληνικής Προεδρίας, με δεδομένη την πληθώρα των διαφορετικών απόψεων για το ζήτημα, τον περιορισμένο χρόνο που είχαμε στη διάθεσή μας για τη διεξαγωγή των τριλόγων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και φυσικά, τη σημασία του ίδιου του φακέλου για την Ευρωπαϊκή Τραπεζική Ένωση. Ταυτόχρονα, στο πλαίσιο της αναθεώρησης του κανονιστικού πλαισίου για τη λειτουργία και την εποπτεία του χρηματοπιστωτικού τομέα, η Προεδρία μας, ήδη στο πρώτο τρίμηνο, πέτυχε συμφωνία σε τέσσερα σημαντικά και δύσκολα νομοθετήματα: Πρώτον, την οδηγία και τον κανονισμό για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, η οποία αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο για ένα ασφαλέστερο, ορθότερο, περισσότερο διαφανές και υπεύθυνο χρηματοπιστωτικό σύστημα, δεύτερον, την οδηγία για τους Οργανισμούς Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες, τα UCITS, η οποία ενισχύει την εμπιστοσύνη και την προστασία των επενδυτών και ταυτόχρονα καθιερώνει νέες πολιτικές αμοιβές, οι οποίες αποτρέπουν την υπερβολική ανάληψη κινδύνων, τρίτον, την οδηγία σχετικά με τους λογαριασμούς πληρωμών, η οποία εξασφαλίζει τη διαφάνεια και συγκρισιμότητα των χρεώσεων για πληρωμές που πραγματοποιούμε και λαμβά-

νουμε μέσω τραπεζικού λογαριασμού και τέλος, τέταρτον, τον κανονισμό που αφορά σε κανόνες διαφάνειας στα επενδυτικά προϊόντα που απευθύνονται σε μικροεπενδυτές, τα λεγόμενα PRIIPs.

Κατά το δεύτερο μισό της, δηλαδή, από τώρα μέχρι το τέλος, η Ελληνική Προεδρία θα εστιάσει στην προώθηση σημαντικών φακέλων, όπως τα Benchmarks, δηλαδή, τους δείκτες αναφοράς σε χρηματοπιστωτικά μέσα και συμβάσεις, το ξέπλυμα μαύρου χρήματος και τα μακροπρόθεσμα χρηματοδοτικά εργαλεία και την οδηγία για τις υπηρεσίες πληρωμών.

Ολοκληρώνοντας την παρουσίαση του νομοσχεδίου, πέραν της ενσωμάτωσης της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, θα σταθώ σε μια σειρά επιπλέον διατάξεων του νομοσχεδίου με τις οποίες συνεχίζουμε να βελτιώνουμε το θεσμικό πλαίσιο που διέπει κλάδους της ελληνικής οικονομίας με θετικό αναπτυξιακό πρόσημο. Συγκεκριμένα επιδιώκεται η αντιμετώπιση των αδυναμιών του υφιστάμενου κανονιστικού πλαισίου λειτουργίας των συνεταιριστικών τραπεζών στο πλαίσιο μιας ευρύτερης διαδικασίας εκσυγχρονισμού των. Παράλληλα, ενσωματώνονται ορισμένες βελτιωτικές διατάξεις για τα πιστωτικά ιδρύματα και για τον ασφαλιστικό κλάδο.

Πέραν αυτών, συμπληρώνεται το θεσμικό πλαίσιο περί παραχώρησης του δικαιώματος απλής χρήσης αιγιαλού, ώστε στη φετινή τουριστική περίοδο να μεγιστοποιηθεί η ωφέλεια από την αξιοποίηση των πόρων μας, θωρακίζεται περισσότερο το πλαίσιο εποπτείας του κλάδου των τυχερών παιγνίων, ενώ προσφέρονται νέα εργαλεία για να επιτελούν αποτελεσματικά το έργο τους το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, οι υπηρεσίες του Γενικού Λογιστηρίου του κράτους και το Παράκτιο Αττικό Μέτωπο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όσο η χώρα μας αποκτά σταδιακά δημοσιονομική αυτάρκεια, θα είναι σε θέση με μεγαλύτερη πολυτέλεια χρόνου και μεγαλύτερη αυτονομία να καθορίζει τις βασικές πτυχές του νέου αναπτυξιακού προτύπου της, ενός προτύπου που βασίζεται στην εξωστρέφεια, την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία και να χρηματοδοτείται από ένα από τα πιο αξιόπιστα ευρωπαϊκά τραπεζικά συστήματα, αλλά και όλου του κόσμου.

Με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση οι ελληνικές επιχειρήσεις, υποβοηθούμενες από ένα κράτος φιλικό προς την επιχειρηματικότητα, θα αναβαθμίζουν συνεχώς το μερίδιό τους στις διεθνείς αγορές αγαθών και υπηρεσιών. Οι πρόσφατες εξελίξεις είναι δηλωτικές της εμπιστοσύνης των εταίρων μας, των διεθνών επενδυτών και των αγορών κεφαλαίου και χρήματος. Ίσως αύριο το μεσημέρι και το απόγευμα να έχω περισσότερα να πω γι' αυτό.

Η δική μας υποχρέωση πλέον είναι να επιταχύνουμε με κάθε τρόπο τη διαδικασία επανόδου σε αναπτυξιακή τροχιά προς όφελος πρωτίστως των νεότερων γενεών της πατρίδας μας. Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου είναι ένα ακόμα βήμα προς την κατεύθυνση αυτή.

Με την άδειά σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να σας πω ότι οι προτάσεις σας, δηλαδή αυτές που αφορούν θέματα του Υπουργείου Οικονομικών, αλλά και αυτές που αφορούν θέματα άλλων Υπουργείων, πάντοτε εξετάζονται και γίνονται αποδεκτές ή απορρίπτονται αιτιολογημένα.

Σε αυτό το πλαίσιο, θα ήθελα να κάνω αποδεκτές τις εξής εμπεριστατωμένες υποβληθείσες τροπολογίες:

Πρώτον, τη με γενικό αριθμό 1413 και ειδικό αριθμό 231, με διάφορες φορολογικού περιεχομένου ευεργετικές ρυθμίσεις.

Δεύτερον, τη με γενικό αριθμό 1414 και ειδικό αριθμό 232 του Υπουργείου Οικονομικών για το νέο σύστημα καταβολής του ΦΠΑ.

Τρίτον, τη με γενικό αριθμό 1416 και ειδικό αριθμό 234...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αφού αυτές είναι δικές σας, δεν θα τις κάνετε αποδεκτές;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ε, ναι. Σας τις λέω. Δεν θέλετε να τις ακούσετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, δεν θα τις κάνετε αποδεκτές; Είναι προφανές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Λαφάζανη, είστε παλαιός κοινοβουλευτικός. Ο κύριος Υπουργός έχει δικίο. Αναφέρει τις τροπολογίες, τις οποίες κάνει αποδεκτές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Για λόγους διαφάνειας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να μας πείτε αν υπάρχουν τροπολογίες από Βουλευτές που κάνετε δεκτές, για να τις λάβουμε υπ' όψιν μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Αφήστε με να τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριοι συνάδελφοι, έχετε τις τροπολογίες. Ο κύριος Υπουργός αναφέρει τον αριθμό της κάθε τροπολογίας. Τι να κάνει παραπάνω;

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Είπαμε ότι κάνουμε αποδεκτή τη με γενικό αριθμό 1416 και ειδικό αριθμό 234 των Υπουργείων Οικονομικών, Ανάπτυξης και Διοικητικής Μεταρρύθμισης, με θέματα του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Τέταρτον, κάνουμε αποδεκτή τη με γενικό αριθμό 1402 και ειδικό αριθμό 221 των Υπουργείων Υγείας και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας για τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης.

Πέμπτον, κάνουμε αποδεκτή τη με γενικό αριθμό 1410 και ειδικό αριθμό 228 των Υπουργείων Εσωτερικών και ΥΔΜΗΔ.

Έκτον, κάνουμε αποδεκτή τη με γενικό αριθμό 1411 και ειδικό αριθμό 229 των Υπουργείων Υγείας, Εργασίας και Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Τέλος –έβδομον- κάνουμε αποδεκτή τη με γενικό αριθμό 1412 και ειδικό αριθμό 230 του Υπουργείου Επικρατείας και Οικονομικών για τη ΝΕΡΙΤ.

Ήθελα να πω ότι όλες οι παραπάνω ρυθμίσεις εντάσσονται στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο και θα υποστηριχθούν από τους αρμόδιους Υπουργούς.

Επίσης, καταθέτω προσθήκες και αναδιατυπώσεις, οι οποίες είναι νομοτεχνικές και κάποιες γίνονται μετά την εξέταση των παρατηρήσεων της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής.

Ο κ. Κωνσταντινόπουλος έθεσε το θέμα των συλλογικών συμβάσεων. Απ' ό,τι βλέπω, δεν είναι εδώ, αλλά δεν πειράζει.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν πειράζει, κύριε Υπουργέ. Θα του το μεταφέρουμε εμείς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Θα τον ενημερώσετε εσείς. Αυτή εντάχθηκε με τον αριθμό «3».

Καταθέτω αυτές τις προσθήκες και αναδιατυπώσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Ιωάννης Στουρνάρας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες και αναδιατυπώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ - ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
ΤΗΣ 28^{ης} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

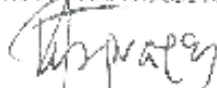
ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΟ 25.4.2014 ΚΑΤ' ΑΓΡΩΘΕΙΑΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ
ΜΕ ΓΕΝΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ 1413 ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ 234

1. Στην εσωτερική παράγραφο της παραγράφου 1 μετά τις λέξεις «ή «ελευθέρια απαγγέλλει»» προστίθενται οι λέξεις «και δεν αποκτούν τιμήδημα από ακίνητα».
2. Η παράγραφος 8 της τροπολογίας αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Η παράγραφος 2 του άρθρου 10 του ν.4224/2013 (Α' 288) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η σύμβαση εκχώρησης συνάπτεται μεταξύ του εκκαθαριστή του νομικού προσώπου, ο οποίος ενεργεί για λογαριασμό του εκχωρητή, και του Προϊστάμενου της αρμόδιας φορολογικής αρχής του από ειδική εκκαθάριση νομικού προσώπου, ο οποίος ενεργεί για λογαριασμό του Δημοσίου, εντός τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης του Γενικού Γραμματέα της πρώτης παραγράφου. Η καθυστέρηση της υπογραφής της σύμβασης εκχώρησης πέραν των τριάντα (30) ημερών δεν επηρεάζει την εγκυρότητά της ή τη δυνατότητα δικαστικής χρήσης της. Η σύναψη της σύμβασης εκχώρησης γίνεται χωρίς υποχρέωση καταβολής τέλους χαρτοσήμου καθώς και ορισμένου άλλου τέλους, φόρου ή εισφοράς. Μετά την αναγγελία της εκχώρησης στους οφειλότες, το Δημόσιο υποχρεούται στοθετικά στα δικαιώματα του εκχωρητή και δύναται να παρίσταται και ως πολιτικός ενάγων σε κάθε ποινική δίξη, είτε έχει ολοκληρωθεί σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό είτε άρχεται μετά το χρόνο αυτό, σχετική με αδίκημα, με το οποίο συνδέονται οι εκχωρηθείσες απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένου και οιοδήποτε διαπραχθέντος καγ ή διαπραττομένου αδικήματος νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα και από τρίτα πρόσωπα, ακέρη και ενώπων του δευτεροβάθμιου δικαιοηγήριου και του Αρείου Πάγου, εφόσον στον προηγούμενο βαθμό δικαιοδοσίας έχει γίνει δεκτή παράσταση πολιτικής αγωγής του εκχωρητή, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης νόμου.»

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ - ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου του υπουργείου Οικονομικών «Πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση της οδηγίας 2013/36/ΕΕ), κατάργηση του ν.3601/2007 και άλλες διατάξεις».

1. Το στοιχείο ι της υποπερίπτωσης δδ' της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 15 αντικαθίσταται ως εξής: «ι) που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 13».
 2. Στην περίπτωση β' της παρ. 1 του άρθρου 16 οι λέξεις «τα υιεύθονα πρόσωπα για τον καθορισμό του πρωταγωνισμού της δραστηριότητας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 13».
 3. Στην περίπτωση ββ' του άρθρου 86 μετά τις λέξεις «των διατάξεων περί» προστίθενται οι λέξεις «ατομικών ή συλλογικών».
- Στην αρχή της περίπτωσης ια της παρ. 1 του άρθρου 145 προστίθενται λέξεις ως εξής: «Από την έναρξη ισχύος του ν.4021/2011».
- Η παράγραφος 4 του άρθρου 168 διαγράφεται και η παράγραφος 5 του άρθρου 168 αναριθμείται ως παράγραφος 4.
6. Στο τέλος της εσωτερικής παραγράφου 2β της παρ. 2 του άρθρου 169 διαγράφονται οι λέξεις «, και υπό την προϋπόθεση ότι η ασφαλιστική επιχείρηση δεν έχει εφαρμόσει τη διαδικασία του άρ. 11β του παρόντος».
 7. Στο άρθρο 172 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:
«5. Το αντάλλαγμα του εδαφίου γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 13 του ν. 2971/2001 (Α' 285) για την παραχώρηση απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας, στην τουριστικών δημοσίων κτημάτων (Τ.Δ.Κ.), σε όμορα κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα, το οποίο καταβάλλεται στο Δημόσιο, υπολογίζεται για το έτος 2014 από τον πολλαπλασιασμό του ενός τετάρτου (1/4) της μέσης τιμής σπλού δικλινού δωματίου μετά λουτρού, χωρίς λοιπές επιβαρύνσεις, όπως η τιμή αυτή δηλώνεται στο Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδας για κάθε κύριο ξενοδοχειακό κατάλυμα επί τον αριθμό των κλινών».
 8. Στο τέλος των δύο πρώτων εδαφίων της εσωτερικής παρ. 1 της παρ. 17 του άρθρου 173 προστίθενται οι λέξεις «ή/και πιστοποίηση».
 9. Η περίπτωση δ' της εσωτερικής παρ. 1 της παρ. 17 του άρθρου 173 αντικαθίσταται ως εξής:

«Όποιος διοργανώνει παίγνια, χωρίς τις απαιτούμενες άδειες ή/και πιστοποιήσεις, χωρίς αυτά να διεξάγονται, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους και με χρηματική ποινή από εβδομήντα χιλιάδες (70.000) έως εκατόν πενήντα (150.000) ευρώ. Εφόσον τα παίγνια που διοργανώνονται είναι τυχερά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και με πρόστιμο διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ.».

10. Στο τέλος της εσωτερικής παρ. 1 της παρ. 19 του άρθρου 173 μετά τη λέξη «μειγνυομηχανημάτων» και πριν την λέξη «παιγνίων» προστίθεται ο σύνδεσμος «και».
11. Στο τέλος της παρ. 25 του άρθρου 173 προστίθενται λέξεις ως εξής: «και οι λέξεις «εκαπέντε ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «πιο αργά την 16^η Ιανουαρίου 2015».».
12. Στην παρ. 26 του άρθρου 173 οι λέξεις «του ν. 4141» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του ν. 4141/2013».
13. Στην παρ. 27 του άρθρου 173 η λέξη «προστίθεται» αντικαθίσταται από τη λέξη «προστίθεται».

Αθήνα, 28.4.2014

Ο Υπουργός Οικονομικών

Ιωάννης Στουρνάρας

»)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Καμμία άλλη δεν θα κάνετε αποδεκτή;
ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΥΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Θα διανεμηθούν και θα τις δείτε, κυρία Ξηροτύρη.

Τον λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για να καταλάβει κανείς, κύριε Πρόεδρε, σε ποια χάλια έχει περιέλθει αυτή η χώρα, θα πρέπει να δώσει προσοχή σε όσα τα τελευταία λεπτά είπε ο κ. Στουρνάρας. Έφαγε σχεδόν το ένα τρίτο της ομιλίας του μόνο και μόνο για να αναγγείλει τις τροπολογίες που κατατέθηκαν έξω από το πλαίσιο του τετρακοσίων σελίδων νομοσχεδίου, το οποίο κατέθετη πασχαλιάτικα. Αποχωρήσαμε από την πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής, γιατί κανείς δεν είχε τη δυνατότητα να το διαβάσει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ενσωμάτωση κοινοτικής οδηγίας. Τι πιο απλό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και επ' αυτού του εκτρώματος, το οποίο φέρατε με διαδικασίες εξπρές, ερχόσαστε, κύριε Στουρνάρα, και καταθέτετε έναν πάκο τροπολογίες, οι περισσότερες των οποίων είναι και άσχετες με το νομοσχέδιο.

Αυτά που γίνονται δεν έχουν ξαναγίνει σε άλλη χώρα. Μόνο εσείς τα κάνετε, εδώ. Δεν έχουν γίνει σε καμμία άλλη χώρα! Και θα σας πω και ποια είναι η σημασία τους. Δεν είναι μόνο ότι διαλύετε τη Βουλή, την αποσυνθέτετε εντελώς, την ευτελίζετε, αλλά καταθέτετε και τροπολογίες οι οποίες είναι παντελώς άσχετες με το Υπουργείο σας.

Καταθέτετε ένα έκτρωμα για τη ΝΕΡΙΤ. Θα μιλήσουμε γι' αυτό αύριο. Καταθέτετε ολόκληρη τροπολογία που αφορά το Υπουργείο Υγείας. Τι σχέση έχει με το νομοσχέδιο σας για την εποπτεία των τραπεζών; Και δεν αφορά μόνο την εποπτεία των τραπεζών, έχει και σωρεία άλλων διατάξεων.

Φέρνεται και διατάξεις του Υπουργείου Εσωτερικών, οι οποίες είναι η αποθέωση της διαπλοκής και της παρέμβασης σε προεκλογική περίοδο. Είναι δυνατόν να αλλάξετε σε προεκλογική περίοδο τους όρους διεξαγωγής του εκλογικού αγώνα; Πού έχει ακουστεί αυτό; Τι πραξικοπήματα είναι αυτά; Τι αθλιότητες; Τι εκλογές - οπερέτα ετοιμάζετε;

Είναι δυνατόν τώρα να δίνετε τη δυνατότητα στις τηλεοράσεις -γιατί περί αυτού πρόκειται- να κάνουν καλλιτεία στους υποψηφίους οι οποίοι είναι εκλεκτοί τους, με απεριόριστο χρόνο και απεριόριστες εμφανίσεις; Σε ποιους θα δοθεί αυτός ο απεριόριστος χρόνος και οι απεριόριστες εμφανίσεις για επικεφαλής αυτοδιοικητικών ψηφοδελτών; Μήπως υποψιάζεστε καθόλου σε ποιους θα δίνεται αυτός ο απεριόριστος χρόνος και οι απεριόριστες εμφανίσεις;

Έτσι πάτε να κάνετε εκλογές; Κάνετε διάφορες παρεμβάσεις - εκτρώματα στις εκλογές, φέρνεται και αυτό. Και φτάνετε στο σημείο παραιτήσεις μέχρι και δέκα μέρες πριν τις εκλογές να γίνονται δεκτές για να θέτουν υποψηφιότητα.

Καλά, δεν ντρέπεστε λιγάκι να κάνετε αυτά τα πράγματα; Δεν ντρέπεστε λιγάκι; Έχετε δει ποτέ άλλη κυβέρνηση να φτάνει σε αυτό το σημείο, να κάνει τέτοιους είδους παρεμβάσεις εν όψει εκλογικού αγώνα ο οποίος βρίσκεται σε εξέλιξη. Για να ευνοήσει τι; Η κυβερνητική παράταξη το κυβερνητικό κόμμα; Πού ακούστηκαν αυτά τα πράγματα; Είναι δημοκρατία αυτή;

Τα λέω, διότι εδώ δίνετε μηνύματα. Θέλετε, λέτε, να βελτιώσετε τη λειτουργία του δημοσίου και του κράτους. Μάλιστα. Το μήνυμα που δίδετε με αυτού του είδους τη λειτουργία της Βουλής ξέρετε τι είναι; Διαλύστε τα πάντα στο δημόσιο και στο κράτος, διότι αν διαλύουμε εμείς τη Βουλή ποια υπηρεσία του δημοσίου και του κράτους θα δουλέψει καλύτερα και αποδοτικότερα όταν δεν υπάρχει καμμία τάξη πραγμάτων με βάση τον Κανονισμό και Σύσταγμα που να δουλεύει η Βουλή; Τι μήνυμα στέλνετε στην ελληνική κοινωνία; Ποιο είναι το μήνυμα που στέλνετε;

Μας λέτε ότι ενσωματώνετε στη νομοθεσία μια οδηγία για την

εποπτεία των τραπεζών. Δεν μου λέτε, στην εποπτεία των τραπεζών υπάγονται και οι αντισυνταγματικές απολύσεις των εργαζομένων στο ΕΛΚΑ, στο ΚΕΓ, στο ΕΛΚΕΔΕ, Κέντρο Τεχνολογία Σχεδιασμού και των θυγατρικών τους; Η εποπτεία των τραπεζών επιβάλλει να κάνετε αυτές τις αυθαίρετες, βάρβαρες απολύσεις εργαζομένων, στους οποίους λέτε ότι θεωρείτε πως έχει λυθεί με καταγγελία η σύμβαση εργασίας τους δυόμισι χρόνια πριν; Δηλαδή, εσείς ερχόσαστε με νομοθετική παρέμβαση να πείτε ότι η εργασιακή σχέση ενός εργαζομένου έχει λυθεί, έχει καταγγελθεί δυόμισι χρόνια πριν και τον πετάτε στον δρόμο;

Και μάλιστα τι κάνετε; Φέρνεται -για να μην του δώσετε ούτε καν την αποζημίωση, γιατί επίδομα ανεργίας δεν έχει μετά από δυόμισι χρόνια, εφόσον εκ των υστέρων έρχεστε να καταγγείλετε μια σύμβαση αναδρομικά, την οποία δεν καταγγείλατε και δεν μπορέσατε να την καταγγείλετε και δεν γινόταν να την καταγγείλετε- διά νόμου μετά από δυόμισι χρόνια να κάνετε την καταγγελία και υπάγετε αυτήν την καταγγελία της σύμβασης στο άρθρο 2, προκειμένου να μην του δώσετε και αποζημίωση ή να του δώσετε ψίχουλα αποζημίωσης. Και αναφέρομαι φυσικά στο άρθρο 2 του αναγκαστικού νόμου 173/67. Φέρνεται, δηλαδή, τον νόμο της χούντας. Αυτό είναι το πολίτευμά σας! Έρχεστε να περιορίσετε την αποζημίωση στους εργαζομένους. Μάλιστα, δεν προσπαθείτε να την περιορίσετε, αλλά να την εξαφανίσετε. Άρα για μια απόλυση η οποία έγινε προ δυόμισι χρόνων, δεν υπάρχει ούτε επίδομα ανεργίας ούτε αποζημίωση. Όλα αυτά τα πράγματα δεν συνιστούν ένα απέραντο αίσχος, μια αθλιότητα; Και εσείς μου λέτε για την εποπτεία των τραπεζών; Ποια εποπτεία τραπεζών θα βελτιώσετε; Εσείς διαλύετε και αποσυνθέτετε τα πάντα σε αυτήν τη χώρα.

Θα πρέπει, λοιπόν, να αποσύρετε άμεσα αυτό το άρθρο. Μάλιστα, θα δείτε τι θα λέει και η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής για τη συνταγματικότητα αυτής της διάταξης. Δεν την ξέρω, αλλά τη φαντάζομαι.

Λέτε ότι φέρατε ένα νομοσχέδιο για την εποπτεία των τραπεζών, Βασιλεία Ι, Βασιλεία ΙΙ, Βασιλεία ΙΙΙ. Οι τραπεζίτες φτιάχνουν και εσείς τα φέρνεται για να τα κυρώσουμε. Και μπορεί να είναι σχετικά βελτιωμένη η Βασιλεία ΙΙΙ έναντι της Βασιλείας ΙΙ. Όμως, απαντάει σε κανένα πρόβλημα; Απαντάει στο πρόβλημα της χρηματοπιστωτικής ληστείας που γίνεται παγκόσμια και έχει πάρει διαστάσεις εφιάλτη στη χώρα μας;

Και έρχεστε μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, να κάνετε όργια τα οποία -επιτρέψτε μου να πω- συνιστούν πολύ μεγάλα σκάνδαλα και πολύ μεγάλα εγκλήματα σε βάρος του δημοσίου χρήματος. Και παρακαλώ να έχετε υπ' όψιν σας αυτά τα οποία κάνετε, διότι δεν θα περάσουν απαρατήρητα. Ξέρετε, μπορεί οι τράπεζες να ελέγχουν τα κυρίαρχα μέσα μαζικής ενημέρωσης μέσω της διαπλοκής και επομένως κάποια πράγματα να μη δημοσιοποιούνται και να υπάρχει άκρα του τάφου σιωπή γύρω από αυτά. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και ότι λίγο σε αυτό τον τόπο δεν καταλαβαίνουν.

Και αναφέρομαι, κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 168. Ας δούμε τι κάνετε με το άρθρο 168: «Σε περίπτωση μεταβίβασης...» -λέτε- «...και ανεξαρτήτως του χρόνου συντέλεσης αυτής, στοιχείων...» -άκουσον, άκουσον, δηλαδή μας πάτε πίσω, τότε που έγινε η μεταβίβαση- «...ενεργητικού και παθητικού υποκαταστημάτων στην Ελλάδα, τα οποία ανήκουν σε πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλην της Ελλάδας, προς ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα, στο πλαίσιο απόφασης εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος της χώρας μέλους, στην οποία έχουν την έδρα τους τα πιστωτικά ιδρύματα, για τη μεταβίβαση αρκεί η κατάρτιση ιδιωτικού εγγράφου...». Και συνεχίζει: «Στην περίπτωση αυτή, η σύμβαση μεταβίβασης που καταρτίζεται με ιδιωτικό έγγραφο, αποτελεί τον νόμιμο τίτλο κτήσης των μεταβιβαζόμενων...». Και προσθέτετε: «Δεν οφείλεται, επίσης, οποιοδήποτε τέλος ή φόρος, εάν απαιτηθεί η κατάρτιση χωριστής πράξης για τα μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία. Στη συγκεκριμένη μεταβίβαση δεν εφαρμόζεται το άρθρο 479 του Αστικού Κώδικα. Για το κύρος της μεταβίβασης και το αντιτάξιμό της έναντι τρίτων, οι οποίοι είναι υποκείμενα δικαιωμάτων, υποχρεώσεων ή συμβατικών σχέσεων που μεταφέρονται στο προς μεταβίβαση πιστωτικό ίδρυμα,

δεν απαιτείται αναγγελία προς αυτούς ή συναίνεσή τους». Αυτά είναι προσθήκες που κάνετε στο άρθρο 68 του νόμου 4150, όπως προσθήκη είναι το «ανεξαρτήτως του χρόνου συντέλεσης». Το ίδιο είναι και το γεγονός ότι βγάλατε από το συγκεκριμένο άρθρο και την καθολική διαδοχή.

Ξέρετε γιατί τα κάνατε αυτά; Το ξέρετε πολύ καλά. Θέλετε εκ των υστέρων, κύριε Βορίδη, -ακούστε το γιατί σας ενδιαφέρει, άμα μιλάτε δεν θα ακούτε- να νομιμοποιήσετε μία παράνομη μεταβίβαση και μάλιστα όχι απλώς να τη νομιμοποιήσετε φωτογραφικά -παράνομη μεταβίβαση των υποκαταστημάτων των κυπριακών τραπεζών στην Τράπεζα Πειραιώς- όχι μόνο να τη νομιμοποιήσετε παρανόμως αλλά και τι άλλο θέλετε; Να τους απαλλάξετε και εκ των υστέρων από κάθε φόρο ή τέλος, ακόμα και από το φόρο συγκέντρωσης, ακόμα και από το φόρο υπεραξίας, ακόμα και από το ΦΠΑ, κάτι που ακόμα και σε καθολική διαδοχή, που δεν υπήρξε στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν ισχύει. Αυτό κάνετε εδώ πέρα. Φωτογραφικές εκ των υστέρων διατάξεις για να χαρίσετε εκατοντάδες εκατομμύρια. Και αυτό το κάνετε όταν έχετε κάνει μεταβίβαση στην Τράπεζα Πειραιώς -εδώ είναι το αίσχος της λεγόμενης οδηγίας που φέρντε, που αναγορεύει την Τράπεζα της Ελλάδας σε γενικό δερβέναγα πάνω από κυβερνήσεις, πάνω από Βουλή, πάνω από λαούς- λοιπόν, καθόρισε η Τράπεζα της Ελλάδας το τίμημα μεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων της Αγροτικής Τράπεζας στην Τράπεζα Πειραιώς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και το τίμημα αυτό, σε μία περιουσία που κατά τον πιο μετριοπαθή τρόπο ξεπερνάει το 1,5 δισεκατομμύριο, το καθόρισε στα 95 εκατομμύρια, το αντάλλαγμα. Γιατί έχετε αυτά τα άθλια άρθρα μέσα όπου το αντάλλαγμα σε τέτοια περίπτωση μεταβίβασης ποιος το καθορίζει; Η Τράπεζα της Ελλάδας μέσω του επιτρόπου, εάν χρειαστεί να είναι επιτροπός και μέσω επιτροπής που διορίζει η Τράπεζα της Ελλάδας. Άκουσον-άκουσον, Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει.

Ερχόσαστε, λοιπόν, με αυτές τις διατάξεις και χαρίζετε εκατοντάδες εκατομμύρια -φωτογραφικά με διάταξη- προς ένα μόνο νομικό πρόσωπο και προς ορισμένα υποκαταστήματα. Γιατί αν μου πείτε ότι υπάρχουν αλλού υποκαταστήματα που έχουν μεταβιβαστεί σε τράπεζα, την Τράπεζα Πειραιώς στη συγκεκριμένη περίπτωση, να σας πω συγχαρητήρια, υπάρχει και άλλος ένας. Αλλά δεν υπάρχει. Είναι ένα και μόνο, φωτογραφικό. Και το είχατε ξαναφέρει αυτό. Αυτήν τη διάταξη την είχατε ξαναφέρει, όπως είχατε ξαναφέρει τη διάταξη για τους πετρελαιοειδείς και η οποία δεν πέρασε και την φέρατε ξανά παρά την ονομαστική ψηφοφορία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Προφανώς, κύριε Λαφαζάνη, θα χρειαστείτε και άλλο χρόνο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ δύο λεπτά ακόμα.

Απερρίφθη τότε η διάταξη αυτή, γιατί φώναξα εδώ πέρα και μετά την ξαναφέρατε και την ψηφίσατε παρά την ονομαστική ψηφοφορία. Και αυτήν την είχατε φέρει και την αποσύρατε. Επιμονή, όμως, σε προεκλογική περίοδο να επιλύσουμε το θέμα σε βάρος του δημοσίου χρήματος, σε βάρος των φορολογουμένων.

Και φέρντε και το άρθρο 141, το οποίο είναι μνημείο, διότι αυτό νομιμοποιεί όλες τις μεταβιβάσεις που γίνανε και της Αγροτικής Τράπεζας και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, ένα απίστευτο αίσχος. Δίνεται η δυνατότητα, με την παράγραφο 5 του άρθρου 141, η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων να γίνεται ατελώς, χωρίς φόρους. Πού ακούστηκε αυτό; Γι' αυτό υπάρχει μία δικαιολογία όταν υπάρχει συγχώνευση, τότε υπάρχει κάποια δικαιολογία, αλλά εδώ μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδας και να γίνεται και ατελώς και η ίδια να καθορίζει το αντάλλαγμα κατά το δοκούν, χωρίς αποτίμηση, χωρίς διαγωνισμό, χωρίς, χωρίς, χωρίς, με εσωτερικές διαδικασίες στο όνομα του εποπτικού της ρόλου; Και δεν εφαρμόζεται και το άρθρο 149 του Αστικού Κώδικα. Εξαιρούνται. Και το επαναλαμβάνετε, λοιπόν, ως γενική διάταξη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το 479 είναι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Με συγχωρείτε, είναι το 479. Δεν εφαρμόζεται και αυτό.

Αυτά σε μία εποπτεία, οδηγία που μεταφέρεται για την εποπτεία, όπου δεν υπάρχει μία λέξη για τους εργαζόμενους.

Η μόνη λέξη που υπάρχει για τους εργαζόμενους, στα οποιαδήποτε προβλήματα εμφανίζονται οι τράπεζες, είναι στην παράγραφο 10 του άρθρου 141, όπου λέτε ότι δεν εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 5 του π.δ. 178/2002 (Α' 162), στην περίπτωση είτε εκκαθάρισης είτε μεταβατικής τράπεζας είτε εξυγίανσης.

Ποια είναι αυτά τα άρθρα 4 και 5 του π.δ. 178/2002; «Διά της μεταβιβάσεως και από την ημερομηνία αυτής όλα τα υφιστάμενα δικαιώματα και υποχρεώσεις που έχει ο μεταβιβάζων από σύμβαση σχέση εργασίας μεταβιβάζονται στον διάδοχο.» Αυτό το καταργείτε όσον αφορά τις παρεμβάσεις της Τράπεζας της Ελλάδος στις τράπεζες. Δηλαδή καταργείτε την καρδιά των εργασιακών σχέσεων. Επομένως, οι εργαζόμενοι βρίσκονται στο έλεος του εργοδότη και του τραπεζίτη. Όπως καταργείτε και το άρθρο 5, που έχει αντίστοιχες κατοχυρώσεις για τους εργαζόμενους.

Αυτά τα οποία κάνετε είναι εγκληματικά και σκανδαλώδη και προστίθενται αυτήν την ώρα σε αυτά τα οποία γίνονται με την εκποίηση της Eurobank και της Εθνικής Τράπεζας. Το δημόσιο, μόνο από τη Eurobank χάνει δέκα δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή τα λεφτά που έδωσε για την εξυγίανση, το handicap του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, την κεφαλαιοποίηση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Τώρα οι ιδιώτες -γύπες κερδοσκόποι με ένα δισεκατομμύριο και κάτι βάζουν στο χέρι τη Eurobank και πετούν στο περιθώριο το δημόσιο, του οποίου η αποτίμηση του μετοχικού κεφαλαίου δεν φθάνει το ένα δισεκατομμύριο τώρα με την τιμή 0,30, δηλαδή την «αίσχος-τιμή» που πουλήσατε στους ιδιώτες, όταν το δημόσιο έχει δώσει 11 δισεκατομμύρια, ζεστό δανεικό χρήμα από το αίμα του φορολογούμενου, για να στηρίξει τη Eurobank και θα μείνει με κάτω από ένα δισεκατομμύριο με την τρέχουσα τιμή που πουλήσατε τώρα. Πού πήγαν τα άλλα δέκα δισεκατομμύρια; Βεβαίως, πού πήγαν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Λαφαζάνη, δεκαεπτά λεπτά...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι οι κερδοσκοπικοί γύπες, οι οποίοι μπαίνουν τώρα και σε λίγους μήνες -λέω πολλούς, γιατί μπορεί και περισσότερους, δεν βάζω το χέρι μου στη φωτιά- θα πουλήσουν ίσως με τεράστια κέρδη και με το δημόσιο να μην ξέρει τι θα κάνει τις μετοχές του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Λαφαζάνη, σας παρακαλώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν θα ξέρει τι θα κάνει τις μετοχές του. Διότι τότε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ακούτε, κύριε Λαφαζάνη;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεκαεπτάμισι λεπτά έχετε μιλήσει και δεν κάνετε τον κόπο να ζητήσετε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω. Θα συνεχίσω επ' αυτού αύριο.

Η μόνη κουβέντα που θέλω να πω και καταλήγω, είναι ότι η Τράπεζα της Ελλάδος δεν είναι απολυταρχία σε αυτήν τη χώρα. Η Τράπεζα της Ελλάδος δεν μπορεί να συνεχίζει να είναι κράτος εν κράτει, πάνω από την Κυβέρνηση ως επιτρεπτή διαχείριση των τραπεζιτών να κινείται χωρίς κανέναν απολύτως έλεγχο.

Μπορείτε να μου πείτε ποιος ελέγχει την Τράπεζα της Ελλάδος; Τις κυβερνήσεις, όσο αυθαίρετες και να είναι, έρχεται μία στιγμή που ο λαός με την ψήφο του μπορεί να τις κρίνει. Την Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να την κρίνει κάποιος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστώ, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και ποιος είναι ο έλεγχος της Τράπεζας της Ελλάδος για όλα τα αίσχη που έγιναν στις τράπεζες μέχρι τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστώ, κύριε Λαφαζάνη!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πώς φθάσαμε εδώ; Δεν έχει ευθύνη; Πού λογοδοτεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Γιατί αγνοείτε τον Κανονισμό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Γι' αυτό φέρατε ένα νομοσχέδιο και βλέπω με τρόπο να ακούγεται από τα χείλη σας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ζητάει δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο των τραπεζών. Έγκλημα είναι αυτό, δηλαδή να ζητάμε δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο των τραπεζών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας ευχαριστώ, κύριε Λαφαζάνη!

Τελειώσατε! Επιτέλους! Δεκαεννέα λεπτά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρακαλώ αλλά σε-
βαστείτε λίγο και τους άλλους συναδέλφους και τη Βουλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με συγχωρείτε, κύριε Βορίδη.

Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η πρώτη παρέμβαση μου μετά τις διακοπές του Πάσχα. Θα ήθελα να ευχηθώ, λοιπόν, σε όλους Χριστός Ανέστη κι ό,τι ποθεί ο καθένας. Εύχομαι τις καλύτερες ευχές προς όλους στο Σώμα.

Ξεκινάμε τη νομοθετική εργασία σε αυτήν τη φάση με μια οδηγία, όπου ομολογώ, κατ' αρχάς, ότι με προβληματίσε το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ψηφίζει «παρών». Αμέσως, σκέφτηκα ότι για να ψηφίζει «παρών» ο ΣΥΡΙΖΑ κάτι κακό πρέπει να έχει αυτή η οδηγία. Διότι, πώς μια τέτοια συνάντηση;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι, κύριε Τσακαλώτο, να το εκλάβω ως μια γενικότερη αλλαγή στάσης στην κατεύθυνση αυτή που είπατε ότι είστε πιο άνετοι και ευρύχωροι στην κριτική σας; Μάλλον όχι. Δεν θα κινούταν σε αυτήν την κατεύθυνση. Κάτι έχει αυτή η οδηγία.

Στην πραγματικότητα, αυτή η οδηγία, η οποία ψηφίστηκε κι εγκρίθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με ευρύτατη πλειοψηφία, τι κάνει; Εξηγήθηκε πολύ αναλυτικά ποιες είναι οι παρεμβάσεις που κάνει στο ζήτημα της εποπτείας του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Απλώς επιγραμματικά να πω ότι ουσιαστικά η οδηγία αυτή ενοποιεί τη νομοθεσία σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ενισχύει ουσιαστικά τους δείκτες που απαιτούνται για την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών, άρα απαιτεί τη διατήρηση μεγαλύτερων διαθέσιμων κεφαλαίων. Επίσης, η οδηγία αυτή, επιβάλλει τουλάχιστον το 80% αυτών των στοιχείων να βρίσκονται σε μετρητά, ενισχύει τη διαφάνεια και τον έλεγχο και επομένως σε μεγάλο βαθμό τη λογοδοσία, θεσπίζει τη δυνατότητα των κεντρικών τραπεζιτών -και ειδικώς της Τράπεζας της Ελλάδος- να αναλαμβάνουν και οριζόντια μέτρα -κι όχι μόνο μέτρα- κατά συγκεκριμένης τραπεζικής, στο πλαίσιο της αντιμετώπισης μιας κρίσης. Θα σας έλεγα ότι γενικότερα -εξηγήθηκαν αναλυτικά- αυξάνει τη ρύθμιση πάνω στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Φαντάζομαι ότι αυτό εκλάβατε ως θετικό και για αυτό δηλώσατε «Παρών».

Βεβαίως, υποθέτω εδώ ότι την τιμή της Αριστεράς θα τη σώσει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, το οποίο εν συνεχεία θα μας εξηγήσει -φαντάζομαι- ότι το πρόβλημα με τον τραπεζικό τομέα δεν είναι η ρύθμιση. Διότι σε τελευταία ανάλυση, όπως θα επιχειρηματολογήσω, εδώ το μέγεθος της ρυθμίσεως, οι ρυθμιστικές παρεμβάσεις δεν αποτελούν παρά στην πραγματικότητα μια απάντηση στη διαλεκτική που έχει το σύστημα της ελεύθερης οικονομίας για να αντιμετωπίζει τα προβλήματα.

Διότι ακριβώς, το σύστημα της ελεύθερης οικονομίας δεν είναι δογματικό σε αυτά τα ζητήματα. Αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός στο ρεαλισμό, στον κοινό νου, στη λογική που διέπει αυτές τις σχέσεις.

Όταν, λοιπόν, εντοπίζει ένα πρόβλημα το σύστημα της ελεύθερης οικονομίας, κατ' αρχάς, δεν έχει πολύ μεγάλο ιδεολογικό ζήτημα στο να πει «ναι, ορισμένα πράγματα πρέπει να ρυθμιστούν περισσότερο και καλύτερα».

Για να δούμε, ποια ήταν τα ζητήματα που έπρεπε να αντιμετωπιστούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να καταλάβουμε το πρόβλημα, το 2008, ο Όμιλος CITY GROUP -παίρνω ένα παράδειγμα- και RDS GROUP στις Ηνωμένες Πολιτείες ήταν τεράστιος. Για να καταλάβετε, είχε συνδυασμένα περιουσιακά στοιχεία της τάξεως των έξι τρισεκατομμυρίων δολαρίων. Το κόστος διασώσεως αυτού του ομίλου, ξεπέρασε τα εκατό δισεκατομμύρια δολάρια.

Εδώ -το επισήμανε στην ομιλία του ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Λαφαζάνης- το κόστος διασώσεως των τραπεζών, κατ' αρχάς -θα δούμε, γιατί δεν έχει καταλήξει με τις επιστροφές των μετοχών- είναι τριάντα εννέα δισεκατομμύρια, τα οποία ήταν στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, ένα πολύ μεγάλο ποσό για το μέγεθος του ελληνικού τραπεζικού τομέα.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο -αυτό δεν το λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, το λέει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο- εκτιμά ότι, παραδείγματος χάριν, οι τράπεζες από διάφορες έμμεσες στηρίξεις τα έτη 2011-2012, ουσιαστικά κέρδισαν πάνω από εξακόσια τριάντα δισεκατομμύρια δολάρια. Κέρδισε πάνω από εξακόσια τριάντα δισεκατομμύρια δολάρια ο χρηματοπιστωτικός τομέας ευρύτερα στον κόσμο από έμμεσες κυβερνητικές στηρίξεις.

Για εμάς -μιλώ τώρα για τη δική μας οπτική, αλλά εδώ ενδεχομένως μπορεί να μοιάζει με τη δική σας κριτική- βεβαίως αυτό γεννά ένα ερωτηματικό.

Γιατί να γίνεται; Γιατί σε τελευταία ανάλυση πρέπει να υπάρχει οποιαδήποτε έμμεση στήριξη; Κάτι είπε τώρα ο κ. Λαφαζάνης -θα αναφερθώ ελπίζω χωρίς να μου φάει πάρα πολύ χρόνο, γιατί αυτό είναι επί των άρθρων και θα το απαντήσω αύριο- για ειδικές ρυθμίσεις που υπάρχουν εδώ στο νομοσχέδιο. Γιατί, λοιπόν, πρέπει να υπάρχουν αυτού του τύπου οι στηρίξεις;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Άκουσα επίσης μία -θα μου επιτρέψετε εδώ να τη χαρακτηρίσω απλοϊκή- αντιπαράθεση ανάμεσα σε αυτό που είναι υποτίθεται ο κόσμος της εργασίας, ο οποίος παράγει το χρήμα και ο οποίος δεν έχει το χρήμα. Και επομένως, τι ωραία, να του δώσουμε το χρήμα και να λύσουμε το θέμα. Η ζωή είναι πολύ πιο δύσκολη στον σύγχρονο κόσμο και βεβαίως όσοι παρακολουθούν ακόμα και νεομαρξιστές διανοούμενους, θα αντιληφθούν τη σχέση του σύγχρονου κόσμου, της νεωτερικότητας και της πολυπλοκότητας.

Και γιατί συμβαίνει όλο αυτό; Θα πω ακριβώς ποια είναι τα ζητήματα που κλήθηκε να αντιμετωπίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και η ελληνική Κυβέρνηση.

Το πρώτο ερώτημα. Επήλθε χρηματοπιστωτική κρίση. Διασώζεις τις τράπεζες ή όχι; Αν τις διασώσεις, προφανώς πρέπει να πληρώσεις. Υπάρχει κόστος για τον φορολογούμενο. Αν τις αφήσεις να πτωχεύσουν, προφανώς διατρέχεις όχι μόνο την απώλεια των καταθέσεων -επομένως πληρώνουν ουσιαστικά πάλι άλλοι πολίτες αλλά πολίτες- αλλά διατρέχεις ένα γενικότερο κίνδυνο, αυτός που εκτιμήθηκε ως συστημικός κίνδυνος και επομένως μια διάλυση όλου του παραγωγικού ιστού με τεράστιο κόστος ανασυγκρότησής του. Εκείνο το οποίο εκτιμήθηκε, είναι ότι τελικώς το κόστος διάσωσης ήταν φθηνότερο από την επιλογή του να αφήσεις τις τράπεζες να πτωχεύσουν. Αυτή ήταν η βασική εκτίμηση που έγινε.

Είναι σημαντικό να τοποθετηθούμε εδώ. Είναι έτσι ή όχι; Εσείς τι θα λέγατε, κάναμε καλά ή κάναμε κακά; Έπρεπε να τις διασώσουμε ή δεν έπρεπε να τις διασώσουμε;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Όχι κάθε φορά!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα δούμε. Ο κ. Τσακαλώτος ορθότατα επισημαίνει ότι μετά τη διάσωση -που απ' ό,τι καταλαβαίνω από την απάντησή του συμφωνεί ότι έπρεπε να γίνει- γεννιέται ένα δεύτερο πολύ μεγάλο ζήτημα. Κι αυτός είναι ο λεγόμενος ηθικός κίνδυνος.

Ποιος είναι ο ηθικός κίνδυνος; Μα αν οι τραπεζίτες ξέρουν ότι κάθε φορά που θα αστοχούν θα έρχεται το κράτος και θα τους διασώσει, τότε στην πραγματικότητα αυτό είναι ένα παιχνίδι κερδισμένο μονόπατο. Θα κάνουν τις πιο κινδυνώδεις τοποθετήσεις, θα επιλέγουν τους μεγαλύτερους κινδύνους, γιατί στις καλές

στιγμές αυτό έχει πολύ μεγάλη απόδοση, κι όταν είναι οι κακές στιγμές, θα φωνάζουν τον φορολογούμενο να πληρώσει τη ζημιά. Αυτό είναι ο ηθικός κίνδυνος. Πάρα πολύ σωστά επισημαίνεται αυτό και αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα που έχει αναδειχθεί.

Ποια είναι η απάντηση στον ηθικό κίνδυνο; Η απάντηση στον ηθικό κίνδυνο είναι αυτό που ψηφίζουμε σήμερα. Η απάντηση στον ηθικό κίνδυνο, στην πραγματικότητα αυτό που κάνουν τα κράτη, αυτό που κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι η Βασιλεία III. Μπορεί κάποιος να πουν ότι δεν είναι επαρκές. Θα ήθελα να ακούσω το πρόσθετο.

Ενδιαφέρει αυτή η συζήτηση τους εργαζομένους; Γιατί άκουσα ότι αυτή είναι μία συζήτηση που ξεκινά από τις τράπεζες και τελειώνει στις τράπεζες. Διερωτώμαι. Οι εργαζόμενοι για θέσεις εργασίας δεν ενδιαφέρονται; Οι εργαζόμενοι για την ανάπτυξη της οικονομίας δεν ενδιαφέρονται; Υπάρχει ανάπτυξη της οικονομίας χωρίς χαμηλό κόστος δανεισμού; Το κόστος δανεισμού, αλλά και η παροχή ρευστότητας στις επιχειρήσεις, είναι συνδεδεμένο με την αναπτυξιακή προοπτική; Είναι επομένως συνδεδεμένο με τη δημιουργία θέσεων εργασίας και άρα με την ανάπτυξη εισοδημάτων των εργαζομένων; Άρα, αυτή η συζήτηση δεν είναι ξένη και μακριά από τους εργαζομένους.

Αλλά να πάω στην άλλη πλευρά. Γιατί υπάρχει η πλευρά των επιχειρήσεων, που περιμένουν να δανειστούν με χαμηλό κόστος. Υπάρχει όμως και η πλευρά αυτών των ανθρώπων με μεσαία εισοδήματα, εργαζόμενοι κι αυτοί –εκτός αν μου πείτε ότι τα μεσαία εισοδήματα δεν ανήκουν στο χώρο των εργαζομένων- που έχουν καταθέσεις όχι των εκατομμυρίων, αλλά μερικών χιλιάδων ή μερικών δεκάδων χιλιάδων ευρώ, που θέλουν να έχουν την καλύτερη δυνατή απόδοση αλλά και ταυτόχρονα και τη μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια για τις καταθέσεις τους, δηλαδή τη μεγαλύτερη δυνατή σταθερότητα μέσα στο τραπεζικό σύστημα. Ανάμεσα σε αυτά υπάρχει το εύλογο συμφέρον των φορολογουμένων που λέει ότι δεν θέλουν να πληρώνουν για τις ζημιές του τραπεζικού συστήματος.

Βεβαίως, υπάρχει το προφανές ενδιαφέρον –δημόσιο ενδιαφέρον- να υπάρχει το φθηνότερο δυνατό χρήμα, γιατί αυτό συμβάλλει στην ανάπτυξη και πράγματι είναι λόγος δημοσίου συμφέροντος. Αυτό εξηγεί –για τον κ. Λαφαζάνη- και πράγματι παρεμβάσεις, οι οποίες γίνονται και –ουσιαστικά στη διάκριση που έγινε μεταξύ «καλής» και «κακής» τράπεζας- δικαιολογούν και τη μείωση της φορολογίας έως την κατάργησή της αλλά και τη μη εφαρμογή του 479 του Αστικού Κώδικα, το οποίο θα εξηγώ πολύ γρήγορα τι είναι και γιατί ορθώς εξαιρείται έτσι όπως τίθεται.

Λέω, λοιπόν, πως ανάμεσα σε αυτές τις σταθμίσεις –κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειδικά της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης- δεν έχετε πάρα πολύ εύκολες λύσεις. Αν αυξήσετε υπερβολικά την εμποτεία, στην πραγματικότητα εκείνο το οποίο κάνετε είναι να δημιουργείτε ένα μεγάλο κόστος στο δανεισμό. Εάν, από την άλλη μεριά, η εμποτεία δεν είναι επαρκής, τότε εκείνο που κάνετε είναι να διακινδυνεύετε τα χρήματα των φορολογουμένων. Αν στην πραγματικότητα δεσμεύσετε μεγάλα κεφάλαια, τότε το κόστος του χρήματος ακριβαίνει. Εδώ, λοιπόν, πρέπει κι εσείς να τοποθετηθείτε. Ανάμεσα σε αυτές τις επιλογές, εσείς τι λέτε; Αν δεν σας αρέσει αυτό, τι το πρόσθετο θα θέλατε; Ακούω την απάντηση «Θέλουμε κρατικές τις τράπεζες».

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Δεν είπαμε αυτό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν το είπατε αυτό. Τις είπατε κάτω από κοινωνικό έλεγχο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Σε αυτήν την ερώτηση δεν είναι αυτό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν είναι αυτό. Αλλά θέλω να μας το πείτε. Γιατί παραδείγματος χάριν, ακούω ότι δεν σας αρέσει το σύστημα με το οποίο η Ευρώπη έχει οργανώσει την εμποτεία. Η Ευρώπη, έχει οργανώσει την εμποτεία των τραπεζών φτιάχνοντας ένα δίκτυο ανεξάρτητων κεντρικών κρατικών τραπεζών, οι οποίες υπάγονται στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και διαχωρίζονται ως πολιτική δομή από το κράτος. Γιατί το κάνει αυτό άραγε η Ευρώπη;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν είναι για τον έλεγχο, για

άλλο είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Βορίδη, σας παρακαλώ μην απαντάτε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μπορώ να έχω δύο λεπτά ακόμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα έχετε, αλλά παρακαλώ όχι διάλογο. Κάντε τη δουλειά σας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Μα δεν γίνεται διάλογος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο διάλογος σημαίνει ότι χρονοτριβεί. Αν θέλει δύο λεπτά να μιλήσει, καλώς.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Παρ' ότι, κύριε Πρόεδρε, ξέρετε ότι σύμφωνα με τον Κανονισμό επιτρέπεται να διακόπτεται ο ομιλών, εφόσον δεν έχει αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ναι αλλά δεν θα μου ζητάτε δύο λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, τα δύο λεπτά είναι άσχετο, δεν συνδέεται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Διάλογο με τίποτα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εντάξει, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Λέω, λοιπόν, ότι στην πραγματικότητα για τη θέσπιση αυτού του συστήματος, πρέπει να τοποθετηθείτε. Αυτό είναι κεντρικό ζήτημα για την Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι εσείς έχετε μία προσέγγιση σύμφωνα με την οποία λέτε: «Ναι, βεβαίως θέλουμε να είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά τίποτα από ό,τι είναι η βασική αρχιτεκτονική της Ένωσης δεν μας αρέσει». Αυτό είναι πολύ κεντρικό ζήτημα, αν σας αρέσει ή δεν σας αρέσει, αν θέλετε, παραδείγματος χάριν, την κεντρική τράπεζα, την Τράπεζα της Ελλάδος, μία υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών. Είναι σημαντικό να το πείτε αυτό. Τι θέλετε; Διότι πρώτον, αυτό δεν γίνεται μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεύτερον αυτό είναι λάθος, γιατί στην πραγματικότητα οδηγεί όλες τις επιλογές, οι οποίες γίνονται σε οικονομικό επίπεδο, να υφίστανται ανορθόλογες πολιτικές πιέσεις –δηλαδή μη οικονομικές, μη οικονομικά ωφέλιμες πιέσεις- καθώς διαρθρώνονται μέσα και συμπλέκονται μία σειρά από συμφέροντα, έτσι όπως τυποποιούνται μέσα στους πολιτικούς ανταγωνισμούς. Αυτό είναι το πρόβλημα που θα αντιμετωπίσει αύριο ο οποιοσδήποτε.

Εδώ, λοιπόν, εκείνο που πρέπει να απαντηθεί είναι το εξής: Αποδείχθηκε, πράγματι, ότι τα θεσμικά εργαλεία που υπήρχαν μέχρι πρότινος ήταν ανεπαρκή και χρειάζονταν καινούργια. Αυτά είναι τα καινούργια. Αν πιστεύετε ότι χρειάζεται κάτι πρόσθετο, είναι σημαντικό να το πείτε και επίσης ποιο είναι αυτό. Αλλά δεν το ακούμε. Αν, από την άλλη μεριά, πιστεύετε ότι αυτό είναι στη σωστή κατεύθυνση, τότε σε τελευταία ανάλυση δεν καταλαβαίνω γιατί δεν το υπερψηφίζετε. Αν είναι αίσχος γιατί δεν το καταψηφίζετε.

Εν πάση περιπτώσει, εκείνο που διαβλέπω είναι πάλι μία διακύμανση. Τονίζω, όμως, ότι για να συζητήσουμε πια έλλογα σε αυτήν την Αίθουσα, θα πρέπει να φύγουμε από το μύθο του «καλού» και του «κακού». Θα πρέπει να καταλάβουμε ότι οι οικονομικές σχέσεις θα πρέπει να αποτυπώνονται ρεαλιστικά και επίσης, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι κάθε πολιτική επιλογή στις οικονομικές σχέσεις, δεν είναι δωρεάν. Όταν επιλέγεται μία συγκεκριμένη κατεύθυνση, ταυτόχρονα επιλέγεται και ένα κόστος που πηγαίνει με αυτήν.

Το κόστος αυτό θα το επωμιστούν τελικά κάποιες. Πρέπει να αποφασίσετε με ποιους είστε στο σημείο αυτό και οι επιλογές δεν είναι αν είστε με τις τράπεζες ή τους εργαζομένους. Οι επιλογές εδώ είναι πιο περίπλοκες. Είναι –αν θέλετε- φθηνό χρήμα και πώς ουσιαστικά θα ενισχύσετε τις πολιτικές του φθηνού χρήματος για να μπορέσουν οι επιχειρήσεις να έχουν πρόσβαση σε αυτό το φθηνό χρήμα και άρα να έχετε αναπτυξιακές πολιτικές, ή αν δεν θέλετε αυτό και θέλετε παραδείγματος χάριν να προστατέψετε τους φορολογούμενους, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να κάνετε την επιλογή της λιγότερης εξάρτησης από το δημόσιο των τραπεζών –εγώ θα ήμουν κοντά σε αυτό- αλλά αυτό σημαίνει στην πραγματικότητα ακριβότερο χρήμα.

Το 479, αφορά τη διαδοχή επιχειρήσεων. Εάν δεν έμπαινε η διάταξη αυτή του 479, ο διαχωρισμός καλής και κακής τράπεζας

δεν θα έχει κανένα νόημα, γιατί όσοι δάνεισαν στην κακή τράπεζα –που ουσιαστικά θα ικανοποιηθούν από την εκκαθάριση και μόνο– θα μπορούσαν να στραφούν για να ικανοποιηθούν από τα περιουσιακά στοιχεία που παίρνει η καλή τράπεζα. Άρα, όλη η προσπάθεια της εξυγίανσης δεν θα είχε κανένα νόημα. Δεν υπάρχουν σκάνδαλα, αρκεί να ξέρει κανείς λίγα νομικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Για να μαθαίνουμε σιγά-σιγά και τον Κανονισμό και επειδή είδα μια διάθεση να επιπλήξουμε τον Πρόεδρο, κύριε Λαφαζάνη, ακούστε τι λέει ο Κανονισμός: «Οι διαλογικές συζητήσεις απαγορεύονται.».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για να δείξετε διά τηλεοράσεως ότι με επιπλήττετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, για να με παρακολουθήσετε το είπα.

«Διακοπή ομιλητή μπορεί να γίνει αν το επιτρέψει ο ίδιος και αν συγκατατίθεται και ο Πρόεδρος. Στην περίπτωση αυτή, η διακοπή δεν μπορεί να υπερβεί τα πέντε λεπτά της ώρας χωρίς ισόχρονη παράταση του χρόνου της αγόρευσης», κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεκτή η παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πάρις Κουκουλόπουλος.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκε πάλι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση μία συζήτηση και πολλές ενστάσεις περί του διαδικαστικού, από τον αγαπητό συνάδελφο κ. Λαφαζάνη. Αναφέρομαι μόνο στο νομοσχέδιο, δεν μιλάω για το θέμα των τροπολογιών. Επί των τροπολογιών και για όλα τα ζητήματα –και διαδικαστικά και επί της ουσίας– θα μιλήσω αύριο.

Έγινε, λοιπόν, μια αναφορά στο πολυσέλιδο του νομοσχεδίου, στο γιορτινό των ημερών, στο εάν το είδαμε ή όχι. Κατ' αρχάς είναι μία οδηγία. Δεν νομίζω ότι μπορούμε να βάζουμε σε οδηγίες θέματα διαδικαστικά, διότι δεν έχει νόημα. Την οδηγία την ενσωματώνεις ή δεν την ενσωματώνεις ή για να το πω καλύτερα, κάποια στιγμή πρέπει να την ενσωματώσεις στην εθνική νομοθεσία.

Αν κάποιος έπρεπε να διαμαρτύρεται και να ζητά περισσότερο χρόνο, είμαστε πρώτα από όλα εμείς. Και δεν λέω γενικά μόνο οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, των δύο κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση αλλά ειδικότερα οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, που έχουμε σηκώσει μόνοι μας για πολύ μεγάλο διάστημα ένα βάρος για ένα κεντρικό ζήτημα της χώρας, που είναι το ζήτημα των τραπεζών. Εμείς θα έπρεπε να ζητάμε μεγαλύτερη συζήτηση, γιατί καθώς πολύ πρόσφατα η Ελλάδα παρά τις κινδυνολογίες, την αρνητική στάση της Αντιπολίτευσης, τελικά βγήκε στις αγορές βάζοντας έτσι ορίζοντα στο τέλος της κρίσης και των μνημονίων, νομίζω ότι δικαιούμαστε να έχουμε έναν άλλο διάλογο στη Βουλή πρώτα από όλα και στη χώρα γενικότερα.

Ο διάλογος γύρω από το δίπολο «μνημόνιο ή αντιμνημόνιο» επί τέσσερα χρόνια, φτώχυνε τον πολιτικό λόγο στην Ελλάδα, συγκάλυψε πολλές αδυναμίες, αβελτηρίες και έλλειψη θέσεων. Λειτουργήσε με έναν απόλυτα μανιχαϊστικό τρόπο και εντελώς αυτονόητες επιλογές που έπρεπε να γίνουν ή επιλογές που γίνονταν και αλλού, όπως δείχνει και η ευρωπαϊκή οδηγία, γενικότερα προβλήματα, με μεγάλη ευκολία ονομάστηκαν «ελληνικά προβλήματα», «συνέπειες των μνημονίων» κ.ο.κ..

Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, ήταν ένα ζήτημα για το οποίο το ΠΑΣΟΚ σταυρώθηκε πριν από χρόνια. Δεν ήσασταν στην προηγούμενη Βουλή, κύριε Τσακαλώτο. Μη με κοιτάτε έτσι. Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, το ζήτημα, δηλαδή, των δεικτών κεφαλαιακής επάρκειας, όπως πολύ σωστά και εσείς είπατε και όλοι οι εισηγητές, είναι ένα κεντρικό πρόβλημα που αλλάζει με τη Βασιλεία ΙΙΙ, ως συνέπεια του μεγάλου μαθήματος Lehman Brothers και εντεύθεν.

Εμείς όταν ξεκινούσαμε να κάνουμε εδώ την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών και γινόταν το πρώτο stress test και οτιδήποτε άλλο, τα πάντα ανάγονταν εδώ, μέσα στη Βουλή, γύρω από το μνημόνιο που είχε ως έννοια δαίμονοποιηθεί, ακόμα και όταν αφορούσε και όταν αναφερόταν σε αυτονόητες, όπως είπα, επιλογές ή σε επιλογές που γίνονταν και σε άλλες χώρες,

που γίνονταν παντού.

Εμείς, λοιπόν, θα έπρεπε σήμερα να ζητάμε σήμερα περισσότερο χρόνο και ευρύτερη συζήτηση, πόσω μάλλον τώρα που έχουμε ευρωεκλογές. Μιλάμε για μια ευρωπαϊκή Οδηγία, για το κεντρικό θέμα όχι μόνο της χώρας αλλά και της Ευρώπης ολόκληρης και όλου του ανεπτυγμένου κόσμου. Το πρόβλημα του χρηματοπιστωτικού τομέα είναι τεράστιο σε όλη την αναπτυσσόμενη ανθρωπότητα. Είναι τεράστιο ζήτημα το πρόβλημα που ανεδείχθη το 2008. Δεν θεωρώ και εγώ προφανώς ότι επιλύεται ούτε με τη Βασιλεία ΙΙΙ ούτε με την οδηγία που σήμερα ενσωματώνουμε.

Να κάνω και μια παρατήρηση; Δεν μας λείπει και εμάς ο προβληματισμός. Προφανώς.

Βλέπω απέναντί μου τον συνάδελφό μου, κ. Κακλαμάνη. Θυμάμαι ότι ήμασταν μαζί στο συνέδριο της ΚΕΔΚΕ το 2008 στη Θεσσαλονίκη, ακριβώς μετά την κατάρρευση της Lehman Brothers. Είχα πει τότε –δεν ήταν δικό μου, το είχα διαβάσει– ότι υπήρχε μια γενικότερη αισιοδοξία σε όλη την ανθρωπότητα ότι η κατάρρευση της Lehman Brothers με τον τεράστιο όγκο χρημάτων που είχε κινητοποιήσει για να μην καταρρεύσει το τραπεζικό σύστημα παγκοσμίως, είχε γεννήσει μια μεγάλη ελπίδα: την ελπίδα της ολικής επαναφοράς του κράτους.

Διαψεύστηκε αυτή η ελπίδα. Και μόνο το γεγονός ότι ενσωματώνουμε έξι χρόνια μετά μια οδηγία, δείχνει ότι σε αυτήν την διάπλη, που έτσι κι αλλιώς σε όλη την περίοδο της παγκοσμιοποίησης κατέληγε πάντα υπέρ της αγοράς και σταθερά κατά του κράτους και κατά των θεσμών, η ισορροπία δεν μετακινήθηκε αισθητά. Και άργησε και δεν μετακινήθηκε πολύ.

Τι θέλω να πω με αυτό; Δεν λείπει ο προβληματισμός από πολλές πτέρυγες της Αίθουσας και κυρίως από εμάς τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Ωστόσο μιλώντας για την προοπτική της χώρας και την συμμετοχή της στην Ευρώπη, το ζήτημα είναι να είμαστε και συγκεκριμένοι, χρήσιμοι και αποτελεσματικοί για τους Έλληνες πολίτες που μας στέλνουν εδώ στη Βουλή. Δεν είναι μόνο οι διαπιστώσεις που κάνουμε στο Βήμα της Βουλής και ο δημόσιος λόγος. Όμως έχουμε υποχρέωση να τα λέμε αυτά, να επισημαίνουμε κινδύνους, όρια που υπάρχουν σε μια σειρά θεμάτων, να μη δημιουργούμε ψεύτικη αισιοδοξία. Άλλο τόσο έχουμε υποχρέωση να δείχνουμε το δρόμο της προσαρμογής για την ουσιαστική προστασία των εθνικών συμφερόντων και τελικά των συμφερόντων του ελληνικού λαού. Αυτό είναι το ζήτημα όλο. Αυτό είναι το ζήτημα της εθνικής στρατηγικής.

Προφανώς δεν είναι όλα καλώς γενομένα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μιας και έχουμε και ευρωεκλογές. Το ζήτημα είναι εμείς πως προσαρμοζόμαστε και πως εναρμονιζόμαστε σ' αυτό το περιβάλλον. Προφανώς και άργησε και δεν τα λύνει όλα η Βασιλεία ΙΙΙ. Το ζήτημα είναι εμείς τι θέλουμε να κάνουμε τις τράπεζές μας. Και εν προκειμένω, πώς πήγε το πρόγραμμα σωτηρίας των ελληνικών τραπεζών, εξυγιάσής τους και ανακεφαλαιοποίησής τους ειδικότερα.

Όπως είπα, στα τέσσερα χρόνια που πέρασαν και ιδιαίτερα στην προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο, μια σειρά επιλογές που ήταν επιβεβλημένες δαίμονοποιήθηκαν. Είπα και νωρίτερα –το επαναλαμβάνω συνειδητά– ότι το ΠΑΣΟΚ σταυρώθηκε κατά κυριολεξία για αυτονόητες επιλογές.

Είχαν ή δεν είχαν πρόβλημα οι ελληνικές τράπεζες; Φυσικά και είχαν.

Μπορούσαν να συνεχίσουν όπως ήταν οι ελληνικές τράπεζες; Προφανώς όχι. Μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη με τις τράπεζες πρακτικά κλειστές και αναφερόμαι στο γεγονός ότι εδώ κι έξι χρόνια δανείζουν σε ελάχιστους και σε αυτούς με απαγορευτικά επιτόκια; Όχι. Κάθε συζήτηση για ανάπτυξη εδώ κι έξι χρόνια, ήταν ουσιαστικά μία συζήτηση θεωρητική, διότι με κλειστές τράπεζες ανάπτυξη δεν μπορεί να γίνει πουθενά.

Άρα, η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και η εξυγίανσή τους έπρεπε να υπάρξει με απόλυτη προτεραιότητα. Επομένως, το μνημόνιο και ο δανεισμός της χώρας που εμπεριείχε την διάσωση των τραπεζών δεν ήταν κατ' ανάγκη κακό, όπως ταυτίστηκε με ό,τι κακό συμβαίνει σε αυτόν τον τόπο, στη συνείδηση του ελληνικού λαού.

Το ελληνικό πρόγραμμα προέβλεπε και προβλέπει 50 δισεκα-

τομύρια για να σταθούν όρθιες οι τράπεζες. Στους τραπεζίτες τα δώσαμε; Όχι. Σώθηκαν 200 δισεκατομμύρια καταθέσεις, σήμερα κάπου 180 δισεκατομμύρια. Είναι στα χέρια των τραπεζιτών οι τράπεζες; Όχι. Είναι στον έλεγχο του δημοσίου. Ποια είναι η αποτίμηση σήμερα των αξιών της συμμετοχής του ελληνικού δημοσίου;

Μίλησε ο κ. Βορίδης νωρίτερα για 39 δισεκατομμύρια. Αν αφαιρέσουμε την αξία των συμμετοχών του δημοσίου στις τρεις συστημικές τράπεζες, το πρόγραμμα διάσωσης μέχρι τώρα έχει κοστίσει λιγότερο από 13 δισεκατομμύρια. Ο κόσμος το '12 πήγε και ψήφισε στις κάλπες πιστεύοντας ότι δωρίζαμε 50 δισεκατομμύρια στους τραπεζίτες. Δεν χαρίσαμε σε κανέναν τίποτα.

Η Ελλάδα σήμερα έχει τράπεζες που πατάνε στα πόδια τους, οι συμμετοχές –Ξαναλέω– που έχει το κράτος σήμερα, λογικά, με βάση την κίνηση, τη φορά των πραγμάτων, θα ανεβάσουν αξίες. Δεν έχει δικίο ο κ. Λαφαζάνης σε αυτό που λέει για τη Eurobank. Βλέπει το δένδρο και δεν βλέπει το δάσος.

Δεν μπορείτε να δείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, τη συνολική κίνηση προς τα μπρος, τη φορά των πραγμάτων της ελληνικής οικονομίας, που θα περιορίσει ακόμα περισσότερο το κόστος της ανακεφαλαιοποίησης, τελικά, των τραπεζών όταν το κράτος απαλλαγεί από τις συμμετοχές πουλώντας τις.

Μια συζήτηση που έχει μεγάλο ενδιαφέρον, είναι αυτή που αναφέρεται στο δημόσιο πυλώνα. Ναι, συμφωνούμε κι εμείς ότι επενδυτικά εργαλεία και μορφές, όπως οι συνεταιριστικές τράπεζες, πρέπει να έχουν ξεχωριστή θέση στη συζήτηση για το νέο τραπεζικό τοπίο στη χώρα. Προφανώς! Μιλάμε όμως για το μείζον, για το κεντρικό θέμα, για τις συστημικές τράπεζες.

Το πρόγραμμα που εφαρμόστηκε και το οποίο –επαναλαμβάνω– δαιμονοποιήθηκε έντονα επί τρία, τέσσερα χρόνια, τελικά, έχει άλλη πορεία. Νομίζω ότι αυτό δεν κατάλαβε ο ΣΥΡΙΖΑ και οι λοιπές αντιμνημονιακές δυνάμεις, γι' αυτό και βρίσκεται σε απόλυτο κενό στρατηγικής εν όψει ευρωεκλογών κι απέσυρε από την ημερήσια διάταξη τα περί δημοψηφίσματος.

Γιατί δεν είχατε υπολογίσει καν ότι κρατήθηκαν τα 11 δισεκατομμύρια για τις τράπεζες και η συζήτηση περί χρηματοδοτικού και δημοσιονομικού κενού, είχε άλλους όρους –μπορεί να σας τα πει ο Υπουργός Οικονομικών πολύ καλά– δηλαδή ότι η Ελλάδα από τη μη διοχέτευση των 11 δισεκατομμυρίων μαζί με το πλεόνασμα, είχε δύο τεράστια όπλα να διαπραγματευτεί και να σταθεί όρθια και να μην πηγαίνει σε υπογραφή ενός τέταρτου μνημονίου.

Εγώ, λοιπόν, πιστεύω ότι αυτός ο δρόμος, πλέον, δεν έχει γυρισμό. Εάν είμαστε προσεκτικοί και αν οι Έλληνες πολίτες στις ευρωεκλογές δεν πάνε γενικώς και αορίστως σε μία κατεύθυνση χαλαρής ψήφου αλλά στηρίξουν αυτήν την προσπάθεια, στηρίξουν την κυβερνητική σταθερότητα, στηρίξουν την επιτάχυνση αυτών που πρέπει να κάνει η χώρα, αυτός ο δρόμος γυρισμό δεν θα έχει. Θα είναι ένας δρόμος προς την πρόοδο, ένας δρόμος προς την ανάκαμψη, ένας δρόμος δύσβατος, δύσκολος και πολύχρονος πρέπει να πω, για να εξηγούμαστε, αλλά ένας δρόμος που με σιγουριά οδηγεί στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση της χώρας και στην οικοδόμηση μιας νέας ευημερίας για τους Έλληνες πολίτες και κυρίως για τη νέα γενιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Έλενα Κουντουρά.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω πρώτα με τις τροπολογίες, κύριε Υπουργέ, γιατί ήσασταν πολύ χαριτωμένος έτσι όπως είπατε πριν ότι θα τις κάνετε δεκτές. Κάνετε δεκτές μόνο τις τροπολογίες των Υπουργείων. Δεν άκουσα να κάνετε δεκτή καμμία τροπολογία κανενός Βουλευτού, γι' αυτό γελάσαμε πριν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Τις εξετάζουμε.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Το καταλαβαίνω ότι τις εξετάζετε αλλά μέχρι τώρα δεν μας έχετε δώσει κανένα δείγμα ότι θα τις κάνετε δεκτές αυτές και όλες τις προηγούμενες.

Εδώ, όμως, υπάρχει ένα θέμα πολύ σοβαρό με την τροπολογία που έχει φέρει ο κ. Μιχελάκης, την οποία, πραγματικά, δεν θέλω να την χαρακτηρίσω. Απλά θα πω ότι μέσα στην εκλογική περίοδο, που έχει ήδη ξεκινήσει, έρχεστε και καταργείτε όλους τους περιορισμούς για τους επικεφαλής των συνδυασμών. Θα είμαι πολύ συγκεκριμένη. Παραδείγματος χάριν, έχω μπροστά μου τον κ. Καπερνάρο και τον κ. Κακλαμάνη. Αυτοί οι δύο επικεφαλής, εφόσον καταργούνται όλοι οι περιορισμοί, θα βγουν στα κανάλια τόσες φορές όσες, τα συστημικά μέσα μαζικής ενημέρωσης θέλουν, που σημαίνει ότι θα είναι ένα 20%.

Αυτό το λέω σήμερα, θέλω να γράψετε την ημερομηνία, για να είναι στα Πρακτικά και να δούμε αμέσως μετά τις εκλογές, πόσες φορές θα έχουν βγει οι ευνοούμενοι. Τα κανάλια, δυστυχώς, έχουν κάποια συγκεκριμένα συμφέροντα και έχουν και κάποιες συγκεκριμένες κατευθύνσεις και τι γίνεται; Κάνουν πλύση εγκεφάλου προς τα εκεί που τους ενδιαφέρει και τους συμφέρει και καλά κάνουν. Εσείς, όμως, έρχεστε και φέρνετε μια τροπολογία με τον κ. Μιχελάκη, έτσι ώστε να επιτρέψετε αυτό το πράγμα. Είναι άδικο, είναι το λιγότερο που μπορώ να πω.

Επίσης, θέλω να πω ότι ο κ. Μιχελάκης, έφερε και το νομοσχέδιο για τους ΟΤΑ, σαράντα πέντε μέρες πριν τις εκλογές με διάφορες διατάξεις και ρυθμίσεις και δεν περίμενε να έρθει στην επιτροπή και στην Ολομέλεια ένα νομοσχέδιο ολοκληρωμένο. Ήρθε πάλι πρόχειρο και αποσπασματικό, ενώ είχε γίνει και μια ειδική επιτροπή για να δούμε τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» σε όλο του το έδαφος, τι λάθη έχουν γίνει, να τα διορθώσουμε.

Επίσης, ήρθε άλλο ένα νομοσχέδιο που αφορά τις ευρωεκλογές –πάλι σαράντα πέντε μέρες πριν τις εκλογές– που άλλαξε τον εκλογικό τρόπο, που έβαλε τον σταυρό, που απαγόρευε στους Βουλευτές να είναι υποψήφιοι γιατί υπήρχε κώλυμα απέναντι στην ευρωπαϊκή νομοθεσία η οποία δεν βάζει κώλυμα αλλά βάζει μόνο το ασυμβίβαστο, που σημαίνει ότι όλοι οι πολίτες είναι ίσοι. Γιατί δηλαδή ένας δήμαρχος, ένας περιφερειάρχης, ένας Βουλευτής μιας άλλης χώρας να μπορεί να έρθει στην Ελλάδα εάν και εφόσον το επιθυμεί να γίνει υποψήφιος ευρωβουλευτής και ένας Έλληνας Βουλευτής δεν μπορεί;

Βγήκαν, βέβαια, τα παπαγαλάκια και είπαν «πολιτική βουλμία, τα θέλετε όλα;» Όχι, δεν τα θέλουμε όλα. Θέλουμε να είμαστε ίσοι μεταξύ ίσων. Οι ευρωβουλευτές, οι δήμαρχοι, οι περιφερειάρχες και όλοι οι υπόλοιποι δημόσιοι λειτουργοί θα έχουν τη δυνατότητα να μπορούν ναβάλουν στις ευρωεκλογές υποψηφιότητα και να παραιτηθούν μετά.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι γενικότερα ως συγκυβέρνηση δεν ακολουθείτε τον Κανονισμό της Βουλής, αδιαφορείτε για τον κοινοβουλευτικό έλεγχο γενικότερα και έχετε κάνει κουρελόχαρτο το Σύνταγμα. Οι τροπολογίες δε που έρχονται, είναι τροπολογίες οι οποίες δεν έχουν καμμία σχέση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Θα μείνω στο νομοσχέδιο και στα λόγια σας. Πρώτο μέρος, 2013/36 η ευρωπαϊκή οδηγία. Τι κάνει αυτή; Ενίσχυση του τραπεζικού τομέα, δίχτυ ασφαλείας για τον καταθέτη – πολίτη, να καλύψει τις αδυναμίες της Βασιλείας Ι και ΙΙ, να είναι καλύτερη η εποπτεία, να υπάρχει χρηματοπιστωτική επάρκεια, διαφάνεια, προστασία συμφερόντων των καταθετών και των επενδυτών, χρηματοπιστωτική σταθερότητα, προληπτική εποπτεία, να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και πάνω από όλα να μην επιβαρυνθούν οι φορολογούμενοι για την εξυγίανση των τραπεζών.

Εδώ πάλι θα πω ότι ήσασταν πάρα πολύ ευγενικός. Μας σφάζετε με το γάντι.

Μας μιλάτε για φιλική επιχειρηματικότητα. Τι εννοείτε; Οι τράπεζες δίνουν δάνεια; Υπάρχει ρευστότητα; Προσπαθείτε πραγματικά να στηρίξετε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Όχι. Ποιες είναι οι ευεργετικές ρυθμίσεις; Δεν έχουν γίνει ευεργετικές ρυθμίσεις.

Είπε ο κ. Βορίδης πριν για το ρίσκο των τραπεζών. Εδώ θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι. Οι επενδυτές δεν είναι ίδιοι με τους καταθέτες και οι διευθύνοντες σύμβουλοι, οι διοικητές των τραπεζών μπορούν να πάρουν όποια ρίσκα θέλουν. Τα ρίσκα, λοιπόν, δεν μπορούν να τα πληρώνουν οι καταθέτες ούτε οι Έλληνες φορολογούμενοι. Βεβαίως και ανακεφαλαιοποιήθηκαν οι τράπεζες.

Όπως είπε και ο κ. Βορίδης, βεβαίως δεν θα θέλαμε να καταρρεύσει το τραπεζικό σύστημα. Όμως, οι Έλληνες φορολογούμενοι είναι αυτοί που πλήρωσαν και οι Έλληνες φορολογούμενοι θα το πληρώσουν ξανά μέσα από τους φόρους και το δημόσιο χρέος.

Αυτό, λοιπόν, τι σημαίνει; Σημαίνει ότι δεν υπάρχει καμμία εμπιστοσύνη, γιατί μέχρι σήμερα, με τη Βασιλεία Ι και τη Βασιλεία ΙΙ, όπως πολύ σωστά έχει ειπωθεί- λειτουργούσαν οι τράπεζες αυθαίρετα, παράνομα και ασύδοτα, γιατί η Τράπεζα της Ελλάδος που είναι η αρμόδια εποπτική αρχή δεν είχε ποτέ αυτό το ρόλο.

Όμως, όπως πολύ σωστά ειπώθηκε και από την Αντιπολίτευση, ποιοι είναι οι κανόνες; Πού λογοδοτεί η Τράπεζα της Ελλάδος; Έτσι αυθαίρετα λειτουργεί; Να σας θυμίσω τα ελληνικά ομόλογα που πήρε και κούρεψε από τα πανεπιστήμια, από τα νοσοκομεία, από τα ταμεία, από τους μικρομολογιούχους; Πού είναι η διαφάνεια, η προστασία των συμφερόντων των καταθετών ή όλων αυτών που εμπιστεύονται το ελληνικό δημόσιο, για τα οποία μας μιλάτε; Τι έκανε τότε η Τράπεζα της Ελλάδος; Αντί να τα κάνει έντοκα γραμμάτια του ελληνικού δημοσίου, πήρε τα αποθεματικά, το ζεστό ρευστό, το έκανε ομόλογα ενώ ήξερε ότι σε δέκα ημέρες, σε είκοσι ημέρες θα κουρευτούν.

Ένα άλλο πολύ σημαντικό θέμα, είναι αυτό που είπε ο κ. Λαφαζάνης για το άρθρο 168. Ξέρετε, αυτό το άρθρο όντως είναι μία φωτογραφική διάταξη κι έρχεστε εκ των υστέρων να νομιμοποιήσετε μία παράνομη μεταβίβαση. Ξέρετε πολύ καλά ότι η τράπεζα, η οποία πήρε τα κυπριακά καταστήματα, είναι η τράπεζα η οποία αγόρασε και το καλό κομμάτι της Αγροτικής –επίσης ένα μέγα σκάνδαλο- σε εξευτελιστική τιμή, μαζί με τα ακίνητά της που έχουν αποτιμηθεί τουλάχιστον πέντε φορές επάνω –για να μην πω κι έξι- από το τίμημα το οποίο καθορίστηκε.

Το χειρότερο, όμως, απ' όλα, είναι αυτό το οποίο κρύβεται πίσω από την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, που πλέον θα διατεθούν οι μετοχές με πολύ μικρότερο τίμημα, έτσι ώστε να μη μείνει τίποτα στο δημόσιο και να επιστρέψουν επί της ουσίας οι μετοχές πίσω στους ιδιοκτήτες, στους ιδιώτες, αυτούς που κατάρφραν να τις πτωχεύσουν.

Μην ξεχνάτε ότι η κ. Ραχήλ Μακρή και ο κ. Καπερνάρος, έχουν καταθέσει ερώτηση, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά τα χρήματα τα οποία έφυγαν από τις τράπεζες εφικτικά και εμφανίστηκαν σε κάτι θυγατρικές στα νησιά Κεϋμάν.

Όλα αυτά, λοιπόν, δείχνουν ότι δεν υπήρχε διαφάνεια μέχρι σήμερα και ότι η Τράπεζα της Ελλάδος που δεν έχει κανέναν έλεγχο, επέτρεψε να λειτουργούν παράνομα όλες αυτές οι τράπεζες. Η Βασιλεία Ι και η Βασιλεία ΙΙ που έπρεπε να εποπτεύουν, δεν τηρήθηκαν, έπρεπε βάσει των οδηγιών οι εποπτικές αρχές και ο νόμος να τηρείται, λέτε ότι δεν ήταν επαρκείς. Μα, αυτό δεν τηρήθηκε ποτέ. Πώς να είναι επαρκείς;

Έρχεται τώρα, λοιπόν, η Βασιλεία ΙΙΙ και τι λέει επί της ουσίας; Λέει ότι θα σταματήσουν να λειτουργούν αυθαίρετα και ασύδοτα οι τράπεζες θα συμμορφωθούν και η στάθμη του πιστωτικού κινδύνου, θα υπολογίζεται πλέον από τους κινδύνους των δανείων που χορηγούνται με βάση το λειτουργικό κίνδυνο αλλά και τον κίνδυνο της αγοράς.

Γιατί; Διότι έχουν χορηγηθεί –και το ξέρετε πολύ καλά- παράνομα και με μεγάλο πιστωτικό κίνδυνο και αυθαίρετα πάρα πολλά δάνεια, τα οποία μέχρι σήμερα, ξέρουμε πολύ καλά ότι είναι επισφαλής. Ο θεσμικός ρόλος των τραπεζών, ήταν να μπορούν να έχουν τη δυνατότητα να επενδύουν και να βοηθούν, έτσι ώστε το τραπεζικό σύστημα να είναι βιώσιμο, να μη χρειαστεί να ανακεφαλαιοποιηθεί και να μη χρειαστεί να το σώσουμε από την πτώχευση. Άρα, λοιπόν, δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους.

Η Βασιλεία ΙΙΙ –που έρχεται σήμερα- ποιος μας εγγυάται ότι θα επαρκεί και ότι θα έχει τον θεσμικό ρόλο ο οποίος πρέπει να υπάρχει, έτσι ώστε να μην έχουμε πρόβλημα διαφάνειας ή διαπλοκής;

Η «BLACK ROCK» σε μια έκθεση –την έχουμε ζητήσει από τον κ. Προβόπουλο και την Τράπεζα της Ελλάδος, αλλά δεν μας την δίνει, το μάθαμε όμως από διαρροές- λέει ότι όλα τα δάνεια είναι στον «αέρα». Άρα, λοιπόν, θα μας διασφαλίσει η Τράπεζα της Ελλάδος την εφάρμογή της Βασιλείας ΙΙΙ τελικά; Γιατί μέχρι σήμερα δεν εφαρμόστηκαν οι προηγούμενες οδηγίες;

Να σας θυμίσω ότι πουλούσαν τα «κόκκινα» δάνεια οι τράπεζες. Θα μου πείτε ότι το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων δεν είναι το ίδιο πράγμα, όπου πουλήθηκαν ήδη τα δάνεια. Το γνωρίζουμε αυτό. Το έχουν ανακοινώσει. Όμως και η Εθνική Τράπεζα είπε ότι έχουν έρθει πάρα πολλά funds, τα οποία διαπραγματεύονται επίσης τα «κόκκινα» δάνεια.

Το κακό, λοιπόν, τραπεζικό σύστημα, το οποίο με τη Βασιλεία Ι και τη Βασιλεία ΙΙ δεν λειτουργούσε, θα έρθει άραγε να λειτουργήσει με τη Βασιλεία ΙΙΙ; Θα σας θυμίσω ότι οι πολίτες ήρθαν πρώτοι πριν από το πολιτικό σύστημα. Επί της ουσίας τι είπαν; Είπαν «εμείς θα κάνουμε αγωγή». Υπάρχει μια οργάνωση, η Υπέρβαση, η οποία έκανε αγωγή εκ μέρους πολλών πολιτών απέναντι στα τραπεζικά ιδρύματα γι' αυτόν τον λόγο.

Η δική μας η παρέμβαση, η Βουλή, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, η συγκυβέρνηση, μιλάει σήμερα για διαφάνεια και για μη συγκαλύψη, όταν τα πάντα που έχουν γίνει μέχρι σήμερα δεν ήταν προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτό που έκανε η Κυβέρνηση, είναι να συγκαλύπτει τα εγκλήματα της Τράπεζας της Ελλάδος και να δίνει ασυλία στους πάντες.

Μην ξεχνάτε τις τροπολογίες που ήρθαν και που δεν καταφέρατε να τις περάσετε. Τρεις φορές ήρθε αυτή η τροπολογία, για να μπορέσει να έχει –αν θέλετε- άλλοι το τραπεζικό σύστημα για όλες αυτές τις καταγγελίες, οι οποίες είχαν γίνει όσον αφορά τα «θαλασσοδάνεια» που δίνετε στα κόμματα –και που δεν θα πληρωθούν ποτέ- ή σε επιχειρηματίες, χωρίς εγγυήσεις. Άρα, η προστασία ποια είναι τελικά;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Βασιλεία ΙΙΙ όντως έρχεται επί της ουσίας να βάλει –αν θέλετε- καλύτερες ρυθμίσεις και διατάξεις για την εποπτεία των τραπεζών, έτσι ώστε το τραπεζικό σύστημα να λειτουργεί προς το συμφέρον των πολιτών, που έχει να κάνει με τα δάνεια και τη ρευστότητα, την οποία μέχρι σήμερα δεν την έχουμε δει, και έρχεται να διορθώσει αυτά που δεν έγιναν στη Βασιλεία Ι και ΙΙ. Στην Ελλάδα, δεν έγινε τίποτα απ' όλα αυτά. Αυτό είναι το χειρότερο απ' όλα.

Το μήνυμα που έδωσε η κ. Ραχήλ Μακρή είναι ότι αν είχε γίνει κάτι θετικό μέχρι σήμερα, βεβαίως να το δούμε. Εδώ, όμως, έρχεστε να φέρετε άλλη μία οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία είναι μεν σωστή, όμως στην Ελλάδα δεν έχει ποτέ ασκηθεί εποπτεία και αυθαίρετα η Τράπεζα της Ελλάδος κάνει ό,τι θέλει. Και το μόνο που κάνει η Κυβέρνηση είναι να το συγκαλύπτει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Ματθαίopoulos.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω να πιστεύω ότι όλοι μας απολαμβάνουμε το δικαίωμα να έχουμε προσωπικές απόψεις πάνω σε διάφορα ζητήματα. Όμως, επειδή ο λαός μας δίνει την εξουσία να αποφασίζουμε για το μέλλον και για την τύχη του, είμαστε υποχρεωμένοι –αν μη τι άλλο- να υποστηρίξουμε με πράξεις τις απόψεις αυτές.

Θα ήθελα στην αρχή της ομιλίας μου να ανοίξω μια παρένθεση και να επανέλθω σε ένα ζήτημα, το οποίο πολύ επιδερμικά συζητήθηκε στην Αίθουσα αυτή και υπάρχουν συγκεκριμένοι λόγοι γι' αυτό. Διότι ο καθένας από τους ομιλητές που αναφέρθηκε σε αυτό έχει τους λόγους του να μην δοθεί συγκεκριμένη διάσταση στο θέμα.

Θα ανοίξω, λοιπόν, την παρένθεση του ζητήματος που προέκυψε για τους υποψηφίους των κομμάτων στην ευαίσθητη περιοχή της Θράκης, της ελληνικής Θράκης. Το κάνω αυτό, διότι ένας Βουλευτής από τη Νέα Δημοκρατία προηγουμένως –ο οποίος απουσιάζει από την Αίθουσα αυτήν τη στιγμή- είπε το εξής εξοργιστικό, γιατί εξισώνει ανόμοια πράγματα. Είπε ότι όλοι στην Αίθουσα αυτή εδώ πέρα αγαπάμε το ίδιο την πατρίδα μας.

Εμείς, λοιπόν, όχι μόνο τηρούμε αποστάσεις από τη δήλωση αυτή, αλλά ξεκαθαρίζουμε ότι στη Χρυσή Αυγή δεν υπάρχουν Τούρκοι υποψήφιοι. Στην Χρυσή Αυγή δεν υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι μιλάνε με τους «Γκρίζους Λύκους», οι οποίοι μιλάνε ξεκάθαρα και ανοιχτά για απόσχιση της Θράκης, άνθρωποι οι

οποίοι φωτογραφίζονται κάτω από το πορτρέτο του σφαγέα του Ελληνισμού, του Κεμάλ Ατατούρκ.

Αυτοί οι υποψήφιοι, όπως τους χαρακτηρίζετε εσείς, συμμετέχουν στα κόμματα της Νέας Δημοκρατίας, του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ και του υπόλοιπου κλεπτοκρατικού τόξου.

Σε ό,τι αφορά το Κομμουνιστικό Κόμμα, δεν ξέρω αν έχει μετακινηθεί από την πάγια θέση του για ανεξάρτητη Μακεδονία και Θράκη.

Σε ό,τι όμως αφορά την αγάπη για την πατρίδα, εμείς έχουμε αποδείξει με πράξεις πόσο την αγαπάμε και έχει καταλάβει ο ελληνικός λαός ποιος πράγματι κάνει ό,τι περνά από το χέρι του για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του και ποιος τον εκδικείται με τα μνημόνια, ποιος τον έχει οδηγήσει στην εξαθλίωση, ποιος τον έχει οδηγήσει στην απόγνωση.

Άλλωστε, έχουμε ακούσει ότι σε κάποιες μέρες από τώρα θα έρθει και ο περιφημος αντιρατσιστικός νόμος. Αν, λοιπόν, εκεί πέρα αφήσετε απέξω τα εθνικά συμφέροντα και προσβάλετε ξανά την ιστορική μνήμη –αναφέρομαι σε αυτό το εξοργιστικό το οποίο επιβεβαιώσατε δυστυχώς, ότι όποιος αρνείται για παράδειγμα το Ολοκαύτωμα εναντίον των Ποντίων δεν θα έχει καμμία κύρωση, αλλά όποιος αρνείται κάποια άλλα ολοκαυτώματα, θα οδηγείται στα δικαστήρια– τότε λοιπόν δεν μπορούμε να μιλάμε για αγάπη για την πατρίδα. Μιλάμε για ένα κόμμα ανθελληνικό το οποίο χρησιμοποιεί τη Βουλή, για να διαλύσει έναν ολόκληρο λαό. Εκτός αν για σας πατρίδα είναι κάτι άλλο, δεν είναι η Ελλάδα –θα σας πω τυχαία εγώ– είναι ένα κράτος της Μέσης Ανατολής.

Ας έρθω, όμως, λοιπόν στο παρόν νομοσχέδιο. Δεν νομίζω να υπάρχει μεγαλύτερη χαρά για έναν οπαδό του μνημονίου να μιλά για τράπεζες. Είναι το αντικείμενο που κατέχετε πολύ καλά. Και δεν το λέω ειρωνικά, γιατί αν θυμάμαι καλά, είστε από τους πρώτους ανθρώπους που λέγατε εν καιρώ μνημονίου, όταν η κρίση διέλυσε κυριολεκτικά τα πάντα στη χώρα μας, ότι τα πολύτιμα, περιορισμένα έσοδα που διέθετε η χώρα μας, δεν θα έπρεπε να πάνε στον εργάτη, στον άνεργο, στον πολύτεκνο, τον τρίτεκνο, στον άνθρωπο που ψάχνει να δουλέψει, αλλά έπρεπε να πάνε στα τραπεζικά ιδρύματα με την αιτιολογία ότι κάτι τέτοιο βοηθούσε γενικότερα την ελληνική οικονομία, θα έβγαζε την χώρα από την κρίση και με κάποιο μαγικό τρόπο δεν θα χρειαζόταν η Ελλάδα να πάρει νέα μέτρα.

Ας δούμε, λοιπόν, ποιο είναι το τραπεζικό σύστημα για το οποίο μιλάμε σήμερα, ποιες είναι οι κινήσεις που έκανε η ελληνική πολιτεία για τη διάσωση του τραπεζικού συστήματος και το πιο βασικό, το ζητούμενο για μας, ποιο ήταν το αντίτιμο που πλήρωσε ο ελληνικός λαός για να σωθούν οι τράπεζες, αν και εδώ υπάρχει μία αμφισβήτηση ως και προς τον σκοπό τον ίδιο της νομοθετικής αυτής πράξης, του παρόντος νομοσχεδίου, εάν τελικά σώθηκαν οι τράπεζες ή όχι. Διότι απ' ό,τι διαβάζουμε σε όλα τα ειδησεογραφικά δίκτυα, εφημερίδες ή τηλεοράσεις, οι τράπεζες αυτές συνεχώς λειτουργούν παρασιτικά και ζητούν από τα δημόσια ταμεία όλο και περισσότερα χρήματα.

Ας ξεκινήσω, λοιπόν, με το απλό, την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Δισεκατομμύρια ευρώ ξοδεύτηκαν από το υστέρημα του ελληνικού λαού, για να σωθούν χρεοκοπημένα ιδιωτικά τραπεζικά ιδρύματα. Και εδώ επαναλαμβάνω το ερώτημα που εγώ ο ίδιος έχω θέσει στην Βουλή και σε εσάς προσωπικά, ως αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών: Με ποιο δικαίωμα, για παράδειγμα, γίνεται η διάκριση ανάμεσα στο μαγαζί ενός ιδιώτη επιχειρηματία έξω στην ελληνική κοινωνία και στο χρεοκοπημένο τραπεζικό ίδρυμα πάλι ενός ιδιώτη το οποίο όμως, ζημιώνει το δημόσιο με δισεκατομμύρια ευρώ;

Γιατί ο φορολογούμενος Έλληνας πολίτης για 500 ευρώ χρέος στην εφορία να κλείσει το μαγαζί του και να μην τον επιδοτήσετε και ο κάθε μεγαλοτραπεζίτης –και θα δούμε για ποιο λόγο γίνεται αυτό– όχι μόνο να μη βάζει λουκέτο στην επιχείρησή του, διότι προσωπική επιχείρησή του είναι, αλλά τον χρηματοδοτεί με δισεκατομμύρια ευρώ που δεν είναι δικά σας αλλά χρήματα του ελληνικού λαού;

Και μας είπατε ότι με την ανακεφαλαιοποίηση θα σωθούν όλες οι τράπεζες. Για μας το ζητούμενο είναι ότι, εφόσον ξοδέψατε δισεκατομμύρια ευρώ σε αυτές τις τράπεζες, θα έπρεπε να

υπάρχει ένα αποτέλεσμα το λιγότερο. Αυτό είναι το λογικό. Τι έγινε από την περίοδο που ξοδέψαμε τα χρήματα αυτά μέχρι και σήμερα; Βγήκε η Ελλάδα από το μνημόνιο; Είδαμε να έρχεται η περιβόητη ανάπτυξη; Αν μου απαντήσετε για το πλεόνασμα ή για τα άλλα λογιστικά τερτίπια που έχετε ανακαλύψει, θα σας απαντήσω και πάνω σ' αυτά. Όλος ο ελληνικός λαός, όμως, γνωρίζει ότι τα χρήματα αυτά πήγαν, για να καλύψουν τρύπες. Τα χρήματα, όμως, αυτά δεν πήγαν μόνο στα χρέη των τραπεζιτών. Πήγαν στα χρέη των κομμάτων τα οποία απάλλαξαν από ποινικές ευθύνες τον οποιονδήποτε έδινε δισεκατομμύρια στα χρεοκοπημένα κόμμάτα σας. Διότι ξέρετε πολύ καλά ότι, εάν δεν υπήρχε ο τραπεζίτης να βάλει το χέρι βαθιά στην τσέπη, για να δώσει δισεκατομμύρια στα κόμμάτα σας, δεν θα είχατε καμμία άλλη πηγή εσόδων.

Σε ό,τι αφορά το μεγάλο επιχείρημα ότι θα πρέπει να δείξουμε πίστη απέναντι στις τράπεζες διότι έχουν καλούς σκοπούς και μας λέγατε ότι ο καταθέτης θα πρέπει να βάλει τα χρήματά του στην τράπεζα γιατί έτσι βοηθά στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, ξεχάσατε να πείτε στον ελληνικό λαό ότι κάποιους μήνες αργότερα βάζατε εσείς οι ίδιοι βόμβα στα θεμέλια της τραπεζικής πίστης, όταν πήγαινε ο άνθρωπος και έβαζε την κάρτα, για να κάνει ανάληψη 50 ή 100 ευρώ, και του έλεγαν ότι δεν υπάρχουν τα χρήματα αυτά, γιατί τα έχουν κατασχεθεί οι τράπεζες.

Πολλοί είναι οι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν κάνει καταγγελίες, αυτοί που πήγαν να πάρουν το μηνιαίο τους –όσοι τυχεροί έχουν τέλος πάντων για να πάρουν μηνιαίο– στην τράπεζα και τους έλεγαν ότι τα χρήματά τους έχουν κατασχεθεί για να καλύψουν τρύπες που δεν είναι δικές τους.

Ένα επιπλέον: είμαστε πλέον βεβαιωμένοι –και το λέμε μετά λόγου γνώσεως– ότι οι τράπεζες ευθύνονται αποκλειστικά για τη διάλυση της επιχειρηματικότητας. Και αυτό είναι πάρα πολύ απλό και λογικό να ισχύει, διότι η κάθε τράπεζα η οποία επιδιώκει το κέρδος και τίποτα άλλο θα θέλει να βάλει εμπόδιο στην επιχείρησή του φουκαριάρη, του μεροκαματιέρα Έλληνα.

Και είναι πολλές οι περιπτώσεις εκείνες –το ξέρετε πολύ καλά– που πήγαινε ο άνθρωπος με τη φορολογική του ενημερότητα και ήξερε ο υπάλληλος ότι σε δύο, τρία, τέσσερα, πέντε χρόνια από τη στιγμή που θα πήγαινε να τον εξυπηρετήσει, θα του έπαιρνε η τράπεζα το σπίτι, θα του έπαιρνε το αυτοκίνητο και θα τον οδηγούσε στη φυλακή. Τα νούμερα ξέρουν να τα διαβάζουν πολύ καλά και οι δείκτες απεδείκνυν ότι μια μεγάλη μερίδα του ελληνικού λαού θα οδηγούνταν στην καταστροφή, διότι ακριβώς εμπιστεύτηκαν τις τράπεζες.

Την ίδια τύχη είχαν και πολλοί επιχειρηματίες. Όσοι είχαν την ατυχία να ανοίξουν –να το πω λαϊκά– παρτίδες με τις τράπεζες καταστράφηκαν, διότι η τράπεζα είχε ως αντικειμενικό σκοπό το εύκολο και γρήγορο κέρδος.

Είς ό,τι αφορά το μεγάλο και μείζον πρόβλημα της φοροδιαφυγής –που μήνες τώρα συζητάμε και δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα– να πει κανείς για τα αμέτρητα ηλεκτρονικά ίχνη που έχει αφήσει ο κάθε ένας επιτήδειος που έχει κλέψει χρήματα του ελληνικού λαού. Ακούω πολλές φορές και σε αυτήν εδώ την Αίθουσα να λένε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι διότι υπάρχει το απόρρητο.

Θα φέρω ένα παράδειγμα. Όταν ήρθε το ΣΔΟΕ να ελέγξει τα ταμεία του κόμματος, που το έκανε παράνομα διότι δεν υπήρχε κανένας λόγος να το κάνει –όχι ότι φοβόμαστε τίποτα–, απεδείχθη ότι η Χρυσή Αυγή είχε τα οικονομικά της πεντακάθαρα. Μπορεί να κάνει το ίδιο, να ελέγξει τις τράπεζες, ποιοι προσωπικά με ονοματεπώνυμο ευθύνονται για αυτό το αίσχος της φοροδιαφυγής που έχει ζημιώσει με δισεκατομμύρια το δημόσιο ταμείο;

Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν ποινικές ευθύνες; Ξέρετε πολύ καλά ότι φυσικά και υπάρχουν. Είναι καταγεγραμμένοι, είναι χιλιάδες τα ονόματα στην κορυφή των οποίων υπάρχουν και Πρόεδροι κομμάτων, Υπουργοί, Υφυπουργοί, Ξαδέρφια Υπουργών, συγγενικά πρόσωπα κ.ο.κ.. Άρα, λοιπόν, δεν έχετε κανένα λόγο να αγγίζετε τα πρόσωπα αυτά, διότι έχετε ποινικές ευθύνες και εσείς οι ίδιοι ξέρετε πολύ καλά ποιοι έχουν κλέψει.

Και αν πράγματι υπήρχε ανεξάρτητη δικαιοσύνη, όλοι αυτοί

θα είχαν καθίσει στο σκαμνί και θα είχαν εκτίσει την ποινή τους. Διότι μιλάμε για φοροδιαφυγή τέτοιου μεγέθους τη στιγμή που ο μέσος μισθός για τον όποιο τυχερό δουλεύει είναι περίπου στα 300 με 400 ευρώ. Είναι όχι μόνο ανήθικο, είναι εξοργιστικό το μέγεθος της ασυλίας που απολαμβάνουν κάποιοι από την πολιτεία μόνο και μόνο επειδή υπάρχουν κάποια τεχνοκρατικά ή τεχνικά εμπόδια που δεν μπορούν να οδηγήσουν την υπόθεση της φοροδιαφυγής στην ελληνική δικαιοσύνη.

Εις ό,τι αφορά –και κλείνω με αυτό– τα περίφημα νομοσχέδια που έχετε φέρει για να εξορθολογίσετε, όπως το λέτε, τα νομοθετικά πλαίσια, για να εξυγιάνουν τη λειτουργία των τραπεζών ή για να φέρουν ρυθμίσεις που οι διατάξεις θα είναι τέτοιες που αύριο με κάποιο τρόπο ως δια μαγείας θα λυθούν όλα αυτά τα πολύ σοβαρά προβλήματα, έχω να κάνω την εξής παρατήρηση: εάν υπήρχε πολιτική βούληση –πολιτική βούληση σημαίνει να θέλω να φέρω τα πράγματα σε τέτοιο σημείο που να πληρώσουν όλοι όσοι αποδεδειγμένα έχουν διαπράξει εγκλήματα– τότε ναι, σε μία μέρα μπορούν να λυθούν τα προβλήματα αυτά.

Το γεγονός και μόνο ότι έχουμε δει ανθρώπους οι οποίοι μας κάνουν κήρυγμα για το πώς θα έπρεπε να είναι τα πράγματα όταν δεν έχουν δουλέψει ούτε μία μέρα στη ζωή τους, όταν έχουν καταθέσεις σε τράπεζες εντός και εκτός Ελλάδος, τότε πλέον καταλαβαίνετε ότι η συζήτηση αυτή γίνεται μόνο και μόνο για τη δημιουργία εντυπώσεων.

Άλλοι τζογάρουν στη «J.P. MORGAN», άλλοι στη «BLACK-ROCK», άλλοι έχουν χαρτοφυλάκιο σε τράπεζες του εξωτερικού. Και αυτό αποδεικνύει ότι δεν έχουν καμμία εμπιστοσύνη στη χώρα την οποία θα έπρεπε να υποστηρίξουν οικονομικά. Και δεν έχουν λόγο να πράξουν κάτι τέτοιο, είτε διότι δεν νιώθουν Έλληνες, είτε διότι ξέρουν ότι η οικονομία στην Ελλάδα είναι τόσο κατεστραμμένη που δεν υπάρχει καμμία απολύτως περίπτωση να δει ο Έλληνας μια άσπρη μέρα.

Και αυτό δεν το λέω για να σπείρω πανικό στην ελληνική κοινωνία. Όταν βγήκε ο Πρωθυπουργός, για να πανηγυρίσει για αυτήν τη λογιστική αλχημεία που λέγεται πρωτογενές πλεόνασμα –και είναι απορροιάς άξιο να μιλάμε για πλεόνασμα, όταν η χώρα μας δεν έχει καν μία παραγωγική δομή στον πρωτογενή τομέα που να δουλεύει αξιοπρεπώς– βγήκε ο Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι αρμόδιος για θέματα οικονομικής και νομισματικής πολιτικής, ο κ. Όλι Ρεν, και είπε ότι όσα λέει ο Σαμαράς στην Ελλάδα είναι ψέματα και τίποτα παραπάνω, ότι στην ουσία πρωτογενές πλεόνασμα της τάξης του 1,4 δισεκατομμυρίου ευρώ –εάν θυμάμαι καλά– δεν υπάρχει.

Και φυσικά αυτό το λέει και ολόκληρος ο ελληνικός λαός, ο οποίος βλέπει μέρα με τη μέρα το εισόδημά του να μικραίνει, βλέπει τις συντάξεις να πηγαίνουν σε ποσά που δεν του επιτρέπει να ζει αξιοπρεπώς και όλα αυτά που αντιμετωπίζουμε όλα αυτά τα χρόνια από τα μνημόνια και έπειτα.

Θα κλείσω, λοιπόν, λέγοντας ότι όλα αυτά τα θέματα που συζητάμε, ναι, πράγματι είναι σημαντικά, θα έπρεπε να λυθούν κάποτε, αλλά θα λυθούν όταν θα υπάρχει μια εθνική ηγεσία η οποία δεν θα φοβηθεί να οδηγήσει τα πράγματα εκεί που πρέπει, δηλαδή στην ελληνική δικαιοσύνη, η οποία όμως –μία διευκρίνιση– είναι πράγματι ανεξάρτητη. Διότι όπως ξέρετε πολύ καλά, κατόπιν ομολογίας όχι ενός τυχαίου ανθρώπου αλλά ενός ανθρώπου ο οποίος ξέρει τον Πρωθυπουργό –ήταν το δεξί του χέρι– ο τελευταίος και άλλοι δύο Υπουργοί του, ο Αθανασίου και ο Δένδιας, χρησιμοποίησαν τις δικαστικές αρχές για να διώξουν τη Χρυσή Αυγή, για να καταστείλουν το νόμιμο πολιτικό της αγώνα.

Εμείς, λοιπόν, δεσμευόμαστε ότι για τις είκοσι μέρες που απομένουν, μέχρι τη μεγάλη εκλογική μάχη της 18^{ης} Μαΐου, μπορεί ο Πρωθυπουργός και οι υπόλοιποι δύο Υπουργοί ή οποιοιδήποτε άλλοι εμπλεκόμενοι να συνεχίσουν να διαπράττουν αυτά τα εγκλήματα κατά του Συντάγματος και του ελληνικού λαού. Αλλά τότε, από τις 18 Μαΐου και μετά, θα μιλάμε με άλλους όρους όταν εσείς θα λογοδοτείτε στον ελληνικό λαό για τα εγκλήματα που έχετε διαπράξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Κωνσταντίνος Εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ, κ. Τσούκαλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό κάνει κάτι

πάρα πολύ απλό: ενσωματώνει μία πολύ μεγάλη οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο εγχώριο δίκαιο, μια οδηγία η οποία έρχεται να συμπληρώσει μια πορεία που έχει ξεκινήσει από το 2008 προκειμένου να αποκτήσει η Ευρώπη αυτό που λέμε μια ενιαία αρχή, μια ενιαία τραπεζική ένωση, έναν ενιαίο μηχανισμό ελέγχου των τραπεζών.

Εμείς αυτό το νομοσχέδιο το στηρίζουμε και το στηρίζουμε για τον εξής απλό λόγο: διότι θεωρούμε ότι η ενσωμάτωση αυτής της οδηγίας είναι ένα βήμα προς την πορεία ολοκλήρωσης της Ευρώπης. Είναι ένα μικρό βήμα, κύριε Υπουργέ, ένα βήμα αργό και βασανιστικό, ένα βήμα που αν είχε γίνει πολύ πιο πριν ίσως πολλά πράγματα να είχαν ξεκαθαριστεί σε επίπεδο Ευρώπης και ίσως να μην μιλούσαμε με αυτούς τους όρους σήμερα ούτε στην Ελλάδα ούτε στην Ισπανία ούτε στην Ιρλανδία. Όμως, αυτό το βήμα γίνεται και με αυτήν την έννοια εμείς το στηρίζουμε, το ψηφίζουμε.

Σε καμμία περίπτωση, όμως, δεν θα αποστούμε από την κριτική που μπορεί να ασκήσει ο καθένας –και η Δημοκρατική Αριστερά– απέναντι στη γενική ευρωπαϊκή σύλληψη όσον αφορά αυτήν την πορεία. Γιατί κενά υπάρχουν στην οδηγία. Αλλά είναι άλλο να συζητάς σε επίπεδο ευρωπαϊκό για τις επιλογές που κάνει η Ευρώπη, για τους συσχετισμούς που διαμορφώνουν το συγκεκριμένο πλαίσιο και άλλο το να εντοπίζουμε αυτές τις ατέλειες ή αυτές τις ανεπάρκειες ως ανεπάρκειες της εγχώριας πολιτικής τάξης, του πολιτικού συστήματος.

Ας βάλουμε, λοιπόν, μια συγκεκριμένη τάξη στη συζήτησή μας, προκειμένου να καταλάβουμε περί τίνος πρόκειται. Ποιο είναι το γενικότερο πλαίσιο; Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι σε λίγες μέρες έχουμε ευρωεκλογές και ότι αυτή η συζήτηση που κάνουμε πρέπει να ενταχθεί στη γενική πολιτική που επιθυμεί κάθε κόμμα να εισαγάγει, να προβάλλει ή να παλέψει σε επίπεδο Ευρώπης.

Το γενικό πλαίσιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι δυστυχώς η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν ήταν τράπεζα με την έννοια που τη γνωρίζουμε όλοι. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ήταν ένας μηχανισμός ο οποίος ήταν εκτός πολιτικού ελέγχου, ήταν εκτός ελέγχου των πολιτικών οργάνων της Ευρώπης, ήταν ένας οργανισμός ο οποίος πόρρω απ' αυτό που λέμε χαρακτηριστικό ομοσπονδιακής τράπεζας.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν εντελώς διαφορετική η συζήτησή μας εάν πράγματι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ήταν μια ομοσπονδιακή τράπεζα με όλη τη σημασία της λέξης, όπως παραδείγματος χάριν είναι η FED των Ηνωμένων Πολιτειών.

Έτσι, λοιπόν, τίθεται το θέμα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και σε αυτό το επίπεδο, γιατί μέχρι τώρα είχαμε μόνο τη νομισματική ένωση.

Μετά το 2008, λοιπόν, ξεκίνησε αυτή η αργή και βασανιστική πορεία, προκειμένου να καλυφθούν τα κενά όλου του προηγούμενου χρονικού διαστήματος. Όμως, κύριε Υπουργέ, σε καμμία περίπτωση –και άκουσα με πολλή προσοχή την εισήγησή σας και κυρίως την παρέμβαση που κάνατε– δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι τράπεζες είναι εργαλεία. Γιατί ξέρετε τι έχει επικρατήσει στη γενική αντίληψη ή, εάν θέλετε, στο διάλογο και τον εγχώριο και τον ευρωπαϊκό; Ότι οι τράπεζες είναι αυθύπαρκτες οντότητες, ότι τις σώζουμε ακριβώς επειδή είναι τράπεζες, γενικώς και αορίστως, ότι οι τράπεζες πρέπει να σωθούν γιατί είναι ουσιαστικά κράτος εν κράτει ή διοικούν ή οτιδήποτε άλλο.

Είναι εργαλεία. Και τα εργαλεία έχουν κάποιο σκοπό, κάποιο στόχο, έχουν κάποιες επιδιώξεις. Οι επιδιώξεις, οι στόχοι και οι σκοποί αυτοί πρέπει να αξιολογούνται, να εξετάζονται στο κατά πόσο υλοποιούνται. Γιατί, εάν θεωρήσουμε τις τράπεζες απλώς και μόνο ως αυθύπαρκτες οντότητες, τότε είμαστε εκτός πλαισίου πολιτικής.

Είπατε κάτι στην παρέμβασή σας, το οποίο θέλω να επεκτείνω, γιατί δυστυχώς αυτή είναι η κρατούσα αντίληψη σε επίπεδο Ευρώπης, για να μην πω παγκόσμιο. Αναφερθήκατε στον πολύ διάσημο οικονομολόγο τον κ. Σόλοου και είπατε τα τρία στοιχεία που σας παρουσίασε ως καθοριστικά της ορθής λειτουργίας του συστήματος. Αναφερθήκατε στην κοινή λογική, στο ρεαλισμό και στην ευελιξία.

Αυτά τα τρία είναι μέθοδοι, προκειμένου να πάμε στο επόμενο στάδιο, που είναι η αποτελεσματικότητα. Εγώ δεν είμαι οικονομολόγος, απλή λογική έχω. Αυτά, όμως, είναι κενό γράμμα και είμαι βέβαιος ότι ο κ. Σόλοου θα σας το είχε πει προηγουμένως, διότι όλα αυτά τα στοιχεία αξιολογούνται και κρίνονται από το στόχο που έχεις βάλει. Δηλαδή, κοινή λογική, ρεαλισμός και ευελιξία σε σχέση με τι; Έχεις θέσει τους στόχους. Και τους στόχους δεν τους έχει θέσει ο οικονομολόγος, δεν τους έχετε θέσει εσείς, τους έχει θέσει η πολιτική ηγεσία, τους έχουν θέσει οι κυβερνήσεις, τα πολιτικά όργανα, οι αιρετοί. Η αξιολόγηση όλων αυτών κρίνεται στο κατά πόσο ο στόχος που έχεις βάλει, η γενική επιδίωξη, υλοποιείται.

Έχουμε χάσει τη μπάλα όσον αφορά τη συζήτηση πάνω σε αυτά τα θέματα, όσον αφορά τη λειτουργία των θεσμών, των μηχανισμών και, εάν θέλετε, την υλοποίηση των στόχων. Έχει «θολώσει» το όριο της πολιτικής. Επ' αυτού, λοιπόν, πρέπει να είμαστε συγκεκριμένοι.

Και σε ποιο επίπεδο, παραδείγματος χάριν, θα έπρεπε να συζητήσουμε σήμερα; Να συζητήσουμε για το ότι το 19% του χρέους, στο οποίο αντιστοιχεί η χρηματοδότηση των τραπεζών, θα πρέπει να μεταβιβαστεί στους μηχανισμούς της Ευρώπης, να φύγει από το χρέος μας. Ξέρετε ότι εάν αυτό ήταν στοιχείο της πολιτικής της Κυβέρνησης και μάλιστα με έντονο τρόπο ή εάν είχε επιτευχθεί, η συζήτηση σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα θα ήταν σε εντελώς διαφορετικό επίπεδο, δεν θα ήταν στο επίπεδο που κάνουμε τώρα, στο κατά πόσο οι τράπεζες ανακεφαλαιώνονται από το αίμα του ελληνικού λαού και ότι αυτό το αίμα θα πρέπει να το προσάψουμε, διατηρώντας τις πλειοψηφίες και τις μειοψηφίες στις τράπεζες. Αυτό, λοιπόν, είναι το πρώτο.

Πάμε τώρα στην πραγματική οικονομία, για να δούμε τα εργαλεία. Πρέπει να αναφερθούμε σε κάποια στοιχεία τα οποία είναι ενδεικτικά. Στις 26 Ιανουαρίου 2014 ο κ. Προβόπουλος πραγματοποίησε μία αποκαλυπτική ομιλία σε ημερίδα του ΣΕΒ. Εκεί, λοιπόν, προσδιόρισε με σαφήνεια την προοπτική λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος, γενικότερα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Είπε ξεκάθαρα ότι τα τέσσερα προβλήματα που έχουν οι τράπεζες είναι ουσιαστικά δυσεπίλυτα. Πρώτον, περιορισμένη εισροή καταθέσεων. Δεύτερον, μεγάλη απόκλιση μεταξύ καταθέσεων και δανείων.

Τρίτον, η μεγάλη χρηματοδότηση των τραπεζών από τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς, η μεγαλύτερη από όλες τις άλλες χώρες. Και τέταρτον, βεβαίως, η εμπιστοσύνη γενικότερα στο πολιτικό κλίμα.

Πρέπει να πούμε και να γνωρίζει ο ελληνικός λαός ότι αν δεν εισρεύσουν άμεσα 40 δισεκατομμύρια ευρώ καταθέσεις στις τράπεζες, από αυτές που αποχώρησαν, δεν υπάρχει περίπτωση οι τράπεζες να επιτελέσουν τον χρηματοδοτικό ρόλο, τον οποίο είναι επιφορτισμένες να έχουν. Πρέπει άμεσα να επιστραφούν 40 δισεκατομμύρια ευρώ. Όχι μόνο δεν επιστρέφονται 40 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά τους τελευταίους δύο ή τρεις μήνες αποσύρθηκαν άλλα 3 δισεκατομμύρια ευρώ από τις καταθέσεις.

Για ποιον λόγο αποσύρθηκαν τα 3 αυτά δισεκατομμύρια; Γιατί απλούστατα οι Έλληνες αποσύρουν τις καταθέσεις για να πληρώσουν τους φόρους, οι οποίοι είναι δυσβάσταχτοι. Η κατάσταση, που επικρατεί μόνο στην Ελλάδα, είναι ότι αυτή τη στιγμή η φορολογία επί των Ελλήνων δεν ανταποκρίνεται σε πραγματικά εισοδήματα, σε πραγματικά κεφάλαια τα οποία διαθέτουν. Έτσι, λοιπόν, είναι ζήτημα η συζήτηση για τις τράπεζες, όσον αφορά τη δυνατότητα τους για χρηματοδότηση.

Θα θυμίσω συζητήσεις που είχαμε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, κι εγώ προσωπικά από αυτό εδώ το Βήμα, όταν επιχειρηματολογήσαμε, και απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ, το τι σημαίνει το να σταθεροποιήσουμε το τραπεζικό σύστημα, ότι δεν αφορά μόνο τους τραπεζίτες, δεν έχει καμμία σχέση με τους τραπεζίτες ή αφορά λίγο τους τραπεζίτες, αλλά αφορά την ελληνική οικονομία, αφορά τον Έλληνα που αποταμιεύει και τον οποίο πρέπει να προστατεύσουμε.

Είχαμε θέσει κάποια ορόσημα, είχαμε πει στην αρχή ότι η ανακεφαλαιοποίηση θα ολοκληρωθεί τον Ιούνιο του 2013. Στη συνέχεια θέσαμε άλλο ορόσημο, περιμέναμε τον έλεγχο της «BLACKROCK», για να δούμε τελικά πού βρισκόμαστε. Και πάμε

συνεχώς επί δύο χρόνια από σταθερότητα σε σταθερότητα, προσπαθούμε να σταθεροποιήσουμε το τραπεζικό σύστημα, προσπαθούμε να το ενισχύσουμε κ.λπ..

Η κατάσταση, όμως, συνεχίζει δυστυχώς να βρίσκεται σε επίπεδο σταθερότητας. Και τι είπε ο κ. Προβόπουλος σε αυτήν την τοποθέτησή του; Ότι αυτά που γνωρίζετε μέχρι τώρα, ξεχάστε τα, ότι τα λίγα χρήματα τα οποία διαθέτουν -αν θα τα διαθέσουν- οι τράπεζες για χρηματοδότηση, δυστυχώς θα στραφούν μόνο -είπε, αόριστα- σε βιώσιμες επιχειρήσεις.

Το ακούει ο άλλος και λέει «Ναι, πράγματι, σε βιώσιμες επιχειρήσεις πρέπει να απευθυνθούν». Τι είναι βιώσιμη επιχείρηση αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα; Αυτό το οποίο υπονόησε μάλιστα ο κ. Προβόπουλος είναι ότι θα στραφούν στις επιχειρήσεις αυτές που έχουν τη δυνατότητα να κάνουν επέκταση.

Ερώτηση: οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Από το Ταμείο Χρηματοδότησης, αυτό που συστήθηκε τώρα, με τα 300 εκατομμύρια ευρώ; Μόνο από εκεί;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να είμαι κι εγώ σύντομος.

Σύμφωνα με τον κ. Προβόπουλο καμμία μικρομεσαία επιχείρηση δεν έχει δυνατότητα χρηματοδότησης πλέον, δεν θα έχει τη δυνατότητα χρηματοδότησης. Γιατί; Ποιος αποφασίζει ποιος θα χρηματοδοτηθεί;

Διάβαζα σήμερα ότι το μόνο success story -λέει- που συμβαίνει στην ελληνική οικονομία είναι το success story των τραπεζών, της ανακεφαλαιοποίησής τους και της προσέλκυσης ξένων επενδύσεων. Πιστεύετε αλήθεια ότι μια χώρα με τέσσερις μόνο τράπεζες είναι υγιής, διαθέτει υγιή οικονομία; Σας είπα ότι δεν είμαι οικονομολόγος, αλλά ο αριθμός των τραπεζών, ο μέσος όρος τραπεζών που υπάρχουν σε όλες τις άλλες χώρες της Ευρώπης, με τρομάζει σε σχέση με τη χώρα μου. Και ποιος θα κρίνει το κατά πόσο πράγματι οι τράπεζες αυτές θα λειτουργούν προς το συμφέρον της ελληνικής οικονομίας;

Θέλω να κλείσω με δύο απλές θέσεις ή προτάσεις, τις οποίες μέχρι τώρα δεν έχω ακούσει από κανέναν, ούτε από εσάς ως Κυβέρνηση.

Στην Ιρλανδία που είχε κι εκείνη πρόβλημα τραπεζών και διαχειρίστηκε το θέμα των τραπεζών με διαφορετικό τρόπο -γιατί είχε και τη δυνατότητα ή αν θέλετε, διαπραγματεύτηκε πολύ πιο ισχυρά από τη χώρα μας- υπάρχει ειδικό γραφείο δευτεροβάθμιας εξέτασης αιτημάτων δανειοληπτών. Έρχεται μια τράπεζα και σου λέει εσένα δεν σε χρηματοδοτώ. Έχει δυνατότητα ο δανειολήπτης να προσφύγει στο συγκεκριμένο γραφείο, το οποίο είναι ανεξάρτητο και το οποίο εξετάζει το κατά πόσον επιφορτίζει μεροληψία στην τράπεζα όσον αφορά τη χρηματοδότηση. Αυτός δεν θα μπορούσε να είναι ένας μηχανισμός που να λειτουργεί στη χώρα; Παραδείγματος χάριν, η ρήτρα όσον αφορά την πώληση των μετοχών, προκειμένου να ανακεφαλαιοποιηθούν οι τράπεζες, η αίρεση της μελλοντικής απόδοσης; Δηλαδή εάν μία τράπεζα έχει μεγαλύτερη απόδοση απ' αυτή που προβλέπεται ή προϋπολογίζεται, να έχει και την ανταπόδοσή της και το ελληνικό δημόσιο.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα άρθρα, κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα τα πείτε στη συζήτηση επί των άρθρων, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Θα τα πούμε αύριο και κυρίως για μια τροπολογία που αφορά τη ΝΕΡΙΤ και τη Δημόσια Τηλεόραση, όπου πραγματικά ευχόμαστε να υπάρξει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ευχαριστούμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το αίτημά μου προς εσάς είναι να έρθουν αύριο όλοι οι Υπουργοί, οι οποίοι έχουν καταθέσει συγκεκριμένα τις τροπολογίες να τις υποστηρίξουν, ούτως ώστε να αιτιολογήσουν τις τροπολογίες αυτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Πιστεύω ότι θα έρθουν.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στην τοποθέτησή μου σήμερα θα σταθώ στην ουσία του νομοσχεδίου, στην αρχή αυτού του νομοσχεδίου, δηλαδή στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και στη Βασιλεία ΙΙΙ. Βεβαίως υπάρχει και μια σειρά άλλων διατάξεων επιμέρους χαρακτήρα, οι οποίες όμως δεν μπορούν να αναιρέσουν το βασικό γνώρισμα για το τι θέλει να επιτελέσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Αποτελούν, όμως, «παιδιά» και τα σκάνδαλα και η προσπάθεια του κράτους να πουλήσει πολύ φθηνά και να απαλλάξει τις τράπεζες από μια σειρά φόρους εξαιτίας των συγχωνεύσεων στην προσπάθεια της εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος, αποτελούν δευτερεύοντα χαρακτηριστικά στοιχεία και μάλιστα μια αντιπαράθεση μόνο σ' αυτά τα δευτερεύοντα στοιχεία αποκρύπτει την ουσία και τη συμφωνία που έχουν και άλλες δυνάμεις με τις επιλογές της Κυβέρνησης αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικότερα.

Θα ξεκινήσω από το εξής ζήτημα το οποίο απασχόλησε λιγότερο βέβαια τη συζήτηση. Είναι αιτία της κρίσης οι τράπεζες; Δηλαδή ισχύουν οι θεωρίες που ακούστηκαν στο παρελθόν, αλλά και τώρα ακούγονται, ότι φταίει ο καζίνοκαπιταλισμός, ότι έχουμε να κάνουμε με μια κρίση της χρηματοπιστωτικοποίησης του καπιταλιστικού συστήματος -θεωρίες δηλαδή οι οποίες παρουσιάζουν ως αιτίες της κρίσης ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα το οποίο είναι εκτός ελέγχου, ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα το οποίο είναι υπερμέγεθες- ότι για την κρίση την οποία βιώνει και η χώρα μας φταίει το πλασματικό κεφάλαιο -ένα πλασματικό κεφάλαιο που αυτονομήθηκε από την πραγματική οικονομία και μάλιστα αυτό το πλασματικό κεφάλαιο οδήγησε σε ασφυξία την πραγματική οικονομία, κάνοντας αυτόν τον ψευδεπίγραφο διαχωρισμό- και ότι τέλος πάντων φταίει ο ελλειπής έλεγχος και η απορρύθμιση του χρηματοπιστωτικού συστήματος λόγω ακριβώς και της διανομοποίησής του;

Πίσω απ' αυτήν τη θεώρηση υπάρχουν μια σειρά πραγματικοί στόχοι οι οποίοι προσπαθούν να αποκρυβούν. Πρώτος στόχος είναι να συσκοτιστεί η πραγματική αιτία της κρίσης, δηλαδή το ότι έχουμε να κάνουμε με μια κρίση του καπιταλιστικού συστήματος εξαιτίας της όξυνσης της βασικής αντίθεσης ανάμεσα στο κεφάλαιο και στην εργασία, μία κρίση δηλαδή υπερσυσσώρευσης κεφαλαίων και υπερπαραγωγής.

Δεύτερον, μέσα απ' αυτόν τον τρόπο προσπαθούν κάποιοι να ευαγγελιστούν μια εναλλακτική δήθεν διαχείριση του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, στην οποία εναλλακτική μορφή διαχείρισης ο μεγαλύτερος έλεγχος του χρηματοπιστωτικού συστήματος και η προτεραιότητα που πρέπει να δώσει το αστικό κράτος στην πραγματική οικονομία θα θεραπεύσει δήθεν την οικονομία από την εμφάνιση των κρίσεων ή θα τις κάνει πιο ανώδυνες.

Από αυτήν την άποψη είναι φανερός και ο στόχος, ότι μέσα από αυτή τη θεώρηση θέλουν να αποδείξουν ότι δεν ευθύνεται ο καπιταλισμός και οι νομοτέλειές του για την κρίση, για την ανεργία, για την εξαθλίωση, για τους πολέμους και τις δολοφονίες, αλλά ότι ευθύνεται απλά και μόνο η νεοφιλελεύθερη διαχείριση ή ο καζίνοκαπιταλισμός. Πρόκειται, δηλαδή, για μία θεώρηση που αθώνει το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα και αποσκοπεί στη διαίωνιση του συστήματος.

Όμως, ακόμη και αυτή η συζήτηση είναι άγονη; Εμείς λέμε ότι δεν είναι άγονη, γιατί εκφράζει πραγματικά αντιθέσεις. Δηλαδή, εκφράζει μία σειρά από υπαρκτές αντιθέσεις που είναι βεβαίως δευτερεύουσες. Δεν εκφράζει, για παράδειγμα, την αντίθεση ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία, αλλά εκφράζει αντιθέσεις ανάμεσα σε ξεχωριστά συμπερόντα, δηλαδή ανάμεσα σε ξεχωριστά τμήματα του κεφαλαίου: από τη μία μεριά στο χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο και από την άλλη, για παράδειγμα, στο βιομηχανικό ή το εμπορικό κεφάλαιο.

Μέσα από αυτόν τον τρόπο αυτής της αντίθεσης τι αποκαλύπτεται; Η διαπάλη η οποία υπάρχει ανάμεσα στα ξεχωριστά τμήματα του κεφαλαίου σχετικά με τον επιμερισμό των ζημιών από την απαξίωση των υπερσυσσωρευμένων πλεονασματικών κεφαλαίων και δεύτερον, σχετικά με τη διανομή της όποιας κοινοτικής ή κρατικής χρηματοδοτικής στήριξης στους διάφορους τομείς της οικονομίας, δηλαδή επί της ουσίας στο ποιος θα πάρει μεγαλύτερο κομμάτι διανομής της υπεραξίας την οποία συσσω-

ρεύει το αστικό κράτος ή οι υπερεθνικοί οργανισμοί, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δηλαδή, είναι μία συζήτηση που σχετίζεται με την αντίθεση -και με τις αντιθέσεις- ανάμεσα στο χρηματιστικό κεφάλαιο κάθε χώρας και στη διαπάλη του για τον έλεγχο των διεθνών αγορών.

Αυτή η συζήτηση ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις Ηνωμένες Πολιτείες από τη μια μεριά είναι αποκαλυπτική και στο ίδιο το εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πορεία της ευρωπαϊκής τραπεζικής ενοποίησης με τις σφοδρότατες, για παράδειγμα, αντιθέσεις της Γερμανίας.

Όμως, είναι μία συζήτηση αυτή η οποία είναι ξένη προς τις λαϊκές ανάγκες και την ικανοποίησή τους. Δηλαδή, όποια θέση και αν πάρουμε, είτε με το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο είτε με το βιομηχανικό στην αντιπαράθεση αυτή, δεν πρόκειται να αλλάξει η θέση της λαϊκής οικογένειας, δεν πρόκειται να βελτιωθεί η θέση της, δεν πρόκειται τα εξαθλιωμένα λαϊκά στρώματα και οι άνεργοι να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τις βασικές ανάγκες τους.

Ρώτησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδης το εξής: Δεν ενδιαφέρει αυτό το πράγμα τους εργαζόμενους; Εμείς λέμε «όχι». Δεν πρέπει να τους ενδιαφέρει. Δεν πρέπει η αγωνία της εργατικής τάξης και η πάλη την οποία πρέπει να αναπτύξει το επόμενο χρονικό διάστημα να μπει κάτω από ξένες σημαίες, δηλαδή να ταυτιστεί η πάλη αυτή με επιμέρους συμπερόντα των κεφαλαιοκρατών, γιατί επί της ουσίας είτε επιλέξεις να στρατευθείς με το χρηματοπιστωτικό σύστημα είτε επιλέξεις να στρατευθείς με άλλα τμήματα του κεφαλαίου, όλα αυτά μαζί συνασπισμένα και από κοινού θα τσακίσουν τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, θα επιβάλουν από κοινού μισθούς πείνας στην εργατική τάξη συνολικότερα και εν γένει στα λαϊκά στρώματα.

Ταυτόχρονα, αυτή η θεώρηση απολυτοποιεί με λαθεμένο τρόπο και μία σειρά πραγματικές πλευρές του ανεπτυγμένου, του σύγχρονου καπιταλισμού, ενός καπιταλισμού βεβαίως που σπάζει, όπως για παράδειγμα η δυνατότητα των κεφαλαιοκρατών να απομυζούν υπεραξία που έχει πραγματοποιηθεί στην άλλη άκρη του κόσμου από εκεί όπου έχουν την έδρα τους. Αυτό είναι βεβαίως ένα νομοτελειακό αποτέλεσμα του σύγχρονου μονοπωλιακού καπιταλισμού. Άλλωστε αυτή είναι και η βάση ύπαρξης του πλασματικού κεφαλαίου και αυτός ο παρασιτισμός του πλασματικού κεφαλαίου δεν αποτελεί εκτροπή από τα φυσιολογικά δεδομένα της καπιταλιστικής ανάπτυξης, αλλά αντίθετα η ίδια η φύση του καπιταλισμού οδηγεί στην υπερσυσσώρευση του κεφαλαίου και στη διόγκωση του πλασματικού.

Ταυτόχρονα, πλευρές αυτής της αντίληψης είναι και αντιεπιστημονικές ως θεώρηση, όπως η θεώρηση -για παράδειγμα- της πιστωτικής ασφυξίας στην πραγματική οικονομία. Ανέφερε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ ότι «για παράδειγμα, για εμάς προτεραιότητα θα είναι να ισχυροποιηθεί ο διαμεσολαβητικός ρόλος των τραπεζών, για να στηρίξουν την πραγματική οικονομία». Μα, η πίστη στον καπιταλισμό ανέκαθεν -όχι μόνο τώρα- επιταχύνει τη διακλαδική μεταφορά κεφαλαίων. Δηλαδή, συγκεντρώνει αναξιοποίητο κεφάλαιο και το μετατρέπει σε παραγωγικό κεφάλαιο.

Αυτή η διαδικασία προκύπτει αυθόρμητα, γιατί υπάρχει ένα τμήμα καπιταλιστών κεφαλαιοκρατών που έχουν ένα προσωρινό πλεονασματικό κεφάλαιο και υπάρχει και ένα άλλο τμήμα καπιταλιστών που έχει ανάγκες για πρόσθετα κεφάλαια. Άρα, αυτές οι δύο ανάγκες προσπαθούν να συμβιβαστούν. Άλλωστε, ανέκαθεν η καπιταλιστική ανάπτυξη βασίζεται σε αυτήν την αλληλοσύνδεση, σε αυτήν τη διαμεσολάβηση που κάνει το χρηματοπιστωτικό σύστημα ανάμεσα στα τμήματα που είναι πλεονασματικά και στα άλλα που υπάρχουν ανάγκες των κεφαλαίων.

Έτσι, λοιπόν, η ασφυξία δεν προκύπτει από την αδυναμία του χρηματοπιστωτικού συστήματος αλλά είναι αντανάκλαση της ίδιας της αδυναμίας του κεφαλαίου να αυτοαυξάνεται. Δεν μπορεί να αυτοαυξηθεί. Δηλαδή, το ότι υπάρχει υπερσυσσωρευμένο κεφάλαιο είναι ακριβώς αντανάκλαση της ίδιας της κρίσης.

Γιατί, όμως, έρχεται τώρα η Βασιλεία ΙΙΙ; Σε τι αποσκοπεί η Βασιλεία ΙΙΙ! Αποσκοπεί ακριβώς στο να θωρακίσει το ίδιο το χρηματοπιστωτικό σύστημα και κατά συνέπεια το καπιταλιστικό σύστημα. Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, ότι όλες αυτές οι αλλαγές στη

Βασιλεία III αποτελούν μέρος των γενικότερων συζητήσεων για την ενοποίηση του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος.

Τι θέλει να κάνει η Κυβέρνηση με τη Βασιλεία III; Βασικά, τα ζητήματα είναι τέσσερα: Πρώτον, να αυστηροποιήσει ακόμη περισσότερο το εποπτικό πλαίσιο. Δεύτερον, να αυξήσει τα ίδια κεφάλαια των τραπεζών, τα κεφάλαια κινδύνων. Τρίτον, να βάλει κάποιους περιορισμούς στις αμοιβές των διευθυντικών στελεχών. Και τέταρτον, να έχει μία σειρά κανόνων ρύθμισης σχετικά με τη ρευστότητα στην αγορά.

Αυτή η αυστηροποίηση του εποπτικού πλαισίου τι εκφράζει; Εκφράζει πάνω από όλα την ανάγκη που έχει η ίδια η αστική τάξη, οι ίδιοι οι καπιταλιστές, για να μπορέσει ρυθμιστικά να αντιμετωπίσει τη μεγάλη διασύνδεση που υπάρχει ανάμεσα στα χρηματοπιστωτικά συστήματα, διασύνδεση που δημιουργήσε η απελευθέρωση της κίνησης του κεφαλαίου.

Άρα, αυτή η ραγδαία αύξηση του μεγέθους και της πολυπλοκότητας της χρηματαγοράς υποχρεώνει τα διάφορα ιμπεριαλιστικά οικονομικά κέντρα να θέσουν κάποιους κανόνες για να μπορέσουν να προστατεύσουν συνολικά τα συμφέροντά τους. Και από αυτήν την άποψη εμείς το λέμε καθαρά ότι η όποια προσπάθεια περαιτέρω αυστηροποίησης και ρύθμισης του χρηματοπιστωτικού συστήματος που επιβάλλεται από τις τεράστιες διαστάσεις της διεθνοποίησης του κεφαλαίου και της αλληλεπίδρασης των κρίσεων από τη μία χώρα στην άλλη, δεν μπορεί να απαλείψει την ίδια την εκδήλωση των καπιταλιστικών κρίσεων. Γιατί η αιτία της κρίσης δεν βρίσκεται στην κυκλοφορία του κεφαλαίου αλλά βρίσκεται στον πυρήνα της καπιταλιστικής παραγωγής.

Εκτός από το να θωρακίσει, να σταθεροποιήσει, να προστατεύσει τις ανησυχίες των ιμπεριαλιστικών κέντρων, ένα δεύτερο στοιχείο που επιδιώκει η Κυβέρνηση μέσα από αυτήν τη διαδικασία είναι ακριβώς να επιταχύνει τη διαδικασία συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, μία διαδικασία η οποία ξεκινάει και από την ανακεφαλαιοποίηση, για παράδειγμα, των ελληνικών τραπεζών, ώστε να συγκεντρωθούν σε όλο και λιγότερες τράπεζες.

Ταυτόχρονα, όμως, αν υπολογίσουμε ότι τα πρόσθετα κεφάλαια που θα απαιτηθούν για να μπορέσουν να ικανοποιούνται οι κανόνες της Βασιλείας III ξεπερνούν το 1,1 τρισεκατομμύριο ευρώ, καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά τι κύμα συγχωνύσεων θα υπάρξει στο τραπεζικό σύστημα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης το επόμενο χρονικό διάστημα.

Έτσι λοιπόν, από αυτήν την άποψη -και ολοκληρώνω κύριε Πρόεδρε- το ερώτημα το οποίο γεννάται είναι το εξής: Μας ενδιαφέρει η σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος; Εμείς λέμε καθαρά ότι το χρηματοπιστωτικό σύστημα δεν είναι κάτι το οποίο είναι αυτονομημένο ή κάτι το οποίο είναι σε ένα δοκιμαστικό σωλήνα, αλλά αποτελεί την καρδιά του καπιταλιστικού συστήματος. Από αυτήν την άποψη, όχι, δεν μας ενδιαφέρει η σταθερότητα του καπιταλιστικού συστήματος, μία σταθερότητα που του επιτρέπει να εκμεταλλεύεται τους εργαζόμενους και τα πλατιά λαϊκά στρώματα, να εκμεταλλεύεται τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και τον κοινωνικό πλούτο που παράγει η εργατική τάξη και που του επιτρέπει να φτάνει μέχρι και σε πολέμους, δηλαδή να δολοφονεί. Δεν μας ενδιαφέρει αυτό το πράγμα.

Και βεβαίως δεν μπορεί να υπάρξει αντικειμενικά ηθικοποίηση των τραπεζών. Είναι σαν να λέμε ότι θα γίνει ο καπιταλισμός ηθικός. Αυτό δεν έγινε ποτέ, αυτή η ουτοπία η οποία ξεκίνησε από την ίδια την ύπαρξη του καπιταλισμού. Δεν πρόκειται ποτέ ο καπιταλισμός να γίνει ένας όμορφος κόσμος ηθικός, αγγελικά πλασμένος. Γιατί ανεξαρτήτως των όποιων διαθέσεων, υπάρχουν οι οικονομικοί νόμοι του καπιταλισμού που είναι απαράβατοι και θεμελιώνουν τον εκμεταλλευτικό του χαρακτήρα. Αυτή η «σιδερένια φτέρνα», λοιπόν, του καπιταλισμού που τσακίζει τους λαούς δεν μπορεί να ηθικοποιηθεί ταυτόχρονα.

Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο ότι εβδομήντα χρόνια πριν ο Μπρεχτ έγραφε το εξής στην «Όπερα της Πεντάρας»: Είναι προτιμότερο να ληστεύεις μια τράπεζα από το να ιδρύεις μια τράπεζα. Το έλεγε ακριβώς γιατί οι τράπεζες δεν πρόκειται ποτέ να γίνουν ηθικές.

Από αυτήν την άποψη αυτό εκφράζει και την αντίφαση που παρουσιάζετε σήμερα ανάμεσα στα λόγια και στις πράξεις. Από τη μία υπάρχει η διακήρυξη του ΣΥΡΙΖΑ για τις ευρωεκλογές που είναι λόγια για εσωτερική κατανάλωση και από την άλλη υπάρχει η στάση που έχει σήμερα όσον αφορά το νομοσχέδιο αυτό. Ψηφίζει, λέει, «παρών» στο νομοσχέδιο. Δεν τολμά να το καταψηφίσει, ενώ λέει ότι θα ηθικοποιήσει τις τράπεζες. Δεν τολμά να το καταψηφίσει, γιατί ξέρει πολύ καλά ότι είναι δεσμευμένος στις στρατηγικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Βεβαίως, δεν μπορεί ποτέ, κύριε Τσακαλώτε, οι τράπεζες να μετατραπούν σε οργανισμούς και σε δραστηριότητες κοινής ωφέλειας, εκτός και αν αυτό πρόκειται για μια αντίληψη της Αριστεράς τύπου Coca-cola.

Πού βρίσκεται, λοιπόν, η διέξοδος; Η διέξοδος δεν βρίσκεται στη σταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος και του καπιταλισμού, αλλά στην ανατροπή του. Γι' αυτό ακριβώς απαραίτητη προϋπόθεση σήμερα είναι να συγκεντρωθούν δυνάμεις για να αποκρούσουν την επίθεση. Αυτές οι δυνάμεις μέσα από την πάλη για την απόκρουση της αντιλαϊκής επίθεσης θα συμβάλλουν στο να ανακουφιστούν τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Μια τέτοια προσπάθεια ανακούφισης πρέπει να είναι ενταγμένη όχι στο δρόμο της διαχείρισης αλλά στο δρόμο της ανατροπής του συστήματος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να μιλήσω για μια τροπολογία η οποία δεν σας αφορά σε ό,τι περιγράφεται ως προς την ουσία της, σας αφορά, όμως, διότι αποδεχθήκατε να μπει στο νομοσχέδιό σας. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι πάρα πολλές φορές έχω διαφωνήσει μαζί σας για την οικονομική σας πολιτική, ποτέ όμως δεν αμφισβήτησα την ευγένειά σας και την αξιοπρέπειά σας και ούτε τα αμφισβητώ.

Απορώ, λοιπόν, πώς δεχθήκατε να μπει αυτή η τροπολογία του Υπουργείου Εσωτερικών -άσχετη παντελώς και ευθύνη εδώ βεβαίως έχει και ο Πρόεδρος της Βουλής- στο δικό σας νομοσχέδιο, προκειμένου να διασθούν υποψήφιοι δήμαρχοι ευνοούμενοι επίσημα της Κυβέρνησης και πιο επίσημα της Νέας Δημοκρατίας και κρυφοεπίσημοι, όπως και στην περίπτωση της Αθήνας που ο επίσημος είναι ο κ. Σπηλιωτόπουλος και ο κρυφοεπίσημος είναι ο κ. Καμίνης. Το δεύτερο άρχισε τώρα να το αντιλαμβάνεται ο κ. Σπηλιωτόπουλος, γι' αυτό κι έχασε την ψυχραιμία του και έχει αρχίσει να εκνευρίζεται.

Τι λέει, κύριε Πρόεδρε, αυτή η τροπολογία; Πάω στην αιτιολογική έκθεση: «Εξάλλου, ο εύλογος περιορισμός των εκλογικών δαπανών αποκλείει την πλειονοψηφία τους -εξαιρετικά ελληνικά!- από τη χρήση και πολλές φορές την κατάχρηση...». Έχουμε αττική σύνταξη εδώ. Όποιος κατάλαβε, κατάλαβε.

Πάμε στο άρθρο. Εκεί αναφέρεται ότι κατά τη διάρκεια της ως άνω προεκλογικής περιόδου των τριάντα ημερών -ακόμα και με την τροποποίηση που έκανε ο κ. Μιχελάκης πριν είκοσι μέρες, η προεκλογική περίοδος άρχισε στις 18 Απριλίου, σε μισή ώρα έχουμε 29 Απριλίου και ήδη το 1/3 των τριάντα ημερών έφυγε και προκειμένου οι υποψήφιοι να παρουσιάσουν τα προγράμματά τους και να τα μάθουν οι πολίτες, αίρεται ο περιορισμός των δύο εμφανίσεων σε κανάλια πανελλαδικής εμβέλειας και της μίας σε κανάλι τοπικής εμβέλειας.

Εδώ υπάρχουν υποψήφιοι που είκοσι μέρες προ των εκλογών, όπως ο κ. Σπηλιωτόπουλος, δεν έχουν παρουσιάσει πρόγραμμα. Πουθενά δεν το έχει αναφέρει. Αυτός είναι ο λόγος, λοιπόν, που γίνεται; Δεν είναι αυτός ο λόγος. Είναι μέσω του στραγγαλισμού των καναλιών -δεν ρίχνω καμμία ευθύνη στους δημοσιογράφους- συγκεκριμένοι να βγαίνουν κάθε μέρα και κάποιοι άλλοι να μην βγουν ποτέ, όπως έχει συμβεί έως τώρα. Και εσείς το δεχτήκατε αυτό. Ο κ. Μιχελάκης να το βάλει σε νομοσχέδιο δικό του. Έφερε δύο νομοσχέδια. Έπρεπε, δηλαδή, να φτάσουμε στο παρά πέντε, να καταλάβουν οι επίσημοι υποψήφιοι ότι δεν θα εκλεγούν ούτε στην Αθήνα ούτε στην Πειραιά ούτε στην Θεσσαλονίκη και έντρομοι να φέρουν αυτήν την τροπολογία;

Διότι αυτός είναι ο λόγος ο πραγματικός. Δεν θα διασωθούν ούτε με αυτήν την τροπολογία. Αυτό είναι σίγουρο. Όμως, πώς είναι δυνατόν ο Γιάννης ο Στουρνάρας να το δέχεται αυτό και να βάζετε την υπογραφή σας;

Εύχομαι και ελπίζω ότι θα γίνει ονομαστική ψηφοφορία για να δω τους συναδέλφους μου αν θα το δεχθούν αυτό το πράγμα, ανεξαρτήτως πτέρυγας. Είναι εντοπισμένο καθαρά για τις δημοτικές εκλογές και «φωτογραφίζει» συγκεκριμένα πρόσωπα. Τι να κάνουμε; Αν δεν σε θέλει ο πολίτης, δεν εκλέγεται. Δεν γλυτώνεις με τέτοιες «ντροπολογίες» και ως προς την ουσία και ως προς τη διαδικασία.

Υπάρχει ακόμα χρόνος να την απορρίψετε, κύριε Υπουργέ, και να μη τη δεχθείτε. Και σε αυτό το σημείο έχετε ευθύνη. Και σε αυτό το σημείο εγώ περιμένω να δω ότι δεν έχω πέσει έξω σε ό,τι αφορά την ευπρέπιά σας την πολιτική.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ γιατί ολίγον παράτυπα μου δώσατε τον λόγο καθώς έλειπα την κανονική ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρία Φωτίου, έχετε τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα μπω στον πειρασμό να σχολιάσω την τροπολογία που έφερε ο κύριος Υπουργός. Όμως, ναι, όταν βρίσκεσαι σε πανικό, μπορείς να κάνεις μεγάλες αθλιότητες!

Όμως, κύριε συνάδελφε, ελπίζω να σας χαροποιεί τουλάχιστον ο πολύ μεγάλος πανικός.

Ας μιλήσουμε, όμως, λιγάκι γι' αυτό εδώ το νομοσχέδιο, το οποίο κάτω από τον τίτλο για τη δραστηριότητα και προληπτική εποπτεία των τραπεζών, κάτω από αυτή την «κουβερούλα», στην πραγματικότητα κρύβει και άλλα θέματα που δεν ανήκουν σε αυτό το νομοσχέδιο, που τα έχετε αποσπάσει από άλλα νομοσχέδια τα οποία βρίσκονται σε διαβούλευση εξτρές αυτήν την στιγμή. Και τα έχετε αποσπάσει γιατί ακριβώς έτσι ξεκομμένα αυτήν την στιγμή -και μιλώ, βεβαίως, για το άρθρο 172 για τον αιγιαλό- φαίνονται άκακα και αθώα. Αν τα διαβάσετε, όμως, με τα υπό διαβούλευση νομοσχέδια, θα καταλάβετε ακριβώς τι συμβαίνει. Και εξηγούμαι:

Ποιό είναι το νομοσχέδιο από το οποίο το αποσπάσατε και τι λέει αυτό το νομοσχέδιο. Αφορά ρυθμίσεις για τον αιγιαλό, την παραλία καθ' υπαγόρευση των λόμπι των μεγάλων τουριστικών επιχειρήσεων. Γιατί. Διότι με το νομοσχέδιο υπό διαβούλευση -και δεν είμαι εκτός θέματος, κύριε Πρόεδρε- καταλύεται η αρχή της δικαιοσύνης μας παράδοσης από σύστασης του ελληνικού κράτους, που έθετε εκτός συναλλαγής το «κοινόχρηστο κτήμα» κατ' επιταγή των άρθρων 5 και 24 του Συντάγματος.

Ποιό είναι στη συγκεκριμένη περίπτωση το «κοινόχρηστο κτήμα»; Ο αιγιαλός, οι όχθες των λιμνών και ποταμιών, η παραλία και οι παρόχθιες ζώνες.

Τώρα, όμως, διαχωρίζουμε την παραλία από τον αιγιαλό στον υπό διαβούλευση νόμο, η οποία θα δημιουργείται πλέον ύστερα από ειδική αιτιολογία και πάντα με διαδικασίες εξτρές από ιδιώτες. Καταλαβαίνετε ότι τα όμορα ξενοδοχεία του αιγιαλού, αν έχουν προσδοκία κέρδους, προκαταλαμβάνουν τη χάραξη της παραλίας. Διότι η παραλία δεν είναι δεδομένη. Χαράσσεται μετά από αίτηση του ιδιώτη.

Επομένως, όπως λέει το νομοσχέδιο, ακίνητα καταγεγραμμένα ως «παλαιοί αιγιαλοί» και, επομένως, μέρη της ιδιωτικής περιουσίας του δημοσίου, τα οποία δεν είναι άρτια και οικοδομήσιμα, μπορούν να μεταβιβάζονται χωρίς διαγωνισμό σε όμορους ιδιοκτήτες. Ακούστε το «όμορους». Το «όμορους» βρίσκεται στο 172 και δεν καταλαβαίνει κανείς τι λέει. Όμορους προς τον αιγιαλό ιδιοκτήτες. Και μεταβιβάζονται χωρίς διαγωνισμό.

Δεύτερο σημείο: Επιτρέπει ρητά την επιχωμάτωση -θαυμάστε!- θαλάσσιου χώρου για την εξυπηρέτηση επιχειρήσεων που ασκούν σε όμορη -να πάλι η λέξη «όμορη»- με τον αιγιαλό έκταση τουριστική δραστηριότητα. Για κάθε κλίνη που διαθέτει η όμορη τουριστική μονάδα, μπορούν να επιχωματωθούν μέχρι πέντε τετραγωνικά θαλάσσιου χώρου. Δηλαδή, για χίλιες κλίνες επιχω-

ματώνεις πέντε στρέμματα! Εδώ πρόκειται περί του «στρατηγικού επενδυτή».

Πάμε τώρα στο άρθρο 172, γιατί εκεί κολλάει. Εάν ένα ξενοδοχείο, παρ' όλα αυτά, δεν είναι όμορο με τον αιγιαλό, γιατί παρεμβαίνει δημόσιο κτήμα, τότε γίνεται όμορο με τον αιγιαλό και αρχίζουν αυτά τα πλεονεκτήματα, αγαπητοί συνάδελφοι. Ψάχνω δύο μέρες τώρα τι συμβαίνει με αυτήν την ιστορία. Ναι, πού να το φανταστεί κανείς!

Άρα, λοιπόν, όχι μόνο του το δίνουμε χωρίς διαγωνισμό το δημόσιο κτήμα, το ενδιάμεσο, αλλά του δίνουμε και όλα τα άλλα ωφελήματα από εκεί και ύστερα που είναι στο υπό διαβούλευση νομοσχέδιο που θα έλθει μετά.

Είναι λίγο -πολύ το ίδιο κόλπο που κάνατε με το νόμο για τη φορολόγηση και από την άλλη με τους πλειστηριασμούς. Φέρατε πρώτα τους πλειστηριασμούς και μετά τη φορολόγηση. Ακριβώς το ίδιο! Καλά, κολπάκια; Πραγματικά, δηλαδή, τόσο αστεία είναι αυτά τα πράγματα που κάνατε;

Το άρθρο 172, κύριε Υπουργέ, είναι ντροπή, γιατί είναι αποσπασμένο από άλλο νομικό πράγμα, ακριβώς για να κρύψει τι πάτε να κάνετε. Εντάξει, κάποια στιγμή όλα τα πράγματα αποκαλύπτονται.

Δεν θέλω να σας απασχολήσω άλλο. Αυτό ήταν το μόνο που ήθελα να πω. Βεβαίως, δεν θέλω να πω για τα κολπάκια που πιστεύω ότι κάνετε με τα πανεπιστημιακά συγγράμματα. Σας το είπα και απάντηση δεν έλαβα. Φοβάμαι ότι με την εξαίρεση που κάνατε για τα πανεπιστημιακά συγγράμματα σε σχέση με τα κληροδοτήματα, ότι εννοείτε πως πια τα ιδρύματα μπορούν να πληρώνουν εκείνα τα πανεπιστημιακά συγγράμματα τα οποία πρέπει να δίνουν στους φοιτητές. Σας ξαναρώτησα και δεν μου απαντήσατε τίποτα.

Επίσης, σας ξαναείπα όλο αυτό που ανέπτυξε ο κ. Λαφαζάνης, πάντα μιλώντας για τον ΕΟΜΜΕΧ; Προς τι ο παραλογισμός, η κεντρική εταιρία να μεταβιβάζει στο Υπουργείο Ανάπτυξης τους υπαλλήλους της και όχι οι θυγατρικές, να μένουν στον αέρα;

Εν πάση περιπτώσει, ίσως απαντήσετε άλλη στιγμή. Δεν γνωρίζω.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών: «Πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση της οδηγίας 2013/36/ΕΕ), κατάργηση του ν. 3601/2007 και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση της οδηγίας 2013/36/ΕΕ), κατάργηση του ν. 3601/2007 και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.35' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τρίτη 29 Απριλίου 2014 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνένχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση της οδηγίας 2013/36/ΕΕ), κατάργηση του ν. 3601/2007 και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

